

Our Other Us

Art Contemporary Art Biennial
Encounters
1.10 – 7.11.2021

Art Contemporary Art Biennial
Encounters
1.10 – 7.11.2021

OUR OTHER US

Curatori / Curators:
KASIA REDZISZ & MIHNEA MIRCAN

Editura Art Encounters
Timișoara, 2021

CUPRINS

TABLE OF CONTENTS

CUVÂNT ÎNAINTE FOREWORD

- Președinție – President 7
- Primărie – City Hall 8
- Raiffeisen Bank România – Raiffeisen Bank Romania 9
- Fundația Art Encounters 10
- Art Encounters Foundation 11
- Diana Marincu: Our Other Us – Bienala Art Encounters 2021 12
- Diana Marincu: Our Other Us – Art Encounters Biennial 2021 13

PEISAJ ÎN OGLINDĂ CONVEXĂ LANDSCAPE IN A CONVEX MIRROR 15

- Mihnea Mircan 16–17
- Artiști – Artists 18–56

CUM SĂ COABITĂM? HOW TO BE TOGETHER? 59

- Kasia Redzisz 60–81
- Artiști – Artists 62–89

SEASONS END 91

- Kasia Redzisz 92–97

ARIPA SECRETĂ (expoziție invitată) SECRET WING (invited exhibition) 99

- Maria Rus Bojan & Bogdan Ghiu 100–125

PROGRAM DE MEDIERE MEDIATION PROGRAM 127

- My Art Encounters 128–129
- Asociația Culturală Contrasens – Contrasens Cultural Association 130–131

BIOGRAFII BIOGRAPHIES 133–134

Harta expozițiilor – Exhibition map 136–137

Programul Bienalei Art Encounters 2021 139–142
Art Encounters Biennial 2021 Program 145–148

Colofon – Colophon 157–159

De trei ediții, Președintele României, domnul Klaus Iohannis, apreciază, prin Înaltul său Patronaj, manifestarea Art Encounters pentru aportul ei la diseminarea valorilor umaniste prin dialog intercultural. Înaltul Patronaj pentru ediția din acest an remarcă și încurajează efortul organizatorilor de a lega instituții și entități, publice și private, în jurul și în slujba expresiilor artei contemporane. Așa cum Sibiu este cunoscut prin teatru, Cluj-Napoca prin film, Art Encounters prefigurează o Timișoară ce se va profila prin intermediul unui eveniment de amploare internațională, marcat de prezența unor curatori și artiști de cea mai mare importanță.

Este de așteptat ca, la ediția următoare, în 2023, Art Encounters să fie unul dintre contributorii majori ai programului Capitalei Culturale Europene, pentru care organizatorii se pregătesc deja asiduu.

Parafrazând sloganul acestei ediții, în perioada pe care o traversăm, marcată de efortul tuturor pentru revenirea la normalitate, arta ne îndeamnă să valorificăm, în fiecare dintre noi și toți împreună, Our Other Us.

Sergiu Nistor
Consilier Prezidențial
Departamentul Cultură, Culte și Minorități Naționale

For the last three editions, the President of Romania, Mr. Klaus Iohannis, under his High Patronage, has appreciated the Art Encounters initiative for its contribution to the spreading of humanist values by means of intercultural dialogue. The High Patronage for this year's edition rewards and encourages the organizers' endeavor to unite institutions and entities, both public and private, around and in the service of the expressions of the contemporary art. Just as Sibiu is associated with theatre, Cluj-Napoca with film, Art Encounters foreshadows a city of Timișoara recognized for an event of international amplitude, marked by the presence of art curators and artists of utmost importance.

For the next edition, in 2023, Art Encounters is expected to play a major role in the program of the European Capital of Culture, for which the organizers have already been working diligently.

Paraphrasing this edition's slogan, at these times we are living in, trying hard to get back to normality, art inspires us to value, in each of us and in all of us, Our Other Us.

Sergiu Nistor
Counselor to the President
Department of Culture, Religion and National Minorities

Aprecierea Președintelui României, domnul Klaus Iohannis, prin Înaltul său Patronaj, ne arată faptul că Timișoara este pe harta României și pe harta Europei un oraș recunoscut ca un motor pentru inovare culturală și socială.

Numele de Art Encounters exprimă deja destul de clar despre ce este vorba – misiunea sa sunt dialogul și întâlnirea. Artă nu este ceva închis, ci o oportunitate de dialog. Iar acest lucru se leagă și de povestea Timișoarei, care poate fi cel mai bine înțeleasă ca un dialog între oameni de diverse culturi, cu diferite opinii și vorbitori de multiple limbi – acolo se nasc ideile îndrăznețe și inovarea.

Două lucruri sunt impresionate în privința Bienalei Art Encounters. Pe de-o parte, faptul că nu doriți să creați o insulă elitistă a celor care apreciază arta, ci încercați să stabiliți o conexiune cu Timișoara ca oraș, cu timișorenii și timișenii, cu lumea națională și internațională, îmbinând o rădăcină locală cu o curiozitate europeană. Iar al doilea aspect important, care este exprimat și de motto-ul acestei ediții a bienalei, *Our Other Us*, este acest dialog între noi ca indivizi și comunitatea din jurul nostru. Cred că, mai ales în aceste vremuri pandemice, când distanțarea socială a devenit o regulă, în timp ce noi ca oameni ne dorim apropiere, un eveniment ca Bienala Art Encounters ne poate redeschide sufletele, ne poate reconecta și stimula să reflectăm la cine suntem ca indivizi în comunitatea din care facem parte. Orice oraș are nevoie de indivizi puternici, care au încredere în viitor, dar și de apartenența lor la o comunitate.

Felicitări pentru ceea ce ați reușit să construiți în ultimii ani aici, la Timișoara, cu o Bienală de anvergură nu doar națională, ci internațională!

Dominic Fritz
Primarul Municipiului Timișoara

The appreciation of the President of Romania, Mr. Klaus Iohannis, under his High Patronage, tells us that Timișoara is acknowledged on the map of Romania and of Europa as a driving city in social and cultural innovation.

The name of Art Encounters is, from the very start, straightforward enough – its mission is about dialogue and meeting. Art is not something inaccessible, but an opportunity for dialogue. And this also relates to the history of Timișoara, which can be best understood as a dialogue between people of different cultures, with different opinions, speaking many languages – this is the kind of place where daring ideas and innovation get to be born.

Two things are truly impressive when it comes to the Art Encounters Biennial. On the one hand, the fact that you don't want to create an elitist enclave for the art lovers, trying instead to build a connection with Timișoara as a city, with the people from Timișoara and Timiș, with the national and international world, pairing the local roots with a European eagerness. The second important aspect, expressed in the very motto of this edition of the biennial, *Our Other Us*, is this dialogue between us as individuals and the community around us. We believe that, especially now in these pandemic times, when social distancing has become a rule, while we, as humans, yearn for closeness, an event like the Art Encounters Biennial is able to open our souls, to help us reconnect and to make us reflect on who we are in the community we are part of. Every city needs strong individuals, who trust in future, but also belong to a community.

Congratulations for what you have succeeded in building over the last years, here in Timișoara, with a biennial of not only national, but international amplitude!

Dominic Fritz
Mayor of the City of Timișoara

Salutăm și susținem pentru a patra oară consecutiv Bienala Art Encounters cu bucuria că, ediție după ediție, acest eveniment ne propune, prin artă, fiecăruia dintre noi, teme de reflecție profunde.

Responsabilitatea, curajul, simplitatea, empatia fac parte dintre valorile organizației noastre, valori pe care le-am regăsit în ceea ce propune în 2021 această minunată întâlnire cu artele vizuale de la Timișoara.

Steven van Groningen
Președintele Băncii Raiffeisen România

We salute and support for the 4th time in a row the Art Encounters Biennial, with the joy that, edition after edition, this event invites all of us, through art, to reflect on profound themes.

Responsibility, courage, simplicity, empathy are among the values of our organization, values that we discover also in the 2021 proposal of this wonderful meeting with the visual arts in Timișoara.

Steven van Groningen
President Raiffeisen Bank Romania

În 2021, Bienala Art Encounters își continuă misiunea, chiar și în contextul problematic actual, marcat de pandemia mondială, încercând astfel să ofere un semnal pozitiv scenei artistice românești și să consolideze ceea ce a început să construiască din 2015. Atunci când am demarat acest proiect ambițios, am setat câteva linii directoare care au rămas stabile, dar s-au și nuanțat în timp. Printre ele se numără: susținerea tinerilor artiști, aflați la început de carieră, și plasarea lor într-o constelație artistică internațională; revitalizarea unor spații și zone urbane ale Timișoarei care să ofere publicului surpriza unei descoperiri în care arta e doar un catalizator; extinderea nucleului artistic al Bienalei spre fuziunea cu alte domenii culturale, precum arhitectura, literatura sau teatrul; crearea unei rețele instituționale regionale și internaționale, în măsură să dezvolte în timp structuri de sprijin și colaborare; angajamentul pe termen lung față de educația și medierea culturală, ca instrumente de creștere a unui public fidel și consecvent.

Anul acesta, cei doi curatori remarcabili cu care am avut norocul să parcurgem acest drum, Mihnea Mircan și Kasia Redzisz, au preluat semnalele pe care Bienala le-a dat, îmbogățindu-le cu perspectivele lor empatică și subtile, extrem de originale, dar puternic ancorate în contextul prezentului, privitoare la arta contemporană ca oglindă a societății. De asemenea, Bienala a devenit un punct important pentru dezvoltarea comunităților, toleranței, solidarității, alături de explorarea unor valențe culturale noi și a unui potențial unic al Timișoarei. Cu fiecare nouă ediție a Bienalei, parteneriatele noastre s-au înmulțit, iar consecvența unor colaborări precum cea cu Teatrul Național „Mihai Eminescu”, Asociația Culturală Contrasens sau librăria La Două Bufnițe ne îmbogățește pe toți, fie că vorbim despre artiști, public sau organizatori.

Suntem în egală măsură mândri să-i avem alături de noi pe curatoarea Maria Rus Bojan și pe scriitorul Bogdan Ghiu în cadrul unui eveniment excepțional, expoziția „Aripa secretă”, de la Muzeul Național de Artă din Timișoara, unde vor fi expuse pentru prima dată în România numeroase lucrări ale unor artiști consacrați din toată lumea. Acest eveniment duce mai departe colaborarea cu Fundația Triade, un motor important al scenei culturale și artistice din Timișoara.

Bienala este și o manifestare a dorinței noastre de a crea din arta contemporană o emblemă a Timișoarei și de a arăta că diversitatea opiniilor și a credințelor joacă un rol important în construcția culturală și identitară a orașului, care a fost dintotdeauna o „gazdă” bună și a oferit mereu un climat dinamic pentru creația artistică.

Până în 2023, când Timișoara va fi Capitală Europeană a Culturii, această dinamică merită o vizibilitate la nivel internațional, având potențialul de a fixa valorile culturale ale acestui oraș.

Ovidiu Șandor
Președintele Fundației Art Encounters

In 2021, the Art Encounters Biennial continues its mission, despite of the problematic context marked by the global pandemic, trying to give a positive indication to the Romanian art scene and to consolidate what it has started to build in 2015. Back then, when we embarked on this ambitious project, we outlined a few guiding principles which have, with a few slight refinements, resisted the test of time. Among our long-time goals, we have set out to support young artists at the beginning of their careers and to put them in an international art constellation; to revive a number of spaces and urban areas of Timișoara, providing the public the joy of a discovery in which art acts merely as a catalyst; to expand the artistic nucleus of the biennial, by linking it with other cultural domains, such as architecture, literature, and theater; to create a local and international network of institutions able to develop in time infrastructures of support and collaboration; to commit ourselves on a long term to cultural education and mediation, as tools of cultivating a devoted and consistent public.

This year, two remarkable curators, alongside whom we were very fortunate to walk up this road, Mihnea Mircan and Kasia Redzisz, took over the general directions of the Biennial, which have been enriched by their emphatical and subtle, profoundly original, yet strongly anchored in the present visions regarding the contemporary art as a reflection of the society. At the same time, the Biennial became an important site for the development of communities, tolerance, and solidarity, but also for fostering new cultural valences and Timișoara's one of a kind potential. With every new edition of the Biennial, the number of our partners has grown, and the durability of collaborations like the ones we have with “Mihai Eminescu” National Theater, Contrasens Cultural Association, or La Două Bufnițe bookstore is an asset for all of us, whether we are on the artists', visitors', or organizers' side.

We have been equally privileged to work together with curator Maris Rus Bojan and writer Bogdan Ghiu, in the context of an exceptional event, the “Secret Wing” exhibition, hosted by the National Museum of Art from Timișoara, where many artworks by internationally acclaimed artists will be exhibited for the first time in Romania. This event is a continuation of our collaboration with the Triade Foundation, a major driving force of Timișoara's cultural and artistic scene.

The Art Encounters Biennial is also a manifestation of our desire to make contemporary art the coat of arms of Timișoara and to prove that the diversity of opinions and beliefs plays an important role in the city's cultural construction and identity, a city that has always been a welcoming “host” and provided a dynamic climate for the artistic creation.

Until 2023, when Timișoara will be the European Capital of Culture, this dynamic is worth an international visibility, having the potential of cementing the cultural values of this city.

Ovidiu Șandor
President of Art Encounters Foundation

OUR OTHER US – Bienala Art Encounters 2021

Bienala Art Encounters 2021 – *Our Other Us* – stă sub semnul oglinzilor și al proiecțiilor pe care le construim cu toții despre noi înșine, despre Celălalt, despre granițe și distanțe, apropieri și contacte, interior și exterior. Arta contemporană este reflecția cea mai fidelă a acestor dinamici, care în ultimii doi ani ne-au marcat existența, prin regândirea spațiului dintre noi și a tipurilor de colectivități cu care ne identificăm sau față de care ne disociem. Clivajele rezultate din criza sanitară mondială au scos la iveală diferite moduri de a înfățișa alteritatea, cu toate reliefurile ei interne și fisurile produse de sistemele de gândire dominante. Cu toate acestea, ceea ce a devenit evident este și o nevoie de a regândi ideea de comunitate și de grijă. Așadar, ediția a patra a Bienalei Art Encounters este, inevitabil, marcată de realitatea contextului pandemic în care ne aflăm și răspunde în mod organic la această situație, integrând în structura sa temele actuale pe care lumea artei le preia și le distilează.

Intitulată *Our Other Us*, un titlu greu traducibil în limba română din cauza răsucirii semantice prin care termenii „noi” și „noștri” flanchează și protejează acea alteritate care se află în centrul construcției, Bienala din acest an va acorda o atenție specială formelor de agregare socială pe care le putem proiecta, intui și institui astăzi. Concentrându-se, de asemenea, asupra transformărilor sinelui și fixarea sau, dimpotrivă, desprinderea ființei de peisajul cărui îi aparține, expozițiile centrale curatoriate de Kasia Redzisz și Mihnea Mircan explorează diferite strategii de conviețuire, precum și modalitățile prin care ne raportăm la noi înșine în lumea actuală.

Cum să coabităm / How to Be Together este proiectul curatorial prin care Redzisz reflectează asupra sistemelor sociale, ecologice, economice și politice ce reconsideră ideea de coexistență cu sens, circuitul artistic fiind parte a acelor vase comunicante prin care trece cunoașterea. Alături de acest decupaj contemporan, cuprinzând o selecție preponderent feminină și nume originale, neexpuse până acum într-o bienală, Redzisz propune o expoziție istorică (curatoriata împreună cu Georgia Țidorescu), dedicată demersurilor artistice ale anilor 1960-80 care răspund limitelor impuse de regimurile politice din Centrul și Estul Europei prin refugiul în natură și în practici inspirate de Land art și ecologie. Titlul acestei expoziții, *Seasons End*, preia titlul omonim al albumului din 1989 al formației Marillion, care atrage atenția asupra schimbărilor climatice și prevestește încheierea oricărei succesiuni a anotimpurilor din cauza încălzirii globale.

Proiectul curatorial propus de Mihnea Mircan conține, la rândul lui, două componente. Expoziția *Peisaj în oglindă convexă / Landscape in a Convex Mirror* pornește de la ezitarea ancorării sinelui în reperele stabile care provin dintr-un context – ori un fundal, dacă ar fi să ne deplasăm spre analiza imaginii – sau în punctele fixe ce desenează conturul personalității subiectului. Cu o selecție generoasă de artiști și mulți artiști români tineri, Mircan creează un subtil joc al imaginilor statice și în mișcare, angrenate în jurul noțiunii de vertij. Extensia curatorială *Într-o zi va veni ziua când ziua nu va mai veni / One day the day will come when the day will not come* constă într-un program de filme și lucrări video de la artiști invitați și din cadrul colecției Neuer Berliner Kunstverein n.b.k. Video-Forum, Berlin.

Expoziția invitată pentru a completa acest parcurs artistic este *Aripa secretă*, o incursiune în zona de contact dintre poezie și arta contemporană, propusă de curatoarea Maria Rus Bojan și scriitorul Bogdan Ghiu, acompaniați de Fundația Triade din Timișoara, unul dintre pilonii vieții culturale locale.

Alte secțiuni importante ale Bienalei includ un program ambițios de mediere desfășurat în colaborare cu Asociația Contrasens; un weekend dedicat atelierelor deschise ale artiștilor din Timișoara; precum și o nouă ediție a Școlii curatoriale de toamnă, organizată în tandem cu Centrul Cultural Clujean, sub îndrumarea curatoarei Hajnalka Somogyi, inițiatora Off Biennale Budapesta, pe tema autoorganizării ca model de operare pentru consolidarea scenei independente și ca potențial al alianțelor strategice pe termen lung.

Acest catalog al Bienalei Art Encounters urmărește firele curatoriale, vizuale și intelectuale pe care ediția din acest an le propune, încercând să funcționeze totodată și ca un ghid pentru vizitatorii expozițiilor, dar și ca o mărturie pentru viitor. Un viitor în care se poate proiecta mai departe *Our Other Us*.

Diana Marincu
Director artistic al Fundației Art Encounters

OUR OTHER US – the 2021 Art Encounters Biennial

The 2021 Art Encounters Biennial – *Our Other Us* – stands under the sign of the reflections and projections we all construct regarding ourselves, the Other, borders and distances, proximity and contacts, interior and exterior. Contemporary art is the most accurate reflection of these dynamics that have been curbing our life for the last two years, as it reconsiders the space between us and the types of communities we identify ourselves with or we dissociate ourselves from. The cleavages created by the health crisis revealed a variety of ways of portraying The Other, with all the internal protrusions and fissures determined by the dominant systems of thinking. Yet, what has become obvious is the need to reconsider the idea of community and the idea of care. Therefore, the 4th edition of the Art Encounters Biennial bears, inevitably, the mark of the actuality of the pandemic context we find ourselves in and responds naturally to this situation, incorporating in its structure the issues of the day, which the art world takes up and distillates.

Entitled *Our Other Us*, difficult to translate into Romanian because of the semantical rotation of those “our” and “us” that flank and protect the otherness from the focal point of the construction, this year’s Biennial will pay special attention to the forms of social grouping we can imagine, intuit, and establish. Focusing also on the transformation of the self and the hanging to or, on the contrary, the breaking away of the being from the landscape it comes from, the main exhibitions, curated by Kasia Redzisz and Mihnea Mircan, explore different strategies of being together, as well as the ways we relate to ourselves today.

How to Be Together is the curatorial project by which Redzisz reflects on the social, environmental, economic, and political systems that reconsider the idea of a meaningful co-existence, the artistic circuit being among the communicating vessels knowledge runs through. Next to this contemporary cut, predominantly feminine and including many new names, exhibiting for the first time in a biennial, Redzisz invites us to a historical exhibition (curated together with Georgia Țidorescu), dedicated to the artistic searches from the ‘60s-’80s that, in response to the limitations imposed by the political regimes from Central and Eastern Europe, have turned to nature and to practices inspired by Land Art and environmental art. The title of this exhibition *Seasons End* borrows the eponymous title of a 1989 studio album by rock band Marillion, pointing to climate changes and heralding the end of any seasons’ rotation because of the global warming.

The curatorial project proposed by Mihnea Mircan comprises also two components. The exhibition *Landscape in a Convex Mirror* draws on the hesitation of the self to attach itself to the immutable benchmarks of a context – or of a background, if we were to turn to imagine analysis – or to the fixed points that outline the personality of the subject. With a generous selection of artists and introducing many young Romanian artists, Mircan creates a subtle play of static and moving images, summoned around the notion of vertigo. The curatorial extension *One day the day will come when the day will not come* consists of a program of films and video works by artists in the exhibition and from Neuer Berliner Kunstverein n.b.k. Video-Forum collection, Berlin.

The exhibition invited to round off this artistic itinerary *Secret Wing* is a reflection on of the intersection between poetry and contemporary art, proposed by curator Maria Rus Bojan and writer Bogdan Ghiu, assisted by the Triade Foundation from Timișoara, one of the pillars of the local cultural life.

Other important sections of the Biennial include an ambitious mediation program, run in partnership with Contrasens Cultural Association; a weekend offering the chance of visiting the open studios of the artists from Timișoara; as well as a new edition of the Autumn School of Curating, organized in partnership with Cluj Cultural Center, under the mentorship of curator Hajnalka Somogyi, the initiator of Off Biennale Budapest, on the subject of self-organization as modus operandi for the consolidation of independent art scene and as long-term potentiality for strategical alliances.

This catalogue of the Art Encounters Biennial traces the curatorial, visual, and intellectual threads this year’s edition presents, seeking at the same time to work both as a guide for the visitors of the exhibitions and as a testimony for the future. A future where we can project *Our Other Us* even further.

Diana Marincu
Artistic Director of Art Encounters Foundation

PEISAJ ÎN OGLINDĂ CONVEXĂ

LANDSCAPE IN A CONVEX MIRROR

MIHNEA MIRCAN

Benjamin Bannan
Rosa Barba
Erik Bünger
Alexander Carver
Traian Cherecheș
Sara Culmann
Dušica Dražić
Sári Ember
Alice Gancevici & Remus Pușcariu*
Fabien Giraud & Raphaël Siboni
Adela Giurgiu
Femke Herregraven
Florence Jung*
Hiwa K
Zsófia Keresztes
Szabolcs KissPál
Gert Jan Kocken
KwieKulik
Oliver Laric
Magdalena Łazarczyk
Gili Mocanu
Jean-Luc Moulène
Robertas Narkus
Miklós Onucsán*
Manuel Pelmuș*
Joanna Piotrowska
Laure Prouvost
Ana Prvački*
Flaviu Rogoian
Daniel Steegmann Mangrané
Saul Steinberg
Hito Steyerl
Remco Torenbosch
Achraf Touloub
Julijonas Urbonas
Lonnie van Brummelen & Siebren de Haan
Jonathan van Doornum
Bernard Voïta
Phillip Warnell

* lucrare nouă / * commission

Concepută și curatoriată de la distanță, expoziția *Peisaj în oglindă convexă* ia condițiile tulburi ale pandemiei ca pe o ocazie de a reflecta la modurile în care distanța și formele sale vizuale sunt tematizate în proiecte de artă contemporană: telescoape și hărți reale sau metaforice, imagini distorsionate și experiența vertijului, zoom-uri abrupte, mișcări panoramice ale camerei ori alte permutări ale relației dintre figură și fond devin în acest context instrumentele unui tip particular de descifrare și de navigare a unor geografii complexe. Transformarea constrângerilor externe, mai întâi în temă a expoziției și apoi într-un modus operandi curatorial, are ca rezultat o conversație, în care participanții la expoziție devin interlocutori, între puncte de vedere și puncte de fugă organizate de-a lungul unor axe de perspectivă ce, mai degrabă decât să cartografieze un cosmos vizual coerent, schițează traiectoria unei figuri ce cade sau alunecă într-o relație mereu dezorientată cu fondul său, a unui sine ce își caută – și povestește – locul. Această sintaxă a liniilor de fugă și a relațiilor telescopice între apropiat și îndepărtat, între spații transparente ori enigmatice, este poate o translație – la o scară modestă, ca un corespondent alegoric microscopic – a întreruperilor și crizelor propagate de virus, a redesenării atlasului ca o rețea de bariere imunologice și vectori de infecție, care la rândul lor amplifică fisuri politice preexistente, legături sociale și ecologice deteriorate.

În timp ce unele puncte cardinale ce orientează această expoziție sunt plasate în viitorul apropiat, schițate în proiecte preocupate de urgențe sociale și ecologice ce accelerează înspre prezent, sau de promisiunile și temerile întrețesute în noile tehnologii de vizualizare și de interpretare a lumii, câteva dintre lucrările reunite aici revin la deformare și opacitate, la forme dezasamblate și reasamblate prin alte mijloace, ca un discurs ce se întinde în istoria artei de la Renaștere până la modernism. Titlul expoziției îl parafrazează pe cel al unei picturi considerate un exemplu prim de anamorfoză – tehnica reconcilierii a două sisteme de perspectivă, prin urmare, a două modalități de percepere și de citire a lumii, într-un singur câmp pictural. Pictura din 1524 a lui Parmigianino *Autoportret în oglindă convexă*, în care sinele auctorial dilatat pare să umple spațiul reprezentational, devine locul unei inversiuni și al unei ștergeri, omițând autoportretul pentru a surprinde reflexia convexă, curbată a unui loc gol, a unei scene fără personaje. În paralel cu istoriile anamorfozei, alte proiecte din expoziție evocă formulările avangardiste ale vertijului ca intersecție ambiguă a unui precept – acela de a elibera percepția de constrângeri vetuste și de a îmbrățișa noul în totalitatea impactului său transformativ – cu neliniștea că sinele și lumea nu sunt sincrone și nu au măsură comună, ci coexistă în reciprocitatea dintre caznele psihicului și amenințările situațiilor în care acesta este captiv. Între aceste perspective, genealogii și prefigurări, pre- și post-istorii, lucrările discută măsura comună dintre figură și fond, dintre „noi” și „lume”, ca pe o legătură pierdută, de regândit și reimaginat, ca pe o criză și ca pe practica critică ce îi răspunde.

Expoziția este însoțită de un program de proiecții, intitulat *Într-o zi va veni ziua când ziua nu va mai veni*, o frază dintr-un eseu de Paul Virilio care la rândul său se extinde ca un telescop textual în incandescența cenușie a unui viitor din care noi lipsim. Programul reunește lucrări video ale artiștilor din expoziție și ale unor cinești ce contribuie doar la acest segment al proiectului, accentuând dimensiunea temporală a investigației ca un răspuns indirect la axele spațiale ce conturează expoziția: filmele surprind cronologii debordante, în conflict, ale biografiei și metamorfozei, ca o reflecție a zigzagului între granițe și orizonturi din expoziția învecinată. Printre artiștii invitați în această secțiune se numără Larisa Crunțeanu, Hans van Houwelingen, Sven Johne, Pauline Jullier, Melissa Liebenthal, Nicholas Mangan, Ciprian Mureșan, Cristian Rusu, Susan Schuppli, Patricia Teodorescu, alături de o selecție ce provine din colecția Neuer Berliner Kunstverein n.b.k. Video-Forum, Berlin. (traducere din limba engleză)

Mihnea Mircan

Conceived and curated remotely, the exhibition *Landscape in a Convex Mirror* takes the troubled circumstances of the pandemic as an occasion to think about the ways in which distance and its visual forms are thematized in a range of contemporary art projects: real or metaphorical maps and telescopes, distorted images and experiences of vertigo, abrupt zooms, panoramas and all other permutations of figure-ground relations become in this context the instruments of a particular kind of sense-making, tools for the navigation of complex geographies. The repurposing of external constraints, turned first into a theme for the exhibition and ultimately into its curatorial modus operandi, results in a conversation, with contributors to the show as interlocutors, between viewpoints and vanishing points organized along perspectival axes which, rather than chart a coherent visual cosmos, delineate the trajectory of a figure that falls or drifts in a perpetually disoriented relation to its ground, of a self seeking – and narrating – its place. This syntax of lines of flight and telescopic relations between the near and the far, the transparent and the oblique, is perhaps a translation – at a modest scale, as a microscopic allegorical correlate – of the interruptions and crises propagated by the virus, its redrawing of the atlas into a network of immunological barriers and vectors of infection, in their turn appearing as ramifications of preexisting political fissures, fractures of social tethers and extensions of environmental trauma.

While some of the cardinal points that orient this exhibition are situated in the near future, delineated in projects concerned with social and ecological emergencies which accelerate towards the present, or with the promises and anxieties of new technologies of visualizing and interpreting of the world, a number of works gathered here reflect on deformation and opacity, on forms disassembled and reassembled by other means, as an art-historical discourse extending from the Renaissance to modernism. The title of the exhibition paraphrases that of a painting considered a prime example of anamorphosis – the technique of reconciling two perspectival systems, therefore of two modalities of perceiving and reading the world, within a single pictorial field. Parmigianino's 1524 *Self-Portrait in a Convex Mirror*, where the magnified auctorial self seems to fill the representational field, becomes the site of an inversion and erasure, omitting or abstracting the self-portrait to capture the convex, warped reflection of a vacant ground, of a scene without characters. In tandem with histories of anamorphosis, different projects in the exhibition evoke avantgarde formulations of vertigo as the ambiguous intersection of a precept – to liberate perception of its obsolete constraints and embrace the new in all its transformative impact – and of the disquiet that selfhood and world might be out of sync and without common measure, co-existing in the push and pull of a dark psyche and a threatening milieu. From these different perspectives, the genealogies and predictions, pre- and post-histories that embody in the works gathered here discuss the common measure between figure and ground, between 'us' and 'world', as a lost relation or a connection to rethink and reimagine, as a crisis and as the critical practice that responds to it.

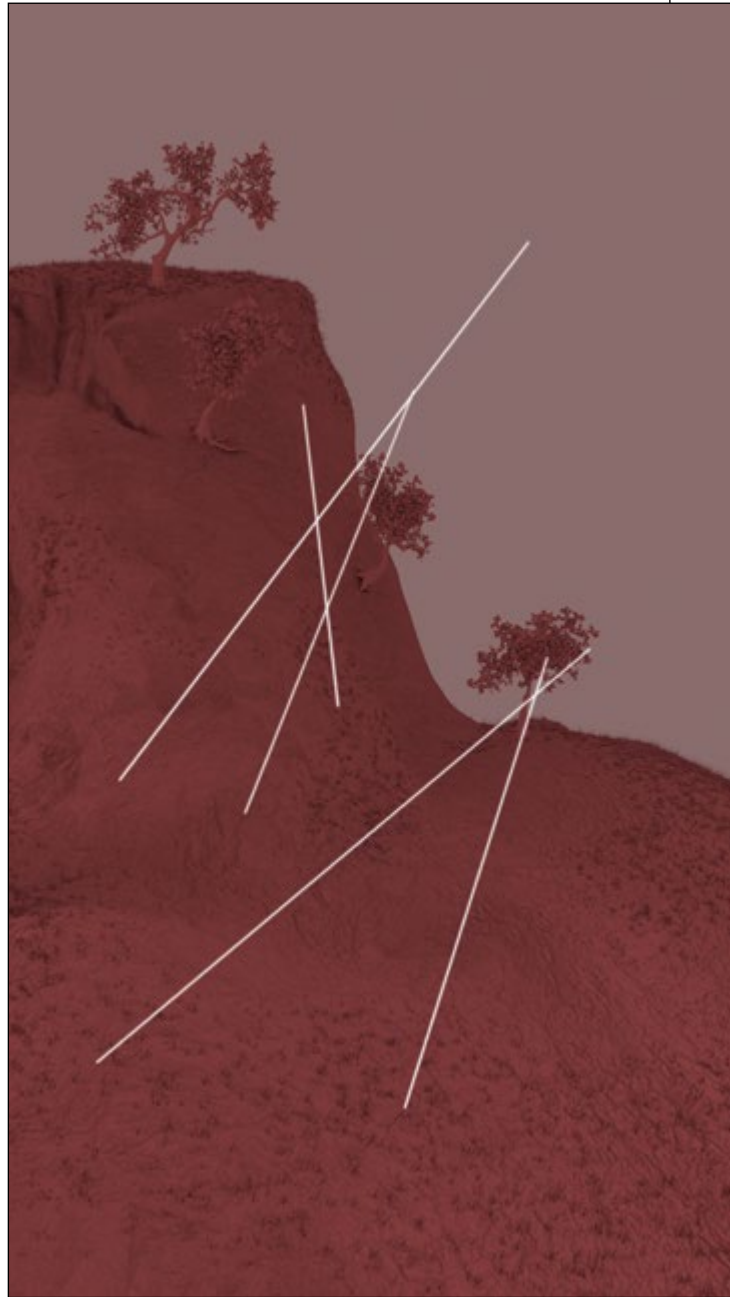
The exhibition is accompanied by a screening program, titled *One day the day will come when the day will not come*, a phrase from an essay by Paul Virilio, itself extending like a textual telescope into the grey incandescence of a future from which we are absent. The program brings together video works by artists in the exhibition and by filmmakers who contribute exclusively to this segment in the project, accentuating the temporal dimension of the investigation in indirect response to the spatial axes that form the exhibition: conflicting, cascading timelines of biography and metamorphosis as a reflection of the zigzag between borders and horizons in the nearby show. Artists exhibiting in this section include Larisa Crunțeanu, Hans van Houwelingen, Sven Johne, Pauline Jullier, Melissa Liebenthal, Nicholas Mangan, Ciprian Mureșan, Cristian Rusu, Susan Schuppli, Patricia Teodorescu, alongside a selection of works from the collection Neuer Berliner Kunstverein n.b.k. Video-Forum, Berlin.

Mihnea Mircan

Benjamin Bannan

Practica lui Benjamin Bannan explorează tensiunile dintre identitatea de gen și cadrele arhitecturale ce o îngrădesc, ce reproduc și întăresc norme și prejudecăți, forme de posesiune și excludere: între rușine și anonim, supraveghere și monument, formele arhitecturale clasifică și ierarhizează corpuri, dictând accesul lor la spațiul public. Într-un astfel de context, reinterpretarea pe care Bannan o aduce picturii lui Giotto di Bondone *Sf. Francisc primind stigmatele* (terminată în 1300) reevaluează un moment fondator în istoria perspectivei picturale și îi studiază simbolismul. Scena lui Giotto, în care sfântul și Isus-ca-serafim sunt uniți de raze de lumină ce transferă rănile între corpuri, într-un peisaj sărac, demarcat de construcții ce aduc a capele, este dezasamblată și remontată ca un alt fel de ficțiune. Cele două figuri fiind înlăturate în video: camera retrasează repetat un peisaj fără personaje, iar razele mistice sunt transformate în linii abstractizate de perspectivă, intimitate și transfer, proiectând geometria optică împărțită de cele două corpuri absente.

Benjamin Bannan's practice explores the tensions between the gendered body and the architectural environments that reproduce and reinforce norms and prejudices, assumptions, and aggressions: converging notions of shame and anonymity, surveillance and the monument, architectural environments appear as ways of classifying and hierarchizing bodies and their access to public space. Within such a context, Bannan's reading of Giotto di Bondone's painting *Saint Francis Receiving the Stigmata* (completed in 1300) re-evaluates a foundational moment in the history of pictorial perspective and mines its ominous symbolism. Giotto's scene, where the saint and Christ-as-seraphim are united by light rays which transfer the wounds between bodies, in a sparse landscape demarcated by chapel-like constructions, is disassembled and restaged as a different kind of fiction. As the two figures are removed in the video, a landscape without characters is repeatedly mapped by the movements of the camera and by the mystical rays turned into abstracted lines of perspective, intimacy, and transfer, projecting the perspectival geometry shared by two absent bodies.

Benjamin Bannan
Fără titlu (Sf. Francisc primind stigmatele)
2021
video 4K cu sunet, 10'58"
efecte vizuale: Jack Caddy și
Pablo Tochez Anderson
sunet: Rachel Salmon-Lomas
și Lia Tsesselis

Benjamin Bannan
Untitled (Saint Francis of Assisi Receiving the Stigmata)
2021
4k video with sound, 10'58"
visual effects: Jack Caddy and Pablo
Tochez Anderson
soundtrack: Rachel Salmon-Lomas and
Lia Tsesselis

Rosa Barba

Rosa Barba
Efectul empiric
2010
film de 16mm
transferat
pe digital, color,
cu sunet
22'
prin amabilitatea
artistei și a Galeriei
Esther Schipper,
Berlin
© Rosa Barba / VG
Bild-Kunst, Bonn, 2021

Rosa Barba
The Empirical Effect
2010
16mm film transferred
to digital video, color,
with sound
22'
courtesy of the artist
and Esther Schipper
Gallery, Berlin
© Rosa Barba / VG
Bild-Kunst, Bonn, 2021

Lucrările Rosei Barba pornesc adesea de la corespondențele dintre aparatul cinematografic și corp ori univers, de la sincronizarea rotirii lumii și cea a rotelor de film, compunând o relație mimetică între mecanica filmului ori a mașinării optice și cea a lumii. Cele două filme ale artistei, prezentate în programul video și în expoziție, explorează conexiuni dintre situații geologice reale sau fictive și descrierea lor cinematografică prin mijloace directe sau indirecte: trimerile sale repetate la un pământ ce tremură se transformă treptat într-un film, într-o imagine ca o seismogramă și ca o reprezentare indirectă a sublimului. Punctul de plecare topografic al lucrării *The Empirical Effect* [Efectul empiric] este zona din jurul muntelui Vezuviu din sudul Italiei. Protagonistii filmului sunt toți supraviețuitori ai ultimei erupții a vulcanului din 1944 ce locuiesc în așa-numită „zonă roșie” – perimetrul de pericol imediat din jurul vulcanului. Filmările au fost făcute într-un observator abandonat de lângă crater și includ o repetiție a unei evacuări de urgență. Fapt și ficțiune, interpretare cinematografică, documentară ori științifică, abordări rituale și teatrale contribuie la destabilizarea „mesajului” lucrării, transformându-l într-un fel de echivalent al rupturii geologice și existențiale pe care erupția vulcanului ar putea-o produce.

Rosa Barba's works often rely on correspondences between the apparatus and operations of film and the movements, rotations and shifts in the world or in the self, with which her different optical machines seem to establish a mimetic relationship – a synchronization of the turning of the world and that of rolls of film. Her films in the screening program and in the exhibition explore connections between real and fictional geological situations and their cinematographic portrayal via direct or oblique means: the accumulating suggestions of a trembling earth, turning gradually into a film, into the image as a seismograph and as an indirect representation of the sublime. The topographical starting point of *The Empirical Effect* is the area around Mount Vesuvius in Southern Italy. The protagonists of the film are all survivors of the last eruption of the volcano in 1944 and live in the so-called “Red Zone” – the immediate danger zone around the volcano. The recordings were made in an abandoned observatory near to the crater, and also include the staging of a trial evacuation. Fact and fiction, cinematic, documentary, scientific, amateur, mystical, and theatrical performances contribute to destabilize the “message” of the work, turning it into an equivalent of sorts for the geological rupture that the volcanic eruption might produce.

Erik Bünger

Erik Bünger
Natura vede tine
2021
video
18'13"

Erik Bünger
Nature See You
2021
video
18'13"

Videourile și *lecture-performance*-urile lui Erik Bünger examinează puncte critice în relația dintre cuvinte și imagini, momente culturale și istorice când, așa cum spunea Lauren Berlant, „imperativul reproducerii vieții” nu și-a găsit încă genul, „metaforele și tropii care să îi permită să meargă mai departe”. Un simptom al crizei antropocenului ca problemă lingvistică și reprezentatională apare într-un video din 2015 de pe site-ul web al Gorilla Foundation din California, organizație înființată în anii 1970 de către primatoloaga Francine Patterson în scopul promovării muncii sale experimentale cu Koko – „cea mai faimoasă gorilă din lume”, celebră pentru înclinațiile sale artistice, grija maternă pentru orfanii din alte specii de animale și capacitatea ei de a comunica în limbajul american al semnelor. În video-ul *Koko's Last Message to Humanity* [Ultimul mesaj al lui Koko către umanitate], gorila se adresează direct liderilor mondiali adunați la Paris, folosind limbajul semnelor. Ea înfierează lăcomia umanității și face un apel la acțiune pentru protejarea mediului natural. În eseuul său video, Erik Bünger închipuie un răspuns la gesturile lui Koko – și la traducerea în cuvinte a subtitlurilor din materialul original – printr-o aplicație de traduceri în limbaj gestual. Semnele lui Koko sunt interpretate ca un cod al dificultății de a gândi și de a descrie criza ecologică: poziția lui Koko – în interiorul limbii și, în același timp, privată de limbaj – devine un indicator al impasului topografic și lingvistic al antropocenului, al propriei noastre poziții într-un mediu înconjurător devastat – în interiorul perimetrului tot mai extins al distrugerii.

Erik Bünger's lecture-performances and videos interrogate crises in the relation between words and images, cultural and historical moments when, in the words of Lauren Berlant, “an emergency in the reproduction of life” has not yet found its genre, “the metaphors and tropes that allow it to move on.” A symptom of the crisis of the Anthropocene as a linguistic and representational problem, aspects which compound accelerated environmental degradation, appears in a 2015 video uploaded to the website of the Gorilla Foundation in California, an organisation established in the 1970s by pioneering primatologist Francine Patterson to pursue her experimental work with Koko – “the world's most famous gorilla”, known for her artistic propensities, her ability to communicate in American Sign Language, and her maternal care for orphans of other animal species. In the video *Koko's Last Message to Humanity*, the gorilla addresses the world leaders gathered in Paris directly, using American Sign Language. She chastises humanity's greed and calls for action to protect the natural environment. In his video essay, Erik Bünger channels a response to Koko's gestures – and their translation into words in the subtitles of the original footage – through a sign-language app avatar. Koko's signs are approached as a code for the difficulty of addressing climate change: Koko's position – within and without language – becomes an index for the topographic and linguistic predicaments of the Anthropocene, for our own position in a devastated environment – within an expanding perimeter of destruction, even if we do not yet experience its effects first-hand.

Alexander Carver

Alexander Carver
Fără titlu
2021
ulei pe pânză
196 x 169 x 3 cm
credit foto: Trevor Lloyd
prin amabilitatea artistului și
a Galeriei Kraupa-Tuskany
Zeidler, Berlin

Alexander Carver
Untitled
2021
oil on canvas
196 x 169 x 3 cm
photo credit: Trevor Lloyd
courtesy of the artist and
Kraupa-Tuskany Zeidler
Gallery, Berlin

Imagistică apropiată, grafice de informații și alte fragmente de discursuri științifice și medicale, precum și preocuparea constantă pentru motivele vegetale – toate acestea animă ecologia vizuală a picturilor lui Alexander Carver. Transplantul și grefa – ca operațiune medicală sau simbolică – este noțiunea discutată în tandem de cele două lucrări din expoziție, compoziții populate de plase hipnotice ca o scriere în Braille ce descrie piei sau diagrame suprapuse, un caleidoscop al suprafețelor ce dau picturilor o tactilitate sau o profunzime iluzionistă. Una dintre picturi reia povestea medievală a lui „Boromeț”, mielul scit: o creatură hibridă, pe jumătate plantă, pe jumătate anatomie. O himeră întâlnită de călătorii europeni în est, reprezentat ca un miel ce crește pe o tulpină verde, Boromeț este probabil un mit asociat plantei de bumbac. Cea de-a doua lucrare pune în scenă o altă combinație de anatomii și ficțiuni, de fabule și discursuri științifice, din perspectiva grefei – ce vindecă pielea bolnavă și dă picturii o nouă epidermă – o întâlnire între specii ce alătură oamenii, plantele (ale căror celule pot fi reprogramate și cultivate pentru a imita proprietățile pielii umane) și peștii tilapia, a căror epidermă este asemănătoare morfologic celei umane și folosită adesea pentru bandajarea rănilor. Picturile se înfățișează ca stop-cadre dintr-un continuum de reprezentări ale granițelor dintre categorii biologice.

Appropriated imagery, information graphics and other fragments of scientific and medical discourses, as well as a preoccupation with vegetal motifs – these animate the visual ecology of Alexander Carver's paintings. The transplant and the graft – as a medical or as a symbolic operation – is the notion discussed in tandem by the two works in the show, compositions populated by mesmerizing braille-like meshes that reproduce layered diagrams or skins, a kaleidoscope of superposed surfaces that give the paintings an illusionistic depth or tactility. One of the paintings revisits the medieval story of the “Borometz”, or Scythian lamb, a hybrid creature that was half plant, half muscle, blood, and wool: a chimeric wonder encountered by European travelers to the East, represented as a lamb growing on a green stalk and possibly a myth associated with the cotton plant. The second work looks at another interplay of anatomies and fictions, fables and scientific advancements, setting into motion grafting processes – to heal diseased skin and to form the epidermis of the painting – that bring humans, plants (whose cells can be repurposed and cultured to mimic the properties of human skin) and fish (specifically the tilapia skin, morphologically similar to that of humans and often used to bandage burns) in alliance. The paintings appear as snapshots from a continuum of transplants and xenografts between biological phyla and orders of representation.

Traian Cherecheș

Lucrările lui Traian Cherecheș vizează substraturile materiale și pulsurile organice ce sunt ascunse vederii sau reduse la tăcere în translația continuă a naturii în cultură, teren mișcător pe care el îl explorează ca un metanaturalist. Instalația sa îmbină picturi, desene și obiecte, așezate la distanțe diferite de perete și, prin urmare, de ochiul privitorului. Astfel, deși statice, ele surprind și reproduc o dinamică a mării și a micșorării, mișcările și reajustările unui ochi anonim îndreptat spre o serie de reprezentări ce alternează, la rândul lor, între diferite stări ale agregării materiale și ale abstracției semantice, între grade de proximitate față de vizibil și modurile sale de interpretare. Aceste oscilații, atât inerente lucrărilor, cât și exteriorizate în forma generală a instalației, au loc în interiorul unui mecanism alegoric și vizual, precum un hibrid între microscop și telescop, un instrument optic îndreptat în egală măsură spre galaxii și spre profunzimile țesutului viu și ale încrengăturilor sale simbiotice.

Traian Cherecheș's works are preoccupied with the material substrates and organic pulses which are obscured or silenced in the continuous translation of nature into culture, the shifting terrain which he explores as a meta-naturalist. His installation brings together paintings, drawings, and objects which are positioned at different distances from the wall – and, conversely, from the eye of the viewer. They thus statically capture and reproduce a dynamic of zooming in and out, the movements and readjustments of an anonymous eye focusing on a series of depictions that shift too between different states of material aggregation and semantic abstraction, between degrees of proximity to the visible and its modes of interpretation. These oscillations, both internal to the works and also externalized in the overall form of the installation, occur within an allegorical-optical mechanism, like a hybrid between a microscope and telescope, a viewing device oriented towards galaxies as much as to the depths of living tissue and symbiotic entanglement.

Traian Cherecheș

Extinct

2020

craniu și coarne de bivol african secționare, pânză, spumă poliuretanică, bust de manechin, crengi de copaci, tub de plastic, pânză de păianjen cristalizată, pământ, apărătoare de genunchi, vopsea în ulei și acrilică, brațe mecanizate de păianjen, montate pe panou pvc xps, legate cu membrană sintetică pulverizată cu vopsea cauciucată

180 x 133 x 77 cm

credit foto: Sebastian Apostol

Traian Cherecheș

Extinct

2020

sectioned African buffalo skull and horns, canvas, polyurethane foam, mannequin bust, tree branches, plastic tube, crystallised spider web, earth, knee pad, oil and acrylic paint, mechanical spider arms, mounted on pvc xps panel, unified with synthetic membrane sprayed with rubberized paint

180 x 133 x 77 cm

photo credit: Sebastian Apostol

Sara Culmann

Sara Culmann

Cargocento

2015-2021

video, animație

generată pe

computer

9'

prin amabilitatea

artistei

Sara Culmann

Cargocento

2015-2021

CGI video

9'

courtesy of the

artist

Proiectele video și de Internet-art ale Sarei Culmann explorează intersecțiile noilor tehnologii de vizualizare a lumii și de accesibilizare a ei ca procese strâns legate de explicare și facere: translațiile fenomenelor în pixeli ca mijloace de a produce și de a articula noi fenomene, impactul existențial al digitalizării aproape-totale asupra formării subiectivităților contemporane. Lucrarea prezentată aici este o actualizare a unui proiect lansat în 2015, când artista a început să observe o discrepanță între rezoluția tot mai mare a ecranelor moderne și a instrumentelor de proiecție și capacitatea ochiului uman de a absorbi și de a procesa informația vitală. Ea a botezat această nouă epocă din istoria producerii de imagini *Cargocento*, făcând trimitere atât la cargoculturile melaneziene de după cel de-al Doilea Război Mondial – invocări ritualice ale unei tehnologii superioare -, cât și la periodizarea artei renascentiste, în care fiecare secol are un corespondent în progresul sistemelor optice și picturale. Videoul pornește de la propunerea speculativă de a clasifica țările lumii și prosperitatea lor relativă în funcție de principiul rezoluției digitale – cu cât este mai avansată dezvoltarea culturală și economică a unui stat anume, cu atât este mai mare rezoluția în pixeli -, comentând asupra noțiunii de progres către un punct mesianic al transcendenței optice, materializat în evoluția de la ecranele 4K la 5K și mai departe.

Sara Culmann's video and internet projects explore intersections of new technologies of visualizing the world and bringing it within reach as conjoined processes of explication and making: translations of phenomena into pixels as means to produce and articulate new phenomena, the existential impact of near-total digitalization on the formation of contemporary subjectivities. The work presented here is an update of a project launched in 2015, when the artist began to notice a discrepancy between the progressive resolution of contemporary screens and projection instruments and the capacity of the human eye to absorb and process visual information. She baptized this new epoch in image-making *Cargocento*, in reference to both Melanesian cargo cults after the Second World War – ritual invocations of a superior technology – and to the periodization of Renaissance art, where each century corresponds to advancements in optical and pictorial systems. The video is based on a speculative proposal to classify countries around the world and their relative prosperity according to the principle of digital resolution – the higher the cultural or economic development of a particular state, the greater pixel resolution – commenting on the notion of progress, towards a messianic point of optical transcendence, embodied in evolutions from 4K to 5K displays and beyond.

Dușica Dražić

Dușica Dražić

10 tone de pământ
2016
instalație, mostre
de sol de la Muzeul
suedez de istorie
video, 60'40",
full HD, color,
fără sunet
prin amabilitatea
artistei și a Muzeului
suedez de istorie,
Stockholm

Dușica Dražić

10 Tons of Dust
2016
installation, soil
samples from the
Swedish History
Museum
video, 60'40",
full HD, color,
no sound
courtesy of the
artist and the
Swedish History
Museum, Stockholm

Dușica Dražić este interesată de poezia arhivei: potențialul datelor transformate în informație, a măsurătorilor ce devin interpretare, a trecutului permanent reformulat ca preambul al prezentului, cu ajutorul unor instrumente ideologice, istorice și vizuale. În lucrarea ei, explorarea solului – ca praf și „materie aflată nelalocul ei”, ca început și sfârșit al tuturor lucrurilor, ca instrument într-o reprezentare aproape-sublimă și aproape-abstractă – începe în depozitul Muzeului suedez de istorie, prin cercetarea a tone de mostre de sol păstrate acolo: o cantitate imensă de date geologice și arheologice, așteptând să fie analizate. Mostrele respective sunt specimene individuale ce necesită propria catalogare științifică, dar și părți dintr-un peisaj mineralogic și antropologic, păstrat în depozitul muzeului. Instalația include două abordări distincte ale acestui material: un studiu vizual-textual al surselor și semnificațiilor acelor eșantioane și un video în care solul este filmat ca și cum ar fi un deșert, un teren pe care nu se profilează nicio figură – în care prezența ar fi anihilată de imensitatea pustie, incandescentă a peisajului –, un mediu în care legăturile dintre pământ, identitate națională și granițe sunt erodate.

Dușica Dražić is interested in the poetry of the archive: the potential of data being transformed into information, of measurements becoming interpretation, of the past being continuously reformulated as a preamble to the present, with instruments that are – in her different projects – ideological, historical and visual. Her exploration of soil – as dust and “matter in the wrong place” but also as instrument in an almost-sublime and almost – abstract representation – begins in the storage of the Swedish History Museum, by looking at the tons of soil samples conserved there, an immense amount of geological and archaeological data awaiting analysis. Those samples are individual specimens in need of scientific attention, but also components of a mineralogical-anthropological landscape collected in the storage of the museum. The installation includes two distinct takes on this rich material: a visual-textual study of the sources and meanings of those samples and a video where the soil is filmed as if it were a desert, a ground on which no figure can profile itself – cancelled by the empty, burning immensity of the landscape –, on which the connections between land, national identity and borders are eroded.

Sári Ember

Sári Ember

Fără titlu (Masca nr. 6)
2017
marmură
29,5 x 23 x 2 cm

Sári Ember

Untitled (Mask No. 6)
2017
marble
29.5 x 23 x 2 cm

Instalațiile sculpturale ale lui Sári Ember amintesc adesea de lapidariile ce adună – spre a ne edifica – fragmente ale unei civilizații dispărute, care în lucrările artei devin colecții ce comemorează evenimente și conflicte din prezent, strânse pentru folosul unui viitor arheolog. Amintind de excavările arheologice pe care noile clădiri le conservă uneori în subsolul lor și le fac vizibile prin podele de sticlă ce concretizează, în maniera dramatică a unui palimpsest, tranzițiile dintre trecutul și viitorul arhitecturii, instalația *Glorious Times* [Vremuri glorioase] este un anacronism complex unde tema ruinei o întâlnește pe cea a monumentului. *Punctum*-ul instalației este poate acumularea antropomorfă de pietre: un portret spulberat și recompus în același timp, amprenta spațială a unui locuitor din trecut sau din prezent al acestui loc spectral, memorie a unei prezențe atât ca siluetă, cât și ca loc, ca figură și ca fond.

Sári Ember's sculptural installations often resemble lapidariums that could be either said to gather – and make available to our scrutiny – fragments of a past civilization, or to work as the commemoration of events, conflicts, and upheavals in the present, stored for the benefit of a future archeologist. Resembling the archaeological excavations that new buildings often preserve in their underground level and make visible through glass floors that materialize dramatically the transitions between pasts and futures of architecture, the installation *Glorious Times* is a multifaceted anachronism where the theme of the ruin encounters that of the monument, specifically touched upon in the anthropomorphic pile of pebbles that both pulverize and recompose the spatial imprint of a past or present inhabitant of this environment, that commemorate his/her presence as both a silhouette and a place, a figure and a ground.

Alice Gancevici & Remus Pușcariu*

Alice Gancevici & Remus Pușcariu*
Condiționalul predictiv
2021
instalație video pe trei canale, cicloramă, lemn, oțel, aluminiu, fotografii 3D, motoare, scenariu
255 x 190 x 215 cm

Alice Gancevici & Remus Pușcariu*
The Predictive Conditional
three-channel video installation, cyc wall, wood, steel, aluminium, 3D prints, motors, script
255 x 190 x 215 cm

Alice Gancevici & Remus Pușcariu lucrează cu transferuri și corespondențe între procese naturale și tehnice, pe de o parte, și, pe de alta, cu recuzita și trucurile teatrale și scenografice care ne-ar putea permite să vizualizăm acele procese, sau care le transformă în limbaj sau imagine. Lucrarea nouă prezentată aici este o instalație multimedia care discută fiziologia reflexului pilomotor (zis și „pielea de găină”, contracția infimilor mușchi erectori ce ridică pielea din jurul foliculilor de păr, îndreptându-i în sus, un proces de oripilare prin care răspundem la frig, la frică sau la excitație – la o perturbare în mediul nostru înconjurător) și a homeostaziei (tendența unui organism de a menține o stabilitate internă ca rezultat al reacțiilor combinate ale părților sale componente la un stimul ce modifică condițiile normale de mediu). Aceste două forme de adaptare la factorii de stres din mediu, puse împreună într-o mișcare telescopică ce oscilează de la răspunsul localizat al oripilării până la scara întregului organism, în căutarea unui echilibru metabolic, sunt reprezentate printr-un dialog între voci ce par să emane din ecrane și elemente de decor, plasate într-o cicloramă – un aranjament panoramic ce sugerează infinitatea câmpului vizual. Corpul disecat aici apare atât ca dispozitiv de testare – cu infimii foliculi de păr ca niște antene îndreptate spre semnalele ce anunță un posibil dezechilibru -, dar și ca ansamblu de răspunsuri comportamentale și afective ce se desfășoară în paralel și co-evoluiează cu schimbările din mediu, ca un spațiu biologic instabil prin care lumea se extinde. Cele trei voci care narează scenariul instalației corespund celor trei straturi ale pielii, conversând despre supra-stimulare, ca simptom al vieții contemporane, și privațiunile senzoriale din timpul perioadelor recente de carantină, ca două cazuri extreme ale adaptării metabolice.

Alice Gancevici & Remus Pușcariu work with translations and correspondences between natural and technical processes on the one hand, and the theatrical and scenographic props or ruses that might allow us to visualize those processes, or that turn them into speech and image-making, on the other. The new work presented here is a multimedia installation that reflects on the physiology of piloerection (or goosebumps, the contraction of the tiny arrectores pilorum muscles that elevate the hair follicles above the skin and move them vertically, a process of horripilation through which we respond to cold, fear or excitement – to a disruption in our environment that solicits our reaction) and homeostasis (the tendency of an organism to maintain an internal stability as the result of the coordinated response of its parts to any stimulus that disturbs normal conditions). These two forms of adaptation to environmental stressors, brought together in a telescopic motion that shifts from the localized response of horripilation to the scale of the entire organism in search of metabolic balance, are staged via a dialogue between voices that seem to emanate from or inhabit a series of sculptures and screens, converging in a cyclorama studio set – a scenographic device which delocalizes the gaze, suggesting the endlessness of the visual field. The body appears as both a probing device – with tiny hair follicles as antennae aimed at incoming signals of possible distress – but also as an assemblage of behavioural and affective responses unfolding in parallel, and co-evolving, with changes in the environment, as an unstable biological enclosure through which the world extends. The three voices that narrate the script of the installation correspond to the three layers of the skin, conversing about over-stimulation as a symptom of contemporary life and the sensory deprivation of the recent lockdowns as extreme cases of metabolic adaptation.

Fabien Giraud & Raphaël Siboni

Fabien Giraud & Raphaël Siboni
Forma Nu-ului – Axioma
sezonul 3, prologul
video HD produs în
timp real de o rețea
Generative Adversarial
Neural (GAN)
24h
2018 – în desfășurare
neurografie:
Mario Klingemann

Fabien Giraud & Raphaël Siboni
*The Form of Not –
The Axiom*
season 3, prologue
HD Video produced in
realtime by a Generative
Adversarial Neural
Network (GAN)
24 Hours
2018 - ongoing
neurography:
Mario Klingemann

Din cel de-al treilea sezon al seriei lor *The Unmanned* [Fără echipaj uman], lucrarea lui Fabien Giraud și Raphaël Siboni face parte din incursiunea artiștilor în istorii ale capitalismului ca tehnologie a valorii, a calculului și a identității. Proiectul se prezintă ca o serie de sculpturi și, în versiunea prezentată aici, ca un fragment decupat dintr-un proces computațional infinit: un algoritm calculează și retrasează în permanență forma „primei lame”. În timp ce componenta sculpturală a proiectului izolează o serie de stop-cadre din procesul de vizualizare generat de inteligența artificială, acest proces ia ca punct de plecare o bază de date de obiecte arheologice din colecția Muzeului Pitt Rivers din Oxford, Marea Britanie. Fondatorul acestei instituții, Augustus Pitt Rivers, este autorul unei serii de diagrame ce urmăresc să identifice principiile evoluției în fabricarea și eficiența lamelor preistorice: el aplică acestor artefacte o abordare darwinistă, subliniind „progresia naturală” a acestei tehnologii incipiente. În felul cum utilizează ei diagramele, Giraud și Siboni privesc, cronologic, în direcția opusă: extrag premise din concluzii. Lucrarea studiază și imaginează morfologia lamei ca o involuție ce eșuează, iar și iar, să refacă contururile lamei primordiale și conturul „primei” tăieturi. Pe măsură ce algoritmul calculează înapoi, cronologia tehnologică inversată intersectează timpul mitului în punctul spectral unde nu există ruptură, ci o continuitate perfectă între sine și loc.

From the third season of their series *The Unmanned*, the work is part of Fabien Giraud and Raphaël Siboni's incursion into histories of capitalism as an evolving technology of value, computation and, ultimately, identity. This project exists as a series of sculptures and as a “cut” from a process of infinite computation: an algorithm calculates and continuously re-traces the shape of “the first blade”. While the sculptural component of the project isolates a series of stills from the process of visualisation generated by the artificial intelligence, the latter takes as point of departure a vast visual database of archaeological blades and spades, most of which come from the collection of the Pitt Rivers Museum in Oxford, in the United Kingdom. The founder of this institution, Augustus Pitt Rivers, is the author of a series of diagrams that seek to identify the principles of evolution in the fabrication and efficiency of prehistoric blades: these apply a Darwinist outlook to these artefacts, illuminating the “natural progression” of that incipient technology. In their use of the diagrams, Giraud and Siboni look, chronologically, in the opposite direction: they draw premises from conclusions. The work studies and imagines the morphology of the blade as an involution that falls in time to approximate, over and over, the outlines of the very first blade, and the contour of the very first cut. As the algorithm calculates backwards, the reversed technological timeline intersects the time of myth at the spectral point where there is no separation, but a perfect continuity between self and place.

Adela Giurgiu

În picturile sale, Adela Giurgiu explorează schimbări de scară, procese de acumulare și arhivare, care dau, pe parcursul unor serii de lucrări, senzația unui univers interior ce se agregă treptat, a unei scene pentru mișcările și transformările sinelui. Lucrările selectate pentru această expoziție sunt episoade ale dialogului artistei cu o pictură a postimpresionistului francez Pierre Bonnard, în care ea reimaginează alunecările între spațiul domestic și lumea naturală văzută prin fereastră, și amplifică oscilații între reprezentarea realistă și halucinatorie pe măsură ce construiește negativul nocturn al originalului. Revizuită, fragmentată și recompusă, redată ca o totalitate afectivă, ca o atmosferă, lucrarea lui Bonnard devine un loc al unei atenții performative, al unei munci, în egală măsură picturală și conceptuală, de investigație și imaginație. Dialogul cu Bonnard produce în cele din urmă un spațiu împărțit și „scanat” de picturi, un cadru pentru o reverie perpetuă.

In her paintings, Adela Giurgiu explores the processes of rescaling, accumulation, and archiving which create, over series of works, the sense of a slowly aggregating interior universe, of a stage for the motions and transformations of the self. The works gathered for this exhibition are episodes from the artist's dialogue with a painting by French post-Impressionist Pierre Bonnard, a scene where domestic life crosses into the natural world seen through the windows and whose oscillations between realist and hallucinatory depiction Giurgiu's responses and re-imaginings emphasize as they patiently build the original's nocturnal negative. Revisited, segmented, and recomposed, rendered as a totality of affect and atmosphere or studied in its magnified details, Bonnard's canvas becomes a site for a performative attention, for an expanded work – painterly and conceptual to equal extents – of scanning, revision and spatial collage. These operations reconstitute the original image as an ensemble while transforming it, a picture rearticulated as an environment for thinking, for art-historical dialogue and for an endless reverie.

Adela Giurgiu
Peisaj interior
2020
ulei pe pânză
134 x 101 cm
credit foto: Roland Văczi

Adela Giurgiu
Interior Landscape
2020
oil on canvas
134 x 101 cm
photo credit: Roland Văczi

Femke Herregraven

Femke Herregraven
Reflexul de scufundare (pentru că am fost învățați să nu ne înecăm putem să cântăm)
2019
instalație
dimensiuni variabile

Femke Herregraven
Diving Reflex (Because We Learned Not To Drown We Can Sing)
2019
installation
variable dimensions

Femke Herregraven studiază în multe dintre proiectele sale noțiunea de catastrofă într-un sens extins, urmărind-o în diferite contexte ce merg de la cartografie (unde catastrofa este relația perturbată a navigatorului cu punctele astrale de orientare), la teatru (punctul culminant al unei narațiuni tragice), la ecosisteme și transformarea lor abruptă, și până la sistemele de speculație financiară (unde *cat-bonds* sunt pariuri puse pe cataclisme viitoare și potențialele lor efecte economice). Versiunea prezentată aici a instalației sale complexe *The Diving Reflex* [Reflexul de scufundare] este o conversație între doi protagoniști: Elaine, prima femeie, ieșită din mediul acvatic și exersându-și respirația pe ritmul vorbirii, și Ultimul bărbat, asfixiat de – și de abia capabil să mai vorbească despre – un mediu tot mai toxic. „Elaine” vine de la Elaine Morgan, autoarea „ipotezei primăriei acvatice”, potrivit căreia vorbirea se naște din fredonare și cântec, la rândul lor produse ale conexiunilor neurologice dintre creier, gât și gură, perfecționate de proto-umanoizii ce se scufundau și înotau. Vocea apare dintr-un mediu acvatic și se pierde într-un torent de substanțe poluante: dispăre ca un murmur lichid, înăbușit la celălalt capăt al istoriei.

Femke Herregraven studies in many of her projects the notion of catastrophe in an expanded sense, pursuing it in contexts that range from cartography (where catastrophe is a disturbed relation of the navigator to astral points of orientation), to theater (where it is the resolution of tragic narrative), to natural environments and their abrupt transformation, and finally to systems of financial speculation (where *cat-bonds* are bets placed on future cataclysms and their potential economic outcomes). The version of her complex installation *The Diving Reflex* presented here is a conversation between two abstract protagonists: Elaine, the first woman, emerging from an aquatic environment and training her breath around the rhythms of speech, and The Last Man, asphyxiated – and barely speaking – by an increasingly toxic environment. “Elaine” is short for Elaine Morgan, author of the aquatic ape hypothesis, according to which speech arises from humming and singing, in their turn the product of neurological connections between brain, throat, and mouth perfected by diving and swimming proto-humans: the emergence of a voice from a watery environment and its loss in a sea of pollutants, a liquid, muffled murmur at the other end of history.

Florence Jung*

Lucrările lui Florence Jung iau adesea forma unor scenarii pentru performance-uri secrete și întâlniri furtive, pentru gesturi de ascundere și ștergere, mai degrabă decât pentru a „face lucrurile vizibile”, un trop central în discursul artistic. Facerea lucrurilor invizibile sau des-facerea lucrurilor vizibile devin strategii concertate în studiul și de-construirea „imaginii artistului”: dinamica prezenței în diferite sisteme ale reprezentării vizuale, culturale și sociale ce determină statutul cuiva de participant *la* sau de personaj *pe* o „scenă” de artă. Scenariile sale pentru bienală urmăresc aceste traiectorii într-un dialog cu interesul mai extins al acestei expoziții pentru distanță și deformare, întrerupând traseul vizitatorului cu o serie de momente de suspensie, în care obiectul artistic se vadește a se afla altundeva, și a fi altfel decât la vedere, palpabil sau deschis interpretării. Cele trei scenarii imaginează intruziuni ale unui alt spațiu și ale unei alte perspective temporale, ce destabilizează sensul unui „aici și acum” al expoziției.

Florence Jung's works frequently take the form of scenarios for secret performances and furtive encounters, for gestures of obfuscation and erasure, rather than of “making things visible”, which is a central trope of art discourse. Making things invisible or un-making visible things become strategies to study the formation of the “image of the artist”, the dynamic of inscription and effacement, voice, and silence in different systems of visual, cultural, and social representation that determine one's status as a participant to, or character in, an art “scene”. Her scenarios for the biennial pursue these threads in dialogue with the overall interest of this exhibition in distance and deformation, interrupting the visit through a series of moments of suspension, when the artistic object is revealed to be elsewhere than in the venue, and otherwise than visible, palpable, or open to interpretation, figured as the intrusion of another space and another temporal perspective.

Jung80

2021

O mașină sedan e parcată în fața clădirii. La un moment dat, două persoane se vor întâlni înăuntru pentru o discuție privată despre frică și dorință.

A sedan is stopped in front of this building. At some point, two people will meet inside to have a private conversation about fear and desire.

Jung69

2019

Patru bucățele de hârtie sunt ascunse sub preșul de la intrare. Sunt cărțile de vizită ale unui bancher, ale unui politician, ale unui ziarist și ale unui polițist. Toți locuiesc în Timișoara și sunt la muncă la ora asta.

Four pieces of paper are hidden beneath the doormat at the entrance. These are the cards of a banker, a politician, a journalist and a police officer. They all live in Timisoara and are currently on duty.

Jung56

2017

Undeva în apropiere, e un graffiti care spune „Ceva lipsește”. Așteaptă să fie șters.

Somewhere nearby, there is a graffiti that states “something is missing”. It is waiting to be erased.

Hiwa K

Hiwa K

Pre-Imagine

2017

video HD pe un singur canal, 16:9, color, cu sunet prin amabilitatea artistului, a Galeriei Prometeo Ida Pisani, Milano, și a Galeriei KOW, Berlin

Hiwa K

Pre-Image

2017

single channel HD video, 16:9, color, sound courtesy of the artist, Prometeo Gallery Ida Pisani, Milano, and KOW Gallery, Berlin

Dramele migrației, efectele devastatoare ale războiului și rescrierile identităților colective – subiecte abordate dintr-o perspectivă personală, subiectivă, mai degrabă decât ca abstracțiuni geopolitice – sunt teme centrale în lucrările lui Hiwa K. *Pre-Image (Blind as the Mother Tongue)* [Pre-imagine (orb precum limba maternă)] reface traseul urmat de mulți dintre imigranții care vin din Orientul Mijlociu, prin Turcia, Grecia și Italia – călătorie pe care artistul însuși a făcut-o în anii 1990. Reînscenarea prezentată apelează aici la un element sculptural, ținut în echilibru acrobatic de artistul ce ia drumul acestui pelerinaj politic și autobiografic. Obiectul este o bară de metal, cu multiple extensii: oglinzi retrovizoare ce sunt atașate de el, întinzându-se ca ramurile unui copac, într-un peisaj al perspectivelor frânte, schimbătoare. Privind în sus, mai degrabă decât în față, artistul este forțat să se miște cu prudență, croindu-și drumul printre imaginile ale căror axe de orientare sunt reconfigurate, care reflectă fragmentar peisajul natural, social și politic. O voce din off spune povestea migrării ca anulare a subiectivității călătorului, ca o serie de abandonuri și pierderi, prin anecdote suprealiste ce narează transformarea eu-lui într-o pereche de picioare aflate în mișcare, propulsate de limba maternă ca unică sursă de energie, traversând harta dezastrului umanitar al crizei refugiaților.

Dramas of migration, the ravages of war, and readjustments of collective identities, imagined from a personal, subjective perspective rather than as geopolitical abstractions, are central to the work of Hiwa K. *Pre-Image (Blind as the Mother Tongue)* traces the path into Europe that many Middle Eastern immigrants take, via Turkey, Greece, and Italy – a journey the artist himself made in the 1990s. The reenactment presented here employs a sculptural implement, balanced acrobatically by the artist as he embarks upon this political and autobiographical pilgrimage. The device is a metal pole with multiple extensions: rearview mirrors that are attached to it, branching off it like the trunk of a tree, in a landscape of disjointed, shifting perspectives. Looking upward rather than ahead, the artist is forced to move cautiously, viewing, and navigating his surroundings as images whose axes of orientation are radically reconfigured, fragmented and incompletely recomposed. A voiceover tells the story of migration as an undoing of subjectivity of the traveler, as a series of abandonments and losses, via surreal recollections that narrate the transformation of a person into an assemblage of motion and language: a pair of moving feet, propelled by a mother tongue, traversing the map of the humanitarian disaster of the refugee crisis.

Zsófia Keresztes

Zsófia Keresztes lucrează cu forma umană ca subiect – portrete aflate într-un pericol permanent de a se transforma într-o colecție de organe, revărsări ale măruntaielor, sau de a se contopi, senzual sau combativ, cu alte forme – și cu mozaicul ca tehnică. Dat fiind faptul că mozaicul este în primul rând o modalitate de extindere a figurației la scara arhitecturii, de conturare a prezenței la scara unui edificiu, lucrările artistei realizează o dublă inversiune, subminând inițial coerența sau stabilitatea siluetelor sale antropomorfe și apoi reprezentându-le ca un fel de comprimări ale spațiului: ca figuri acoperite de o piele spațială, născute din torsionile volumetrice ale unei suprafețe bidimensionale. Sculpturile accentuează și dezamorsează simultan o valență totemică, asemenea unor monumente în dizgrație: par să-și contrazică propriul scop retoric, comemorând momentele când aceste personaje, surprinse în scene de pasiune sau de conflict, apar dintr-un fundal de mozaic ori dispar, contopindu-se cu el ori unele cu altele.

Zsófia Keresztes works primarily with the human form as subject – portraits in the constant danger of turning into accumulations of organs, eversions of their metabolic insides, or of fusing sensuously or combatively with other forms – and with mosaic as a technique. Given that mosaic is primarily a means of extending figuration to the scale of architecture, of outlining a presence at the scale of an edifice, the artist's works perform a double inversion, first undermining the coherence or stability of her anthropomorphic silhouettes and then representing them as compressions of space, as figures enveloped in a spatial skin, in the volumetric twisting and turning of a bidimensional surface. The sculptures both accentuate and humorously undo a totemic quality, like monuments in denial: seemingly contradicting their rhetorical purpose, commemorating moments when these characters in scenes of love or conflict rise and fall, become distinct from their surroundings, or might fuse with them and with one another.

Zsófia Keresztes

Cel mai mic lucru în comun
2019

polistiren, mozaic de sticlă, lipici, chit, vopsea pentru textile, sfoară, spumă poliuretanică
173 x 155 x 67 cm
credit foto: Dávid Biró
prin amabilitatea artistei și a Galeriei Gianni Manhattan

Zsófia Keresztes

Smallest in Common
2019

styrofoam, glass mosaic, glue, grout, textile dye, thread, expanding foam
173 x 155 x 67 cm
photo credit: Dávid Biró
courtesy of the artist and Gianni Manhattan Gallery

Szabolcs KissPál

Szabolcs KissPál
Vals de silicon - ferestre
imagine din expoziție
MNAC, 2009
credit foto: artistul

Szabolcs KissPál
Silicone valse - windows
installation view
MNAC, 2009
photo credit:
the artist

Szabolcs KissPál și-a asumat în ultimii anii misiunea unui proiect ambițios ce investighează complicitățile și intersecțiile ideologiei și mitului naționalist, fabricarea simbolurilor și narațiunilor distorsionate ale trecutului ca mijloace de validare a politicilor îndoielnice din prezent. Lucrările sale din expoziție fac parte dintr-o etapă mai veche a practicii sale, în care preocuparea pentru ruptură și recompoziție, incident și consecință, ca stări simultan vizibile, articulează o politică a obiectului de artă. Sculpturile prezentate aici înfățișează indirect accidente – forța detonării ce a distrus panourile de sticlă din cele două lucrări –, conservând ecoul acelor evenimente, dar și o încercare de a deduce un sistem, o logică a reprezentării, din intensitatea lor incontrolabilă. Dintr-o perspectivă în egală măsură „criminalistică” și simbolică, crăpăturile geamurilor par atât semne alegorice, cât și date colectate într-un studiu al violenței și al demolirii ei, al energiei și inerției, excepției și regulii: fragmente dintr-o iconografie a crizei și a stazei.

Szabolcs KissPál has in recent years embarked on an ambitious project investigating the complicities and fictional intersections of nationalist ideology and myth, the fabrication of symbols and distorted narratives of the past as means to validate questionable policies in the present. His works in the exhibition belong to an earlier stage of his work, where a preoccupation with breakage and re-composition, incident and aftermath as simultaneously visible states articulate a politics of the art object. The sculptures presented here portray indirectly dramatic incidents – the force of a detonation that has damaged the glass panes in the two works, which conserve the echo of those events – as well as an attempt to extract a system, a logic of representation, from their unruly intensity. Equally forensic and symbolic, the cracks in the windows appear as both allegorical signs and as data in a study in violence and its taming, energy and inertia, exception and rule: episodes from an evolving iconography of crisis and stasis.

Gert Jan Kocken

Gert Jan Kocken
Reprezentări ale orașului München 1933-1945
(detaliu)
fotografie cromogenică pe dibond
300 x 440 cm
prin amabilitatea artistului

Gert Jan Kocken
Depictions of Munich 1933-1945 (detail)
c-print on dibond
300 x 440 cm
courtesy of the artist

Abordarea conceptuală din fotografiile lui Gert Jan Kocken vizează producerea de imagini și interpretarea sensului lor ca procese întreșesute, și gravitează în jurul unor puncte de inflexiune în istoria europeană, atunci când conflictul militar sau ideologic precipită schimbări în paradigmele vizuale. Seria sa de *Depictions...* [Reprezentări...], din care expoziția prezintă două exemple, își concentrează atenția pe importanța particulară în istoria celui de-al Doilea Război Mondial a unor orașe a căror cartografie este recompusă cu migală din hărțile desenate de diferitele tabere politice antagoniste în război: în timp ce fiecare hartă suprapusă aici transmite o viziune diferită asupra aceluiași oraș, segmentată în ceea ce trebuie apărat și ceea ce poate fi distrus sau sacrificat, superpunerea lor, ce aduce cu un palimpsest, creează o imagine perfect exactă și absolut dezorientantă. Surplusul de informație cartografică, deși corectă, devine o deficiență în utilitatea acestor imagini ca hărți, generând în același timp un volum spectral, o formă a-vizuală ce își impune propria prezență aproape sculpturală în detrimentul semnificatului teoretic, al realității violente pe care o inventariază. Lucrarea lui Kocken *Defacements* [Desfigurări] reconsideră momente semnificative în istoria iconoclasmului protestant, când opoziția olandeză sau germană la catolicism și papalitate s-a tradus în ștergerea imagisticii religioase și aproape-abstractizarea unor portrete desfigurate sau scene răzuite, reprezentări golite și transformate în receptacule vizuale pentru transformarea politică.

Gert Jan Kocken's conceptual take on photography, on making images and making sense of them as twinned processes, revolves around points of inflection in European history, when military or ideological conflict precipitates shifts in visual paradigms. His series of *Depictions...*, from which the exhibition includes two examples, focus on cities of particular importance in the history of World War II, whose cartography is painstakingly recomposed from maps produced by the various political forces that were antagonists in the war: while each of the maps superposed here conveys a different view of the same city, fragmented perhaps between what must be defended and what may be destroyed or sacrificed, their palimpsest-like overlap produces an image of absolute exactitude and absolute disorientation. The surplus of cartographic information becomes a utilitarian deficiency but also engenders a spectral volume, an a-visual form of data establishing its own presence, to the detriment of its theoretical signified, of the violent reality it indexes. Kocken's *Defacements* revisit significant landmarks in the history of Protestant iconoclasm, when Dutch or German opposition to Catholicism and the papacy translated into the erasure of religious imagery and the almost-abstractification of disfigured portraits or scratched-out scenes, turned into vacant representations and into visual receptacles for political transformation.

KwieKulik

KwieKulik
Activități cu Dobromierz
1972-1974
detaliu 675
prin amabilitatea artiștilor și a
Fundăției Kulik-KwieKulik

KwieKulik
Activities with Dobromierz
1972-1974
detail 675
courtesy of the artists and
Kulik-KwieKulik Foundation

The duo KwieKulik (Zofia Kulik and Premislaw Kwiek) address the experience of parenthood in visual investigations that have the rigor of Conceptual art projects, but also a pathos that turns their discourse of the "family unit" into a broader reflection on the strictures of being an artist within an authoritarian context such as the communist rule in Poland in the 1970s. The 900 photographs in the series *Activities with Dobromierz* show their son as a toddler, uncomfortably – and perhaps problematically, as the work has had its detractors and has been sometimes denounced as ethically dubious – placed in a variety of domestic situations, either as hapless protagonist, unable to comprehend the scenes to which he participates, or as one visual clue or prop among others. The overall effect of this monumental slideshow is a reflection on the ways in which the public sphere infiltrates the domestic, in which a space imagined as a protective layer against the perils of the political and social world beyond it can become the place of a rehearsal of those very dangers, a prefiguration of the alienation they might bring about, a microcosm of aggressions that might have the role of an apotropaic ritual performed before the child enters society, or that expose him at a premature age to the vertigo and confusions of the world. Among the various props that appear in the photographs, books are sometimes present, indicating that the bibliography the artists consulted while working on this unusual project comments on the experience of trauma as a philosophical and psychological event, as a short-circuit between individual and collective disorder.

Duo-ul KwieKulik (Zofia Kulik și Premislaw Kwiek) abordează experiența paternității prin investigații vizuale ce au rigoarea proiectelor de artă conceptuală, dar și un patos ce transformă discursul „unității familiale” într-o reflecție mai largă asupra libertății îngrădite a artistului într-un context autoritar precum regimul comunist din Polonia anilor 1970. Cele 900 de fotografii din seria *Activities with Dobromierz* [Activități cu Dobromierz] îl arată pe fiul lor, așezat în poziții inconfortabile – și poate problematice, lucrarea având parte de detractorii săi și fiind uneori denunțată ca discutabilă din punct de vedere etic –, într-o varietate de situații domestice, fie ca protagonist incapabil să înțeleagă scena la care participă, fie ca indiciu vizual într-un peisaj domestic sau ca obiect de recuzită printre altele. Efectul general al acestei diaproiectii monumentale este o reflecție asupra modurilor în care sfera publică se infiltrează în cea domestică, în care spațiul casnic, imaginat ca strat protector împotriva amenințărilor din afara lui, poate deveni o scenă de repetiție pentru chiar acele pericole: o prefigurare a alienării pe care ar putea-o provoca, un microcosmos al agresiunilor viitoare ori un ritual apotropaic îndeplinit înainte de intrarea copilului în societate, care îl expune deja la vertijul lumii. Printre diferitele elemente de recuzită ce apar în fotografii, cărțile sunt uneori prezente, indicând faptul că bibliografia consultată de artiști în timp ce lucrau la acest proiect neobișnuit discută experiența traumei ca eveniment filosofic și psihologic, ca un scurtcircuit între dezordinea individuală și cea colectivă.

Oliver Laric

Oliver Laric
Relief cu pește
2020
pudră de aluminiu,
pudră de marmură,
pigmenți, rășină,
stativ de aluminiu
155 × 90 × 35 cm
prin amabilitatea
artistului și a Galeriei
Tanya Leighton, Berlin

Oliver Laric
Fish Relief
2020
aluminium powder,
marble powder,
pigments, resin,
aluminium stand
155 × 90 × 35 cm
courtesy of the artist
and Tanya Leighton
Gallery, Berlin

Practica sculpturală a lui Oliver Laric vizează istorii culturale în vremuri de criză și transformarea exprimată în imagini – dar și transformarea devenind ea însăși imagine. Lucrările sale opun două moduri de serialitate: supraviețuirea unor motive în istoria artei, reluate în diferite contexte tematice, la scări diferite și având corespondenți alegorici variabili, și, pe de altă parte, instrumentele proiecției, producției și reproducerii furnizate de noile tehnologii de vizualizare și fabricație. Aceste cronologii se împletesc în proiectele sale: o modalitate premeditat anacronică de producere a imaginilor ghicește trecutul în viitor și extrage un înțeles „ce va să vie” din iconografiile și procedeele sculpturii istorice. Lucrările lui Laric surprind de multe ori momente de intimitate sau „simbioze” între specii în sculpturile trecutului: vânători și câinii lor, ființe imaginare mitologice, un element vegetal folosit ca structură de sprijin pentru echilibrul unui protagonist uman. Artistul exploatează potențialul metaforic al acestor scene, subliniind limitele figurale și metaforice între uman și nonuman, asociind plasticitatea scenei sculpturale și funcția protetică a feluritelor mașinării pe care le folosește în studiile sale. Lucrarea video din expoziție urmărește schimburile dintre personaje și peisaj într-un proces continuu de metamorfoză, în timp ce componenta sculpturală a contribuției sale dă, printr-o schimbare în scara reproducerii, senzația unor posibile recursiuni sau amplificări, a unui obiect reiterat ca posibil monument sau ca o dispariție.

Oliver Laric's sculptural practice is preoccupied with visual histories at times of crisis, with transformation expressed in images – as well as with transformation becoming itself an image. His works pit two modes of seriality against one another: the survival of certain motifs in art history, repeated in different thematic contexts, at different scales and with variable allegorical correlates, and, on the other hand, the instruments of projection, production and reproduction afforded by new technologies of visualization and fabrication. As these timelines interweave and coil around one another in his projects, a purposefully anachronic modality of image-making divines a past from a future, and wrests a meaning “to come”, to be re-defined, from the iconographies and procedures of historical sculpture. Laric's works often attend to moments of cross-species intimacy, entanglement, or “symbiosis” in sculptural works of the past: hunters with their dogs, mythological shapeshifters, a vegetal element deployed as a support structure for the balance of a human protagonist. He exploits these scenes for their metamorphic potential, highlighting the figural and metaphorical thresholds boundaries between the human and the non-human, paired with the plastic, prosthetic work of the various machines he employs in his studies. His video in the exhibition surveys exchanges between characters and landscape in a continuous process of transformation, while the sculptural component of his contribution produces, via a shift in the scales of reproduction, the sense of possible recursions or magnifications, of an object reiterated as a possible monument or as an effacement.

Magdalena Łazarczyk

Magdalena Łazarczyk
Noaptea timpului (detaliu)
2019
instalație video, cu sunet
18', în buclă
sunet: Adalbert Lazar

Magdalena Łazarczyk
The Night of Time (detail)
2019
video installation, with sound
18', loop
sound: Adalbert Lazar

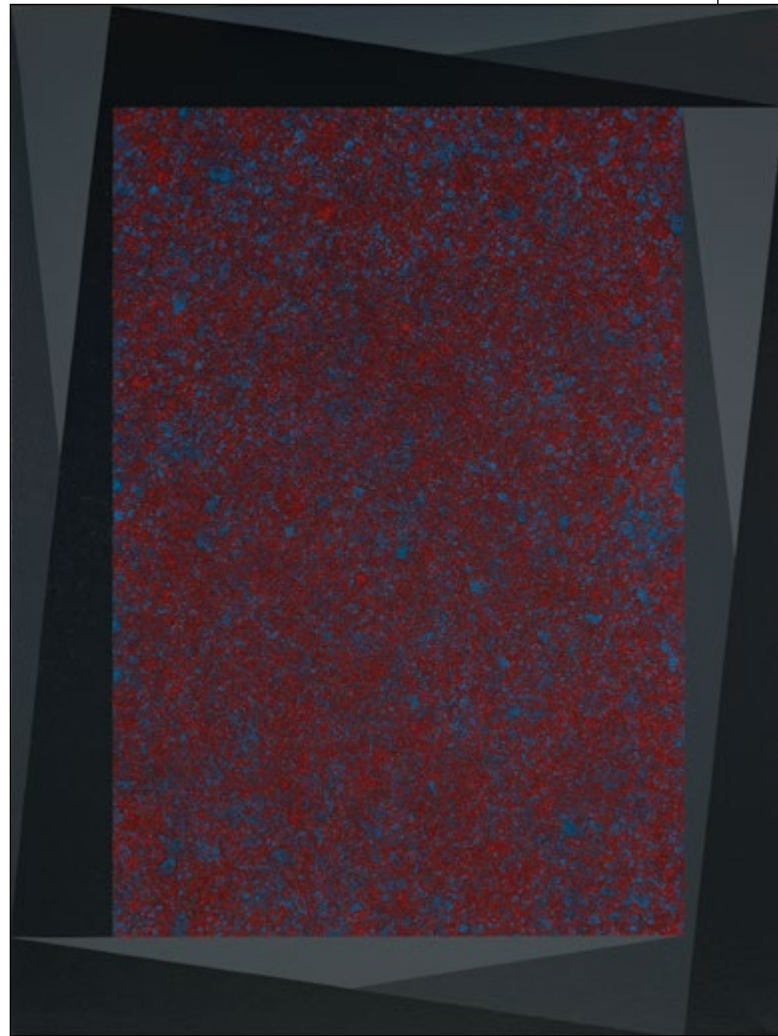
Magdalena Łazarczyk construiește sisteme în jurul relațiilor dintre obiecte, semne și reprezentări, analizând modul în care rolurile și funcțiile acestora pot fi deturnate într-o nouă semantică. Animația sa monumentală este un colaj de figuri ce pulsează și produc un timp comun, un ritm împărțit al devenirii, dincolo de distanțele dintre ficțiune și materialitate, fabulație și știință, corp și alegorie: micșorând distanța dintre proiecția unei priviri atotcuprinzătoare ce surprinde, pretutindeni și întotdeauna, semnificația diverselor componente ale imaginii și, pe de altă parte, „aici și acum”-ul unei co-evoluții și al unei mișcări comune. Curgerea trans-istorică lentă pare să retraseze, cu mijloace atât analoge, cât și digitale, o tranziție din preistorie până în prezent, trecerea timpului ducând la o acumulare graduală, dar și la o transformare radicală: o perspectivă temporală fără un punct de fugă, o agregare a figurilor ce își alcătuiesc propriul lor teren mișcător.

Magdalena Łazarczyk builds systems around new relations between objects, signs, and representations, analyzing both incongruities in their systemic roles or functions and the pathways to new semantics of reference and relation. Her monumental animation is a collage of temporal forms and pulsating figures, struggling to be reunited in a common rhythm of becoming, across distances between fiction and materialism, fable and science, body, and allegory: closing the gap between the sense of an all-encompassing gaze which grasps the “everywhere” and “always” that the various components signify and, on the other hand, the “here and now” of a co-evolution and common movement. The slow transhistorical flow enacted here seems to retrace, with means both analog and digital, a transition from a prehistory to the present, the passage of time producing both gradual accumulation and radical transformation: a temporal perspective without a vanishing point, an aggregation of figures constituting their own shifting ground.

Gili Mocanu

Practica lui Gili Mocanu este o investigație polimorfă a releurilor și a intervalelor dintre figurativ și abstract, modalități picturale considerate în mod convențional a fi opuse, dar pe care picturile lui le îmbină și le întrețes. Printre diferitele lucrări incluse în expoziție, una dintre pânze alătură numele zeilor și divinităților din mai multe culturi și rituri, inversând direcția scrisului: ele par să fie însemnate prin aplicarea presiunii din spatele picturii, astfel încât numele dau senzația că ies în afara materialității pânzei și devin lizibile dacă privitorul stă cu spatele la lucrare și se uită la ea într-o oglindă. Dintr-o altă serie de lucrări, expoziția include două picturi ce par să înfățișeze evenimente cosmice, precum nașterea constelațiilor, într-un trompe-l'oeil sublim, încadrat – în interiorul picturii – de reprezentarea unei rame ce preia și reproduce în torsiunile sale energia acelor explozii astrale.

Gili Mocanu's practice is a polymorphous investigation of the relays and intervals between figuration and abstraction, pictorial modalities which are conventionally considered in opposition, but which his paintings conjoin and intertwine in imaginative ways. Among the different works included in the exhibition, an untitled canvas brings together names of gods and divinities from different cultures and rituals, reversing the sense of writing: they appear to have been marked by applying pressure on the backside of the painting, so that the names appear to protrude through the materiality of the canvas, and so that they would become legible to a viewer turned with their back to the work, inspecting it in a mirror. From another series of works, the show includes two paintings which seem to depict cosmic events, like the birth of constellations, in a sublime trompe l'oeil, framed – inside the painting – by the representation of a frame which registers in its twists the energy of those astral deflagrations.

Gili Mocanu
Fără titlu
2015
acrilic pe pânză
150 x 200 cm

Gili Mocanu
Untitled
2015
acryl on canvas
150 x 200 cm

Jean-Luc Moulène

Jean-Luc Moulène
Slipknot - Paris
2014
ciment lustruit, pătură
albastră
35 x 20 x 28 cm
credit foto:
Florian Kleinfenn
prin amabilitatea
artistului și a Galeriei
Chantal Crousel, Paris
© Jean-Luc Moulène,
ADAGP / Paris, 2021

Jean-Luc Moulène
Slipknot - Paris
2014
polished concrete,
blue blanket
35 x 20 x 28 cm
photo credit:
Florian Kleinfenn
courtesy of the artist
and Galerie Chantal
Crousel, Paris
© Jean-Luc Moulène,
ADAGP / Paris, 2021

Deși, la început, practica sa investiga condițiile adevărului fotografic și imaginea ca probă documentară sau juridică, în ultimii ani Jean-Luc Moulène și-a îndreptat atenția spre producerea de obiecte sculpturale care încorporează proprietățile materiale și logica figurativă a diferitelor tehnologii – articulare sau computaționale – pe care artistul le folosește în fabricarea lor. „Adevărul” sau logica măștii este subiectul lucrărilor sculpturale și fotografice prezentate aici: o reflecție, pe mai multe planuri, asupra identității mascate și „biografiei” avaturilor. Toată lucrările au fost produse urmând același proces: măști de latex reproducând trăsăturile unor vedete rock, ale unor politicieni sau ale unor personaje fictive din filme de succes, au fost umplute cu ciment lichid, masca – ușor deformată din cauza presiunii – fiind ulterior îndepărtată după întărirea betonului. Astfel, obiectele reproduc interiorul măștii ca un receptacol exterior, o piele lăuntrică ce înlocuiește prezența purtătorului măștii. Ceea ce trebuia să fie ascuns este dezvăluit, sau expus, într-o portretizare grotescă a laturii sale interioare, anterior invizibile.

While, at the start, his practice was an investigation of the conditions of photographic truth, of the image as documentary or forensic evidence, in recent years Jean-Luc Moulène has turned his attention to the production of sculptural objects in which he embodies the material properties and figurative logic of the various technologies – artisanal or computational – that he employs in their creation. The “truth” or logic of the mask is the subject of the sculptural and photographic works gathered here, which in various ways reflect on camouflaged identities and the “biography” of avatars. All works were produced following the same process: commercially available latex masks reproducing the features of rock stars, politicians or fictional characters from mainstream cinema were filled with liquid concrete, with the mask – slightly deformed by the pressure – peeled off once the concrete sets. The objects thus reproduce the inside of the mask as an external envelope, an inward skin that replaces the presence of the wearer of the mask. That which was to conceal is revealed as the grotesque portraiture, or exposure, of its previously invisible interior side.

Robertas Narkus

Descriindu-și munca ca „management circumstanțial în economia contingențelor”, Robertas Narkus este interesat de fluiditatea ce se naște între diferitele moduri de reprezentare a lumii contemporane, de intersecțiile posibile dintre modurile de operare ale artistului și cele ale antreprenorului, ale corporației și ale galeriei. Ca un fel de rebus în care personajele par să întruchipeze din – și să se angajeze în conversație cu – aranjamentele aparent aleatorii de obiecte și recuzită, seria sa fotografică *The Board* [Consiliul] dramatizează preocuparea sa pentru procesele de planificare, de formulare a unui model ideal și predictibil al realității. Făcute în perioada în care Vilniusul se afla în carantină din cauza pandemiei, împerechind astfel logica birocratică din titlul ales pentru această procesiune de avatari și natură moartă cu suspensia economică și socială cauzată de virus, fotografiile operează la granița dintre antropomorfism și abstracție, animism și capitalism (pentru a-l parafraza pe Adorno, animismul înzestrează obiectele cu suflete, în timp ce capitalismul transformă sufletele în obiecte), dând impresia unui studiu etnografic al unui ritual mecanic, al unui trib ce crede în magia birocratică.

Describing his work as “circumstance management in the economy of contingencies”, Robertas Narkus is interested in the fluidity that arises between different modes of representing the contemporary world and of intervening in it, in the possible intersections between the modi operandi of the artist and the entrepreneur, the corporation and the gallery. Something of a rebus where characters seem to embody, and engage in conversation, out of seemingly haphazard arrangements of objects and props, his photographic series *The Board* dramatizes his preoccupation with processes of planning, the formulation of an ideal, manageable, predictable model of reality. Composed while Vilnius was in pandemic lockdown, and thus pairing the bureaucratic logic in the title chosen for this procession of still-life avatars to the economic and social suspension occasioned by the virus, the photographs operate between anthropomorphism and abstraction, animism and capitalism (to paraphrase Adorno, animism endows objects with souls, while capitalism makes souls into things), appearing like an ethnographic study of a mechanical ritual, of a tribe that believes in bureaucratic magic.

Robertas Narkus
imagini din expoziția
Consiliul la galeria VARTAI
2020
credit foto: artistul
prin amabilitatea artistului
și a Galeriei VARTAI

Robertas Narkus
installation shots from
exhibition *The Board* at
Galerija VARTAI
2020
photo credit: the artist
courtesy of the artist and
Galerija VARTAI

Miklós Onucsán*

Miklós Onucsán
Re-așez orizontala apei (detaliu)
2011
instalație (argilă, nivele cu bule de aer)
dimensiuni variabile
credit foto: Adrian Părvulescu, Groupshow, Berlin
prin amabilitatea artistului și a Galeriei Plan B, Cluj/Berlin

Miklós Onucsán
I Re-place the Horizontal of the Water (detail)
2011
installation (clay, spirit levels)
dimensions variable
photo credit: Adrian Părvulescu, Groupshow, Berlin
courtesy of the artist and Plan B Gallery, Cluj/Berlin

Practica lui Miklós Onucsán poate fi văzută ca o estetică elaborată a măsurătorii, în care diferite contexte de investigație se profilează în compoziții ale singularului și ale multiplului, ale expansiunilor și ale contracțiilor, ale plenitudinii și ale pierderii. Contribuția sa la expoziție constă în trei lucrări care, în ciuda aparentei lor economii de mijloace, trasează în imaginație harta unui peisaj complet, reconceptualizând relația dintre figura umană și mediul său natural și cultural printr-o meditație asupra axelor percepției și asupra formelor vizibile sau nu. Despre figura intrupată în autoportretul său conceptual s-ar putea spune că se uită peste întinderea orizontală a unui fund sec de lac, unde absența apei este măsurată sau înregistrată prin absența lichidului – bula de aer – din centrul fiolelor cu lichid din poloboace, dar și că privește în sus, la cerul traversat de formațiuni de nori, la rândul lor reevaluați printr-o grilă a exactitudinii sau a erorii.

Miklós Onucsán's practice can be approached as an elaborate aesthetics of measurement, where different objects and contexts of investigation arise through compositions of the single and the multiple, of expansions and contractions, of plenitude, and loss. His contribution to the exhibition includes three works which, despite their apparent restraint, map a complete landscape in the imagination, reconceptualizing the relation between the human figure and its natural-cultural environments through a meditation on axes of perception and forms of presence or absence. The figure embodied in his conceptual self-portrait might be said to look onto the horizontal expanse of a dried lake bed, where the absence of water is measured or charted through the absence of liquid – the air bubble – at the center of the vials in spirit levels, but also gazing upward, at a sky crossed by cloud formations, they too recalculated via grids of exactitude or error.

Manuel Pelmuș*

Manuel Pelmuș
Un lux pe care nu ni-l permitem
(*Înțelepciunea pământului*)
2019
în imagine: Maria F Scaroni
credit foto: Benjamin Boar

Manuel Pelmuș
A Luxury That We Can't Afford
(*Wisdom of the Earth*)
2019
image featuring Maria F Scaroni
photo credit: Benjamin Boar

Practica coreografică a lui Manuel Pelmuș investighează rolul performance-ului în contextul artelor vizuale, relația dintre gestul performerului (ca o traducere corporală și o subversiune a unei realități existente) și legăturile afective pe care se bazează genul, în raport cu convențiile și constrângerile expozițiilor de artă sau ale muzeului. Întrebarea despre gest și răspunsul performativ într-un context muzeal produce noțiunea hibridă a unei colecții de evenimente corporale și critice, iar performance-ul gândit de Pelmuș pentru această expoziție face parte dintr-un proiect pe termen lung intitulat *Permanent Collection* [Colecție permanentă]. Un fundal sonor, ce combină efecte acustice cu un monolog al artistului, ce reflectă asupra noțiunilor de distanță și dislocare, prezență și co-prezență, este transmis prin radio în spațiul ocupat de expoziția Kasiei Redzisz și interpretat de un performer ca o serie de instrucțiuni pentru interacțiuni cu spațiul și cu lucrările expuse acolo, pentru a scrie noi scenarii ale atenției și aproprierii, în dialog tăcut cu vizitatorii bienalei.

Manuel Pelmuș's choreographic practice investigates and reimagines the role of performance in a visual arts context, the relation between the gesture of the performer (a bodily mimesis of an existing reality, or its refusal or divergence) and the affective bonds on which the genre relies, in relation to the conventions or strictures of art exhibitions or museum environments, where collections are guarded and displayed. His questioning of the plasticity of the gesture and of performative response probes the notion of a collection of such bodily and critical events, and the performance he imagines for this exhibition is part of his current long-term project *Permanent Collection*. A soundtrack, mixing acoustic effects and a monologue by the artist, commenting on notions of distance and dislocation, presence, and communality, is broadcast into the space of Kasia Redzisz's exhibition for the biennial, and taken by a performer as a series of instructions or prompts to interact with the space and the works, to write gesturally new scenarios for the modes of attention, togetherness, or alienation that the biennial explores.

Joanna Piotrowska

Joanna Piotrowska
Incintă I
2018
diaproiecție
prin amabilitatea
artistei și a Galeriei
Southard Reid

Joanna Piotrowska
Enclosure I
2018
diaproiecție
courtesy of the artist
and Southard Reid
Gallery

Filmele și fotografiile în alb-negru ale Joannei Piotrowska surprind drama cotidiană a relațiilor interumane în imagini neașteptate și mișcătoare ce dau o formă nouă unor momente din istoria fotografiei, tradiției realismului magic și teoriei afectelor. Fotografiile înregistrează gesturi de grijă, de protecție și control, de expunere vulnerabilă și camuflaj în arhitecturi domestice improvizate – în cea de-a doua piele a casei, unde tensiunile sociale și politice sunt puse în scenă precum într-o psihodramă. Seria *Enclosures* [Incinte], prezentată aici ca o proiecție de diapozitive digitale, investighează un prag al vizibilității și al camuflajului articulat în arhitectura spațiilor amenajate pentru animale în grădini zoologice, spații al căror rol, între altele, este să asigure disponibilitatea animalelor ca spectacol. Artificialitatea acestor spații, golite de prezența animalelor pe care le „pun în ramă”, este discutată în tandem cu întâlnirea mediată dintre uman și non-uman. Fiecare cușcă goală devine un comentariu despre perspectivă, despre atenție – exercitată prin toate aceste geometrii variabile ale grilajelor de protecție – la distanța dintre un antropocentrism omniscient și omnipotent și legăturile care depășesc, cu violență sau tandrețe, granițele dintre specii pentru a crea o lume comună.

The black-and-white photographs and films of Joanna Piotrowska capture the everyday drama of human relations in strange and touching images that draw upon photographic histories, the tradition of magical realism and affect theory. She records gestures of care, self-protection, or control, of vulnerable exposure or withdrawal in makeshift enclosures – in the second skin of domesticity, where social and political tensions are replayed in images that looks like stills from psychodramas. Piotrowska's series *Enclosures*, presented here as a digital slide projection, investigates another threshold of visibility and camouflage, articulated in the architecture of spaces for animal life, and its permanent availability as a spectacle, in zoos. The artificiality of those spaces, devoid of the presence of the animals that they “frame”, is discussed in tandem with the mediated encounter between human and non-human, as a variable geometry of sight for which every enclosure is a perspectival grid or window. The images map the distance between an omniscient and omnipotent anthropocentrism and the bonds that extend, violently or tenderly, across the boundaries of species to create a shared world.

Laure Prouvost

Laure Prouvost
*Sunați, cântați, beți
pentru fărădelegi
(detaliu)*
2018
instalație
dimensiuni variabile
imagini din expoziție,
Palais de Tokyo, 2018
credit foto:
Aurélien Mole
prin amabilitatea
artistei și a Galeriei
Nathalie Obadia,
Paris/Bruxelles

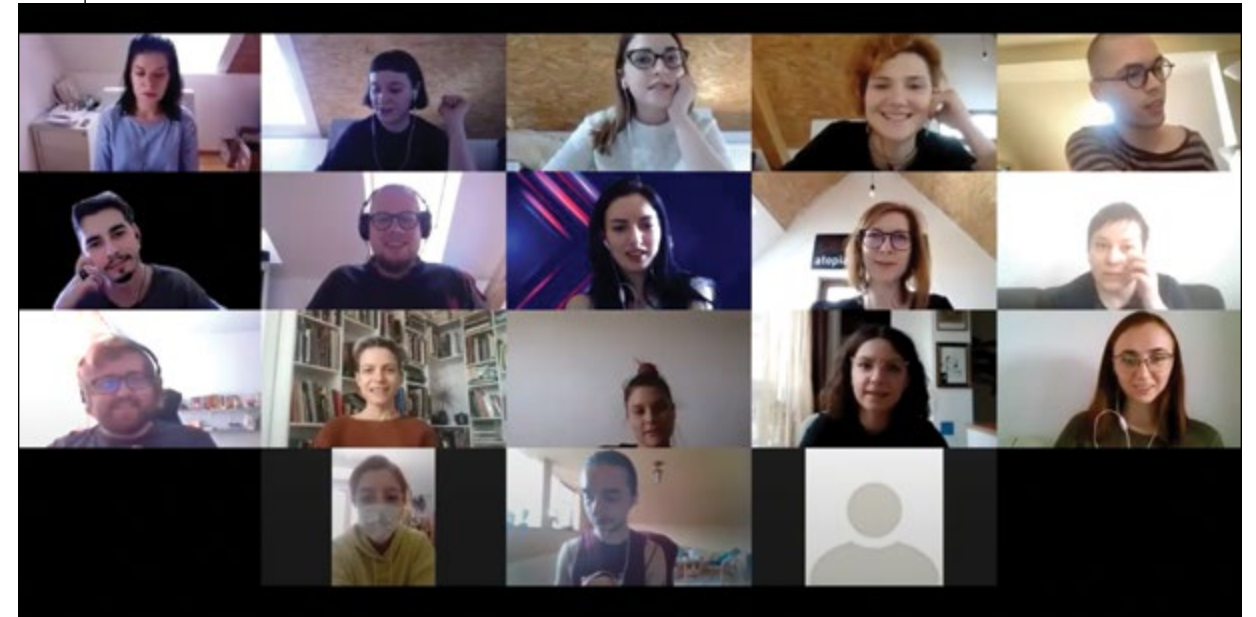

Laure Prouvost
*Ring, Sing and Drink
for Trespassing*
2018
installation
variable dimensions
exhibition view, Palais
de Tokyo, 2018
photo credit:
Aurélien Mole
courtesy of the artist
and Nathalie Obadia
Gallery, Paris/Brussels

În filme și instalații, Laure Prouvost testează limitele – și posibilele lor transgresiuni – între modurile de adresare, formulând relații între lucrări și privitorii lor ce urmăresc să comprime sau să plieze distanța întâlnirii până ajung să semene cu niște conversații intime, alcătuite din interjecții și șoapte. Un film recent al artistei este prezentat în programul de proiecții adiacent, în timp ce lucrarea din expoziție este o tapiserie de dimensiuni monumentale ce funcționează ca o „cortină finală” pentru proiect, „capătul” său, animat de modurile în care acest sfârșit ar putea comunica cu alte începuturi: o postfață ce ar putea deveni preambul. Amintind prin scara sa de tapiserii ce descriu evenimente militare și mituri naționale, lucrarea lui Prouvost este o cavalcadă exuberantă de forme, locuri și metamorfoze, ce pare să surprindă momentul când izolarea muncii de atelier este întreruptă de intruziuni sau de imperativele lumii exterioare, sau când lucrarea produsă în atelier își face ieșirea în sfera examinării critice și a interpretării publice. Acumulând indiciile acestor procese care se intersectează, tapiseria schițează spațiul în expansiune al unui sine hiperactiv și delimitează scena pe care o biografie poate fi narată. Cele două aripi ale sale se unesc de-a lungul unui trompe-l'oeil sculptural, în care imagistica vegetală din tapiserie se încarnează ca o țesătură tridimensională de ramuri și tangente simbolice.

In films and installations, Laure Prouvost probes the boundaries – and their possible transgressions – between modes of address, formulating relations between works and their viewers that seek to compress or fold the distance of the encounter and begin to resemble intimate conversations. While a recent film by the artist is presented in the screening program that accompanies the exhibition, the work on show is a monumental tapestry that functions as a “final curtain” for the project, its animated, porous “end” and the means by which this end might communicate with other beginnings: an afterword that might become a preamble. Recalling in its scale historical examples of tapestries describing military events and national myths, Prouvost’s work is an exuberant cavalcade of forms, places, and metamorphoses, seeming to grasp the moment when the seclusion of studio work is interrupted by the intrusions or demands of the outside world, or when work produced in the studio emerges into the sphere of public scrutiny and interpretation. Accumulating the indexes of those intersected processes, the tapestry figures the expanding space of a hyperactive self and delimits the scene on which a biography can be narrated. Its two wings connect across the space of sculptural trompe l’oeil, where some of the vegetal imagery in the tapestry embodies as a three-dimensional weave of branches and symbolic tangents.

Ana Prvački*

Ana Prvački
Stră
2021
Performance / Video

Abordarea experimentală a Anei Prvački pornește de la cercetarea științifică, studiul comportamental și potențialul cathartic al emoțiilor, traiectorii care se intersectează în obiecte ce funcționează ca instrumente imaginative de navigare a vieții cotidiene, sau în partituri pentru performance-uri ce pun în lumină aspecte ale instituției de artă ca loc cultural și politic. Performance-ul său pentru bienală este invocarea unui străbun îndepărtat, apelând la platforma digitală de conferințe Zoom, devenită un fel de marcă a vieții cotidiene în pandemie. Prvački spune: „Vorbesc adesea despre străstrăbunica mea. În cadrul acestui proiect, îi invit pe participanți să intre în legătură cu mama noastră comună primordială, femeia ce a deschis ușa legăturilor între specii umanoide și este originea noastră, a tuturor.” Un performance colectiv pe Zoom reunește participanți care repetă cuvântul „stră-” ca prefix de atașat unei figuri preistorice a maternității din care descindem cu toții. Diferitele voci și reiterările nesfârșite ale unui cuvânt în căutarea referentului său îndepărtat creează o genealogie sonică, polifonică ce se întinde pe mii de generații și mută atenția din contemporaneitate pe un tărâm la începutul timpului, locul de naștere al unei ființe în egală măsură străine și familiare.

Ana Prvački’s experimental approach draws upon scientific research, behavioral study, and the cathartic potential of emotions, trajectories which intersect in objects that work as imaginative tools for the challenges of daily life, or in scores for performances that illuminate underacknowledged aspects of the art institution as a cultural and political site. Her performance for the biennial is the conjuring, employing the digital conference platform Zoom that has become something of a staple of pandemic daily life, of a distant ancestor. Prvački writes: “I often talk about my great great grandmother. In this project I would like the participants to reach out to our first communal mother, the female who was open to interspecies affairs and is the origin of us all.” A collective Zoom performance brings together participants who repeat the word “Stră-” (great/grand-) as a prefix to be attached to a prehistoric figure of motherhood from which we descend. The different voices and the countless reiterations of a word in search of its distant referent create a sonic, polyphonic genealogy that spans thousands of generations and displace attention, from the contemporary, to a landscape at the beginning of time, the birthplace of a being equally foreign and familiar.

Flaviu Rogojan

Flaviu Rogojan
Arma cu raze
2017 (2021)
instalație
dimensiuni variabile

Flaviu Rogojan
RayGun
2017 (2021)
installation
variable dimensions

Flaviu Rogojan urmărește în multe dintre proiectele sale diferite teorii ale privirii, moduri de înțelegere a obiectelor vizuale ce străbat discursuri distincte ale iconosferei contemporane. Aici, el reia și actualizează proiectul *Raygun* [Arma cu raze], prezentat prima dată în 2017, o instalație în care explorează intersecțiile neașteptate între, pe de o parte, principiile ce ghidează construirea lumilor în jocurile video și direcționează atenția jucătorilor, și, pe de alta, teoriile vederii ce au apărut în antichitatea greacă și au fost reevaluate în Evul Mediu, ca dialog între învățații europeni și cei arabi. Armele folosite de amatorii de jocuri video funcționează prin captarea luminii ecranului, aproape ca un aparat fotografic electronic, proiectul comparând această inversiune cu reconsiderarea vederii în Evul Mediu, atunci când învățații arabi au propus o nouă înțelegere a naturii fizice a razelor de lumină. Programele de modelare 3D par să revină la o înțelegere premodernă a opticii, în care razele invizibile ale vederii porneau din ochi și iluminau lumea din fața lui. Proiectul schițează diferențele dintre anatomia vederii umane și puterea computațională ce stă în spatele ochiului virtual, speculând pe marginea divergențelor din eu-urile ce ar putea corespunde acelor tehnologii ale privirii.

Flaviu Rogojan pursues in many of his projects the distinct theories of vision, modes of articulating and making sense of visual objects that subtend distinct discourses in the contemporary iconosphere. Here he revisits and updates the project *Raygun*, first presented in 2017, an installation where he explores the unexpected intersections between the principles that guide world-building in video games and orient the attention of players on the one hand, and – on the other – theories of sight that originate in the Greek antiquity and reemerge in the Middle Ages, as a dialogue between European and Arab scholars. The guns used by video games players work by capturing light from the screen, almost like an electronic photographic camera, and the project compares this inversion to the rethinking of vision in the Middle Ages, when Arab scholars proposed a new understanding of the physicality of rays of light. 3D modeling programs seem to revert to a premodern understanding of optics, where invisible beams of vision leave the eye and illuminate the world in front of it. The project charts the differences between the anatomy of human sight and the computational power that sustains a virtual eye, speculating on the divergences between the seeing selves that might correspond to those modalities of vision.

Daniel Steegmann Mangrané

Daniel Steegmann Mangrané
Pădurea în spirală 4
2016
fotografie, gelatină de argint
pe hârtie manuală,
60 x 40 cm (fără ramă)
77 x 57 x 3 cm (cu ramă)
prin amabilitatea
artistului și a Galeriei
Esther Schipper, Berlin
credit foto: Andrea Rossetti

Daniel Steegmann Mangrané
Spiral Forest 4
2016
gelatin silver print
on fiber paper
60 x 40 cm (unframed)
77 x 57 x 3 cm (framed)
courtesy of the artist and
Esther Schipper Gallery,
Berlin
photo credit: Andrea Rossetti

Filmele și instalațiile lui Daniel Steegmann Mangrané au adesea ca punct de plecare legăturile dintre cosmologiile și ecologiile amazoniene, folosind concepțiile lor ca tipare de coexistență vizuală, ca modele dinamice pentru a reinterpretă peisajul și locuirea. Un astfel de caz este proiectul său *Spiral Forest* [Pădurea în spirală], din care expoziția include o selecție de fotografii ce documentează stări de suspensie: fragmente vegetale ce cad din frunzișul dens al pădurii atlantice braziliene, dar nu ajung la pământ, blocate de elanul vertical al altor plante ce concurează pentru lumina soarelui. Făcând spirale în jurul privitorului, imaginile sugerează o matrice relațională și temporală în care fotografia și fotosinteza, captura pe film și creșterea ori căderea fără sfârșit a plantei merg în tandem. Ideea unui cadru unde distincțiile liniare dintre om și loc, sau natură ori cultură, sunt înlocuite de aranjamente simbiotice reapare în sculptura inclusă aici, ce pare să măsoare spațiul unde este instalată în două sisteme diferite, să funcționeze ca diagramă pentru spațiul expozițional, ale cărui puncte cardinale se află pe planuri diferite: geometric și biologic, tehnologic și organic, retrasând sensul obiectului și al prezenței noastre față de el la intersecția acestor sisteme.

Daniel Steegmann Mangrané's films and installations often take as point of departure the links between Amazonian cosmologies and ecologies, using their propositions for models of co-existence as a dynamic model to build his own takes on landscape and inhabitation. One such case is his project *Spiral Forest*, from which the exhibition includes a selection of photographs documenting states of suspension: vegetal fragments that fall from the dense canopy of Brazil's Atlantic Forest but do not reach the soil as they get tangled with the vertical élan of other plants competing for sunlight. Spiraling around the viewer, they suggest a matrix of interrelations and temporalities where photography and photosynthesis, visual capture and the plant's endless growth and fall, operate in tandem. The sense of an environment where linear distinctions between human and place, or nature and culture, are replaced by symbiotic arrangements extends through the sculpture included here, which seems to measure the space where it is installed in two different systems, to work as a chart for the exhibition gallery whose cardinal points exist in geometric and technological, or biological and organismic realms, mapping itself and our presence to it at the intersection of these systems of sense-making.

Saul Steinberg

Recunoscut pentru contribuția remarcabilă adusă artelor grafice din perioada postbelică, Saul Steinberg este celebru în primul rând pentru desenele ce au apărut, timp de aproape șase decenii, pe copertele și în paginile revistei *The New Yorker*. Picturile, gravurile, colajele și sculpturile pe care le-a expus în galerii și muzee au fost, de asemenea, obiectul unei reevaluări recente, consolidând imaginea unui limbaj personal, imediat recognoscibil, bogat și fascinant, ce și-a găsit expresia prin aceste mijloace vizuale paralele. Descriindu-se ca „un scriitor ce desenează”, Steinberg lucrează cu un alfabet particular de forme, scări și relații spațiale, care examinează modurile în care figurile și fondurile, personajele și peisajele, fie bine conturate, fie aflate pe punctul unei disoluții mutuale, se fac reciproc vizibile unele prin celelalte și modelează capacitatea noastră de a înțelege și de a naviga teatrul vast al lucrărilor sale. Linia orizontului, forma unei incinte arhitecturale și dinamismul figurilor ce se profilează între aceste coordonate spațiale sau, din contră, sunt pe cale de a fi înghițite de ele, compun o dialectică constantă, a cărei plasticitate este permanent testată. Expoziția include o selecție de cărți de artist și de monografii reprezentative, marcând episoade în nesfârșita căutare, în care personajele lui Steinberg sunt angajate, a unei scene unde să-și manifeste vitalitatea.

Saul Steinberg
desen apărut în *The New Yorker*
1945
prezentare realizată
cu sprijinul Fundației Saul Steinberg,
New York

Saul Steinberg
drawing published in *The New Yorker*
1945
presentation possible with the support of
Saul Steinberg Foundation, New York

Famed worldwide for his remarkable contribution to the graphic arts of the postwar age, Saul Steinberg is mostly known for the covers and drawings that appeared in the magazine *The New Yorker* for nearly six decades. The paintings, prints, collages and sculptures he exhibited internationally in galleries and museums have also undergone a reappraisal, consolidating a rich, evolving and highly personal idiom that found expression through these parallel visual means. Describing himself as “a writer who draws”, Steinberg works with an idiosyncratic alphabet of forms, scales and spatial relations, essentially surveying the ways in which figures and grounds, characters and landscapes, either sharply profiled or on the verge of a mutual dissolution, make themselves visible one through the other and modulate our capacity to comprehend and navigate a particular scene. The line of the horizon, the shape of an architectural enclosure and the dynamism of the figures that assert their presence against these spatial coordinates or, on the contrary, risk being engulfed by them, form a constant dialectic, whose plasticity is always interrogated throughout his polymorphous practice. The exhibition includes a selection of significant book projects and illustrated monographs, marking episodes in Steinberg’s characters’ endless search for a scene where to manifest their vitality.

Hito Steyerl

Hito Steyerl
În cădere liberă
2010
video HDV pe un singur canal,
color, cu sunet
32'
imagine din expoziția
Hito Steyerl, *Artists Space*,
New York, 2015
prin amabilitatea artistei, a
Galeriei Andrew Kreps,
New York, și a Galeriei Esther
Schipper, Berlin
© VG Bild-Kunst, Bonn, 2021
credit foto:
Matthew Septimus

Hito Steyerl
In Free Fall
2010
video HDV, single channel,
color, with sound
32'
exhibition view:
Hito Steyerl, *Artists Space*,
New York, 2015
courtesy of the artist,
Andrew Kreps Gallery,
New York, and Esther
Schipper Gallery, Berlin
© VG Bild-Kunst, Bonn, 2021
photo credit:
Matthew Septimus

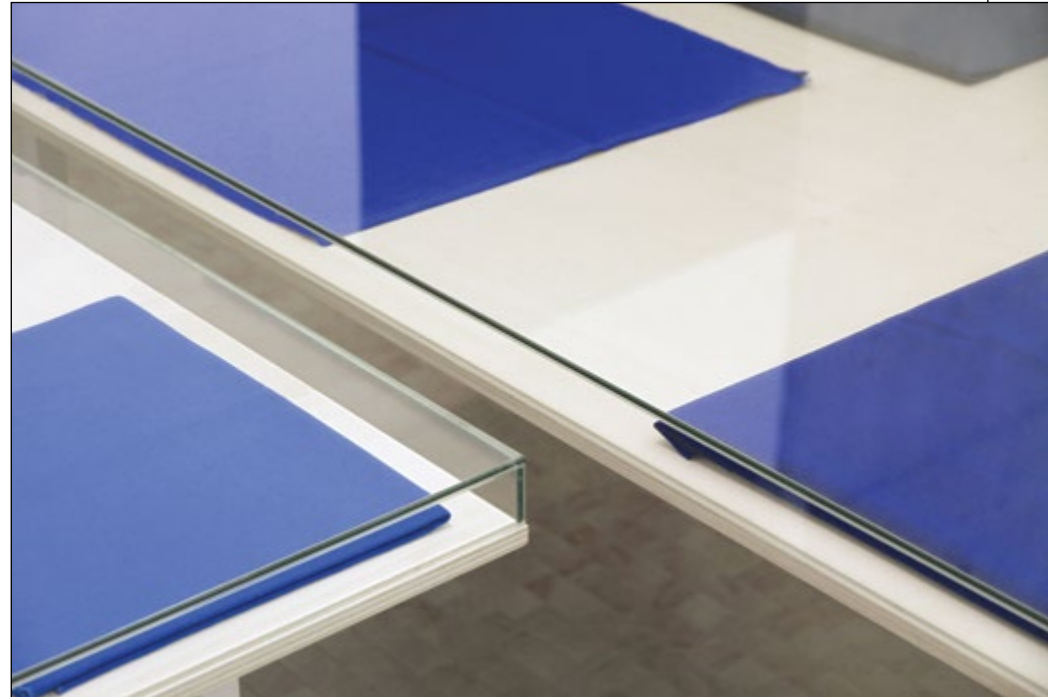
Prin instalațiile video ambițioase, ce apelează tot mai mult la inteligența artificială, și prin eseurile de remarcabilă acuitate critică, Hito Steyerl este între comentatorii cei mai importanți ai economiei și politicii imaginii contemporane, ai circulației unor acumulări, temporare și permanent reeditate, de pixeli pe canalele unde atenția publică întâlnește – și este modelată de – controlul politic și rapacitatea corporatistă. Proiectul său este o critică instituțională a vizualului, la scara societății contemporane, mai degrabă decât la cea a muzeului. Condiția de „cădere liberă” și vizualizarea experienței vertijului este o preocupare ce străbate diferite proiecte și texte ale artistei, și sunt discutate explicit în filmul pe care ea îl prezintă aici. Pentru a simplifica conceptele și tangentele ce se ramifică în scenariu, în centrul acestuia se află metamorfoza aluminiului: fuzelajul topit al unui avion vechi este folosit pentru fabricarea de DVD-uri pe care este copiat un film ce include scena prăbușirii unui avion, ce apare adesea în numeroase scenarii hollywoodiene ale catastrofei eroic evitate. În jurul acestui transfer central între obiect și imagine într-o relație recursivă, filmul construiește o analiză politică și vizuală prin corespondență și extrapolare.

In ambitious video installations that progressively rely on artificial intelligence and machinic collaborations and in essays of remarkable critical acuity, Hito Steyerl is one of the foremost commentators of the economy and politics of the contemporary image, of the circulations of temporary and continuously reedited accumulations of pixels through channels where public attention encounters – and is remodeled by – political control and corporate rapacity. Her project is an institutional critique of the visual, as the scale of contemporary society, rather than that of the museum. The condition of “freefall” and the visualization of states of vertigo is an operation that subtends different projects and writings by the artist and is explicitly engaged with in the film she presents here. To simplify the concepts and tangents which proliferate in the script, it essentially looks at the metamorphosis of aluminum: the melted fuselage of a decommissioned plane being used to fabricate DVDs on which a film is printed, a film which includes the scene of a plane crash, which is a staple in numerous Hollywood scenarios of barely, heroically averted catastrophe. Around this central exchange between object and image in a recursive relationship, the film builds its political and visual analysis via correspondence and extrapolation.

Remco Torenbosch

Remco Torenbosch
EU 01 (din seria EU)
2011 – în desfășurare
prin amabilitatea
artistului și a
Kunsthalle Wien

Remco Torenbosch
EU 01 (from EU
series)
2011 – ongoing
courtesy of the
artist and Kunsthalle
Wien

Remco Torenbosch investighează modurile în care abstracțiunile politice iau forme specifice, fie ele simbolice sau utilitare, infrastructurile ce trădează uneori solemnitatea ideologiilor și le fărâmă pretențiile de coeziune. Așa se întâmplă în cazul colecției de steaguri ale Uniunii Europene prezentate aici, expuse pentru a sublinia întregul spectru al diferențelor cromatice pe care ele le afișează, ca un corelat al divergențelor sau ramificațiilor din ideea de Europă ca un conglomerat politic și administrativ, ca metaforă și ca aparat birocratic. Proiectul inventariază variațiile albastrului european – în dialog cu tradiția avangardistă a monocromului pictural -, diferențe de culoare ale materialelor țesute în ateliere ieftine, situate de obicei în țări, la periferia continentului, unde industriile textile, cândva înfloritoare în vestul Europei, s-au relocat. Văzută din perspectiva locului de producție, diferențele de nuanță pot fi înțelese într-o manieră anamorfică: ca o serie de imagini ale „centrului”, văzute de la margine. Steagurile fără stele nu doar că nu susțin omogenitatea – politică, socială sau culturală – care ar fi menirea lor evidentă, ci par ecouri distorsionate ale unei declarații care nu mai este perfect descifrabilă, afectată de reformulări vernaculare și contaminată de înțelegeri greșite. Steagurile apar ca niște copii contrafăcute, înlocuitori ai „lapislazuliului” unei identități comune, și compun un spațiu unde interpretări multiple pot fi discutate și editate.

Remco Torenbosch looks in his sculptural installation at the ways in which political abstractions embody in specific forms, either symbolic or utilitarian, at the infrastructures which sometime betray the solemnity of ideologies or splinter their projections of cohesiveness. One such case is the collection of European Union flags gathered on a plinth for this project, displayed so that the full spectrum of chromatic difference they exhibit can be grasped, and perhaps paired imaginatively with divergences, resistances, or ramifications within the idea the Europe as a political and administrative conglomerate, as a metaphor and as a bureaucratic apparatus. The project inventories variable iterations of the Europe blue – a political update of the avant-garde tradition of the pictorial monochrome –, the color variations of fabrics woven in Europe's cheaper workshops, generally situated in the marginal geographies to which once booming Western textile industries have relocated. Seen from the perspective of the place of production, their symbolic work can be construed in an anamorphic manner: as a series of vistas of the center from the periphery. The starless flags do not so much reinforce the homogeneity – political, social, or cultural – which is their ostensible mandate, but appear as distorted echoes of a statement no longer perfectly decipherable, inflected by vernacular reformulations and contaminated by misunderstanding. They read as bootleg copies, cheaper stand-ins for the lapis lazuli of political communality, or as blue screens against which a multiplicity of political performances and visions can be projected or post-produced.

Achraf Touloub

Achraf Touloub
*Fără titlu (instrumente
pentru un teatru gol I)*
2019
acuarelă, acrilic pe
hârtie lipită pe lemn
44 x 87 x 4,5 cm
credit foto:
Sebastiano Pellion di
Persano
prin amabilitatea
artistului și a Galeriei
Plan B, Cluj/Berlin

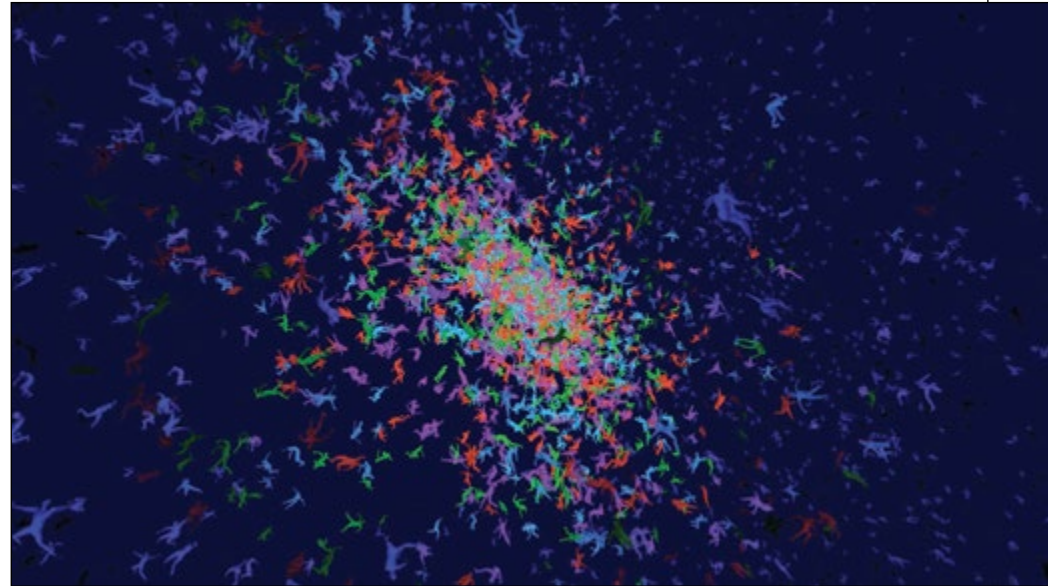
Achraf Touloub
*Untitled (instruments
for an empty theatre I)*
2019
watercolour, acrylic
on paper mounted
on wood
44 x 87 x 4.5 cm
photo credit:
Sebastiano Pellion di
Persano
courtesy of the artist
and Plan B Gallery,
Cluj/Berlin

Ascunderea și camuflajul sunt tropi frecvenți în lucrările lui Achraf Touloub: senzația unei cortine bogate, minuțios conturate, care disimulează o apariție ori amână o posibilă decriptare. Revenind adesea la motive vegetale, frunze semi-abstracte ce animă prin mișcarea lor densitatea aproape tactilă a desenelor și picturilor, și la practica caligrafiei ori a ilustrației de manuscris, lucrările lui Touloub intersectează tradiția și globalizarea, funcționând ca tăieturi – în sensul montajului, al unui stop-cadru cinematografic din fluxul de semne vizuale contemporane – ale unor secvențe ce fac legătura între „nou” și „ancestral”, între moduri, asemănătoare sau nu, de a închipui ceva aflat dincolo de vizual. Între aceste mișcări temporale și figurale, între preocuparea pentru imagine și animație, intervenție filmică și recuzită de teatru, Touloub conturează un loc al unui vertij static, un continuum de semnificații și de orizonturi de interpretare unde, așa cum spunea Roland Barthes despre forma spiralei, „nimic nu este prim și totul este nou”.

Camouflage is a recurrent trope and operation in the works of Achraf Touloub: the sense of a rich, meticulously delineated backdrop from which there might be an emergence, or into which something might vanish, the locus of a concealment or of a possible decryption. Returning often to vegetal motifs, quasi-abstract leaf forms to animate with their fluttering the density of his drawings and paintings, and often revisiting practices of calligraphy and manuscript illumination in different cultures, Touloub's works intersect tradition and globalization, and work like cuts – in the sense of montage, of a film still from the circulation of contemporary visual signs – from visual sequences deftly positioned between the “new” and the “ancestral”, the similarities and differences in how these imagine something beyond the visual. At the core of these dialectics between temporal and figural movements, between his preoccupation with image and animation, filmic intervention, and theatrical prop, Touloub delineates a place of static vertigo, a continuum of signifiers and horizons of interpretation where, in the words of Roland Barthes about the spiral form, “nothing is first and everything is new”.

Julijonas Urbonas

Julijonas Urbonas
Planeta oamenilor
2019
captură de ecran
din simularea
astrofizică a
Planetei oamenilor
programare,
animație de
Studio Pointer*
© Courtesy of
Julijonas Urbonas
2019

Julijonas Urbonas
Planet of People
2019
screenshot from
an astrophysical
simulation of the
Planet of People
programming,
animation by
Studio Pointer*
© Courtesy of
Julijonas Urbonas
2019

În practica sa, Julijonas Urbonas investighează tehnologia și estetica experiențelor extreme, înfățișând subiectivitatea contradictorie ce apare în stările de aproape-depersonalizare induse de experimentele cu gravitația, cu plasticitatea psihicului și compoziția moleculară a corpului. După o serie de proiecte care, pe parcursul ultimilor ani, au investigat diferitele forme în care vertijul se manifestă ca ruptură a relațiilor figură-fond, o perturbare radicală a relației dintre „noi” și „lume”, având ca posibil rezultat anxietatea extremă a unei „lumi fără noi” sau a unui „noi fără lume”, *Planet of People* [Planeta oamenilor] combină „corpul” și „locul”, proiectându-le simultan într-un abis cosmic. Realizată sub pseudonimul Agenției spațiale lituaniene, *Planeta...* discută speculativ posibilitatea unui corp astral alcătuit din chiar materia corporală a coloniștilor spațiali: mai degrabă decât să găsească căile de locuire ale unei noi planete, ele ar compune-o literalmente, creându-i geologia din calciul oaselor lor, gravitația, prin acumularea de corpuri a căror planetă natală a fost compromisă, însuflețind-o cu microorganismele din flora lor intestinală. Catapultate într-un domeniu astro-antropologic, personajele transformate în cărămizi de construcție ale planetei scriu împreună o alegorie a colonizării comerciale a spațiului, a politicii supratereștre contemporane, contrapusă aici unui comunism cosmic.

Julijonas Urbonas' practice investigates the technology and aesthetics of extreme experiences, delineating the contradictory subjectivity which forms through states of almost-depersonalization induced by experiments with gravity, with the body's molecular composition and the plasticity of the psyche. After a series of projects which, over the last years, have investigated the different forms in which vertigo manifests as a rupture of figure-ground relations, a radical disturbance of the relation between "us" and "world", possibly resulting in the terror of a "world without us" or that of an "us without a world", *Planet of People* both conflates "body" and "place" and projects them into a cosmic abyss. Made under the moniker of the Lithuanian Space Agency, *Planet...* speculates on the possibility of an astral body configured from the very corporeal matter of space colonists: rather than find ways to inhabit a planet, they would quite literally compose it, make its geology through the calcium in their bones, its gravity through the accumulation of bodies whose home planet has been compromised, and enliven it with their microbiomes. Catapulted into an astro-anthropology, the figures turned into the building blocks of the planet compose an allegory of the commercial colonization of space, of contemporary politics of the cosmos, here contrasted to a cosmic communism.

Lonnie van Brummelen & Siebren de Haan

Lonnie van Brummelen & Siebren de Haan
Monumentul țării natale a altuia
2008
film pe 35mm
37'
prin amabilitatea
artiștilor

Lonnie van Brummelen & Siebren de Haan
Monument to Another Man's Fatherland
2008
35mm film
37'
courtesy of the artists

Stările de tranziție și traduceri ori transferurile între operațiuni poetice și politice definesc practica lui Lonnie van Brummelen și a lui Siebren de Haan, artiști ce investighează în lucrările lor granițele fizice și simbolice între entități geopolitice și regimurile de reprezentare. Lucrarea lor *Monument to Another Man's Fatherland* [Monumentul țării natale a altuia] dialoghează, în două maniere distincte și interconectate, cu altarul de la Pergam, aflat într-un muzeu berlinez după strămutarea sa din Turcia. Una dintre cele două lucrări video a fost făcută după refuzul conducerii muzeului Pergam de a aproba cererea artiștilor de a filma Gigantomachia, din cauza temerilor că lucrarea lor ar putea duce la reparația solicitării de repatriere a ansamblului sculptural. Neavând acces la original, artiștii s-au angajat într-un lung proces de reconstruire bibliografică, filmând în schimb un colaj de imagini preluate din sute de cărți – a căror diferență în textură și calitate a tipăriturii transpare în video – , ce recompun întregul obiect inaccesibil ca pe un agregat de fragmente, de istorie a artei și de politică. În cel de-al doilea video al instalației, viitori imigranți de naționalitate turcă, ce se pregătesc pentru examenul de competență lingvistică, încearcă să descrie în limba germană lupta dintre zei și giganți. *Route Sedentaire* [Ruta sedentară] se întoarce la problema monumentului dislocat. O copie din ghips a sculpturii *Hermes* a lui Praxiteles este târâtă de Van Brummelen de la Amsterdam la Lascaux, desenând – prin deteriorarea sa progresivă și pe măsură ce însemnează, ca o cretă, pelerinajul anevoios al artei – un arc alegoric între cele două scene inaugurale ale culturii europene: apariția „primelor” forme simbolice în pictura preistorică din perioada magdaleniană și nașterea idealurilor democratice în antichitatea greacă.

Passage, states of transition and modes of translation between poetic and political operations define the practice of Lonnie van Brummelen and Siebren de Haan, who investigate in their works the physical borders and symbolic separations between geopolitical entities or regimes of representation. Their work *Monument to Another Man's Fatherland* engages with the Pergamon altar, held in a Berlin Museum after its displacement from Turkey, in two distinct and interconnected ways. One of the two videos was made after the artists' request to film the Gigantomachia was declined by the Pergamon museum, for fear that their work might lead to renewed calls for the repatriation of the sculptural ensemble. Unable to film the original, the artists embarked on a long process of bibliographic reconstruction, filming instead a collage of images taken from hundreds of books – whose differences in print quality and texture the film evinces – that recombine the totality of the inaccessible object as an aggregate of fragments, of art history and politics. In the work's second channel, prospective Turkish immigrants who were preparing for their linguistic proficiency exam attempt to describe the battle between gods and giants in German. *Route Sedentaire* returns to the question of the displaced monument, its pulverization and reconstitution. A plaster copy of *Hermes* by Praxiteles is dragged and then carried by Van Brummelen from Amsterdam to Lascaux, thus drawing – in its progressive deterioration and as it marks, like a piece of chalk, the artist's journey – an allegorical arc between the two inaugural scenes of European culture: the advent of the "first" symbolic forms in the prehistoric paintings of the Magdalenian period and the emergence of democratic ideals in the Greek antiquity.

Jonathan van Doornum

Lucrările lui Jonathan van Doornum îmbină două noțiuni teoretice incompatibile: tehnologia mecanică și metamorfoza, tehnica semnalelor transmise și recepționate, a instrucțiunilor și execuției și, de cealaltă parte, dinamica biologică a crizei și a transformării, a mediului și a adaptării. Câteva dintre sculpturile prezentate aici gravitează în jurul unuia dintre leitmotivurile practicii sale – punctele comune, dincolo de aparența lor de forme circulare, dintre halouri și antene, indicatori vizuali, pe de o parte, ai sanctității în arta religioasă, ai unui mod de existență aflat între această lume și altele și, pe de altă parte, aparatele ce captează și distribuie informații între puncte aflate la distanță. Lucrările evocă procese ambigue de transformare prin intermediul obiectelor ce par anamorfotice în măsura în care prilejuiesc citiri distincte, contradictorii, intersecția unor paradigme de interpretare diferite. Ele urmăresc în egală măsură o tehnică a corpului și o simbioză a instrumentelor.

Jonathan van Doornum's works conjoin two theoretically incompatible notions: mechanical technology and metamorphosis, the utilitarian assemblage of signals sent and received, of instruction and execution in the former and the biological dynamic of crisis and transformation, environment, and emergence in the latter. Some of the sculptures brought together here revolve around one of the leitmotifs in his practice – the commonalities, beyond their appearance as circular forms, between halos and antennae, visual indexes of saintliness in religious art, of a mode of existence between this world and others on the one hand, and apparatuses that capture and distribute information between distant places on the other. The works evoke ambiguous processes of transformation via objects that appear as anamorphic to the extent that they occasion distinct, contradictory readings, within different paradigms of interpretation: a technic of the body and a symbiosis of instruments in equal measure.

Jonathan van Doornum
Arată și spune
2021
argilă epoxidică, pigmenți,
oțel inoxidabil, oțel, plăci
HPL, aluminiu, piese din
plastic și oțel
81 x 137 x 34 cm

Jonathan van Doornum
Show and Tell
2021
epoxy clay, pigments,
stainless steel, steel, HPL,
aluminium, plastic, and
steel parts
81 x 137 x 34 cm

Bernard Voïta

Bernard Voïta
Melencolia VIII (Abdellah T.)
2014
fotografie, jet de cerneală
pe hârtie
180 x 130 cm
prin amabilitatea Galeriei
Laurence Bernard, Geneva

Bernard Voïta
Melencolia VIII (Abdellah T.)
2014
inkjet print on paper
180 x 130 cm
courtesy of Laurence Bernard
Gallery, Geneva

Practica fotografică conceptuală a lui Bernard Voïta revine frecvent la tehnicile iluzionismului și trompe-l'oeil-ului, interese ce par să contrazică asocierea mediului cu veracitatea și proba documentară. O selecție de fotografii dezvăluie strategiile lui Voïta de a fisura și de a reface planul fotografic, de a scoate în evidență ori de a ascunde vederii principiile de construcție ale imaginilor sale și „cusăturile” compoziției lor, ca o geometrie variabilă a prismelor și perspectivelor. Fotografia este folosită ca instrument de facere a unei lumi, mai degrabă decât de înfățișare a lumii: de fuziune între spațiul imaginii și imaginea spațiului. Naturi moarte meticuloasă asamblate, amintind de Vanitas ca gen al reprezentării artistice, fotografiile lui Voïta se află la granița abstracției geometrice: ele par la început să dispară într-un efect general de ordine și rigoare, și se descompun mai apoi în diferite axe care leagă artefacte modeste. Aceste aranjamente rafinate de obiecte sugerează deschiderea unei „perspective” către materia însăși a obiectelor, către dorința noastră de a recunoaște corespondențe și sens, de a trasa harta unei scene coerent structurate: reflexul de a refuza arbitrarul sau conjuncturalul. Imaginile văd *prin, în* și *cu* obiectele, amânând deciziile despre cum materialitatea și înțelesul ar putea fi separate.

Bernard Voïta's conceptual photographic practice returns frequently to techniques of illusionism and trompe l'oeil, interests which contrast with the medium's association to veracity and documentary evidence. A selection of photographs from a recent series evinces Voïta's strategies for fissuring and mending the photographic plane, for emphasizing and obscuring the "construction blocks" of his images and the seams of their composition, for a mutable geometry of prisms and perspectives. Photography is explicitly employed as a tool of world-making, rather than world-picturing, of enfolding the space of the image and the image of space. Voïta's meticulous Vanitas-like still-lives border on geometric abstraction: they initially seem to disappear in a projection of order or rigor, and then de-compose into the different axes along which unassuming artefacts are placed. Those refined arrangements of objects suggest the opening of a 'perspective' into the very nature of objects, into our desire to recognize correspondences and map out a coherently constructed scene out of the arbitrary or the conjunctural. The pictures see through, into and with objects, delaying decisions about how materiality and meaning could be separated.

Phillip Warnell

Phillip Warnell

De pe altă lume: corpuri străine bizare
2009
film de 35mm transferat pe digital
20'
prin amabilitatea Big Other Films

Phillip Warnell

Outlandish: Strange Foreign Bodies
2009
35mm on digital
20'
courtesy of Big Other Films

Lucrând în principal cu mediul filmului, Phillip Warnell este autorul unei practici complexe ce include performance-uri, instalații și texte, articulând interese de cercetare legate de limbaj ca modalitate de împărtășire a lumii. În filmul prezentat aici, filosoful (și beneficiarul unui transplant de inimă) Jean-Luc Nancy – colaboratorul lui Warnell la multe proiecte – reflectează la istoria și integritatea corpurilor, la fluiditatea și stranietatea lor. Alături de o caracatiță într-un acvariu ce funcționează ca o nivelă cu bulă pentru linia orizontului spre care se îndreaptă un vas aparent fără echipaj uman, filosoful călătorește printre protocoale medicale ale transplantului și noțiuni culturale de alteritate. Acompaniind mișcarea continuă a vasului pe apă, și a caracatiței în acvariu, comentariul din off al lui Nancy, scris împreună cu Warnell, chestionează autosuficiența corpului: în timp ce caracatița împinge pereții de sticlă între care e sechestrată, ideile despre autonomie și concretețe cedează locul unei înțelegeri a corpului ca suprafață contorsionată, răsucită și înnodată cu ea însăși, a interiorității ca o exterioritate pliată la infinit. Prin transplant, corpul devine vizibil până la ultima fibra musculară și vas de sânge: expunere a unui interior ce se eschivează și îndepărtează, povestită de un sine ce nu are de fapt un loc al său, dar construiește ficțiunea nesfârșită a corpului propriu.

Working primarily in film, Phillip Warnell is the author of a complex practice that includes performances, installations, and texts, articulating long-term research interests to do with language as a means of sharing the world. In the film presented here, philosopher and heart-transplant recipient Jean-Luc Nancy – Warnell's collaborator in different projects – meditates on the history and integrity of bodies, on their fluidity and oddity. An octopus is placed in an aquarium that functions as a spirit level for the line of horizon towards which a seemingly unmanned vessel is headed, and the philosopher voyage together through the medical protocols of the transplant and cultural notions of alien-ness. Paralleling the continual motion of the boat upon the water, and of the octopus within the tank, Nancy's voiceover, co-written with Warnell, questions the self-sufficiency of the body: as the octopus pushes and pulls against the transparent walls, notions of autonomy and concreteness give way to an understanding of "body" as a surface warped, coiled and tangled with itself, of interiority as an infinitely folded exteriority. In the transplant, the body makes itself visible all the way down to its muscle fibre and its irrigation channels: it exposes to the outside an inside that keeps escaping always farther away, watched over by a self that does not have its own siege, but that always narrates the fiction of place.

CUM SĂ COABITĂM? HOW TO BE TOGETHER?

KASIA REDZISZ

Dobrawa Borkała
Agnieszka Brzeżańska
Flaviu Cacoveanu*
Valko Chobanov*
Daniela & Linda Dostálková
Ndidì Emeziele*
Kitty Gosztola & Bence György Pálkás
Irena Haiduk*
Haveit*
Mihaela Hudrea*
Anna Hulačová
Suzanne Husky*
Nona Inescu*
Agata Ingarden
Dominika Kowynia
Iva Lulashi
Lala Meredith-Vula
Gizela Mickiewicz*
Hana Miletić
Monotremu / Minitremu & Krisztián Török*
Małgorzata Mirga-Tas*
Vlad Nancă*
Davinia-Ann Robinson
Selma Selman*
Jura Shust
Wojciech Ireneusz Sobczyk
Alexandra Sukhareva
Dardan Zhegrova*

* lucrare nouă / * commission

Cum să coabităm? este un cadru curatorial pentru două expoziții: un studiu istoric dedicat relației dintre artiști și natură, în fostul bloc sovietic și în ziua de astăzi.

Prima expoziție acoperă deceniile dintre 1965-1985, perioada unor numeroase schimbări sociopolitice, în care am asistat la dezvoltarea mișcărilor pacifiste și feministe și la coagularea mișcării ecologiste. A fost, de asemenea, momentul apariției multor fenomene artistice noi, precum *Land Art* și conceptualismul. În fostul bloc sovietic, dorința de a experimenta și de a depăși definițiile normative ale artei i-a determinat pe mulți artiști să lucreze în afara sistemului și a limitărilor sale. Natura – pădurile, câmpurile și grădinile locale – au devenit spațiul libertății artistice și scena experimentelor desfășurate în căutarea unor moduri alternative de a crea împreună și de a coabita. Expoziția evidențiază practicile ce explorează potențialul naturii și relația noastră cu ea, pe de o parte, și încercarea de a trezi conștiința ecologistă sau de a contesta structurile sociale tradiționale, pe de alta.

Pornind de la aceste premise, secțiunea contemporană a bienalei se conturează ca un spațiu de reflecție și de emiteră a unor ipoteze privind structurile sociale și modelele de existență din cadrul mediului natural. Artiștii din expoziție imaginează noi sisteme de susținere; noi forme de solidaritate și de activism; noi moduri de a coabita în momentul în care ne confruntăm cu o criză globală și climatică. Ei chestionează noțiunile de colectivitate, de responsabilitate socială, de ecologie și durabilitate din toate unghiurile producției artistice și ale existenței noastre, pentru a începe să imagineze un alt fel de a fi cu ceea ce am numit până acum natură (Nicholas Mirzoeff).

Expoziția nu își propune să traseze soluții rigide definitive. Dar este încrezătoare în căutarea unui răspuns la întrebarea sa eponimă, oferind o constelație de referințe, dar și un mecanism practic. Prin lucrările pe care artiștii din zonă le-au creat special pentru Bienala Art Encounters, ea examinează rolul acestora din urmă în ecosistemul artistic local și în economia sa. Împreună, cele două expoziții vin cu propuneri pentru coabitarea cu sens în lume, nefiind o simplă critică la adresa prezentului, ci mai degrabă o reflecție asupra posibilelor noastre scenarii pentru viitor. (traducere din limba engleză)

Kasia Redzisz

How To Be Together? is a curatorial framework for two exhibitions: a historical survey devoted to the relationship between artists and nature in the Former Eastern Bloc and its contemporary counterpart.

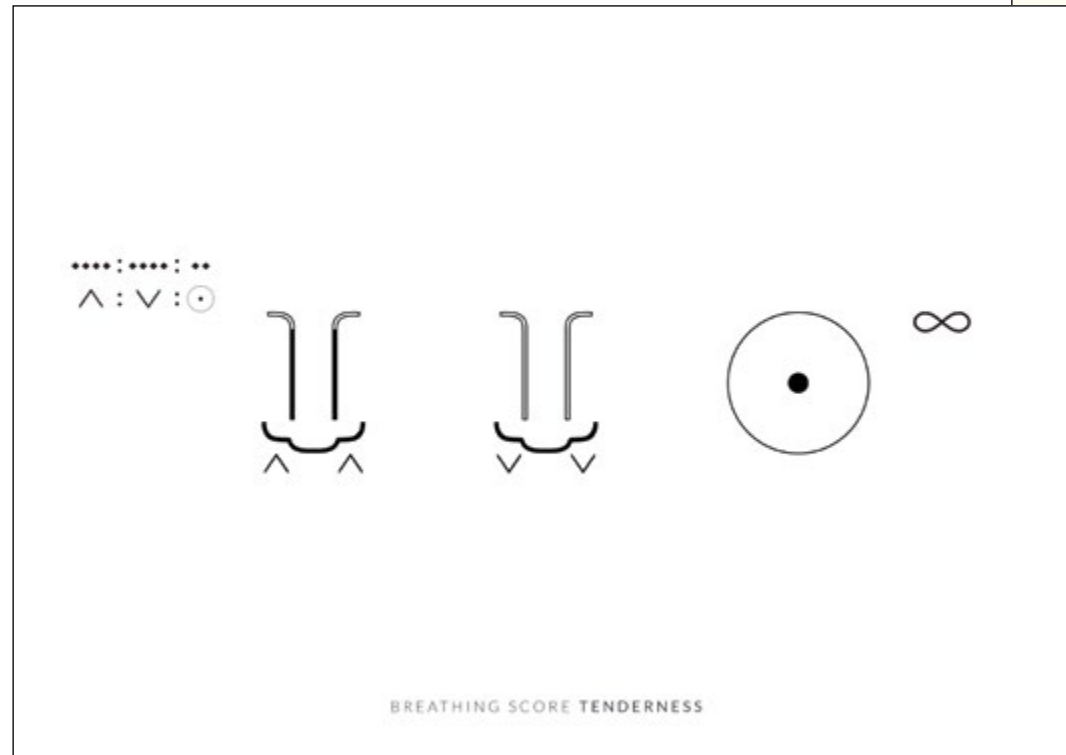
The first show spans decades between 1965 and 1985, a period of many socio-political changes, which saw the development of pacifist and feminist movements and the formation of the ecological movement. It was also the time of the emergence of many new artistic phenomena such as conceptualism and Land Art. In the Former Eastern Bloc, the ambition to experiment and transgress the normative definitions of art led many artists to work outside of the official system and its limitations. Nature - local woods, fields, and gardens - became space of artistic freedom and stage for experiments conducted in search of alternative ways of working and being together. The exhibition highlights practices which explore the potential of nature and our relationship with it on one hand, and the attempt to raise environmental awareness or challenge traditional social structures on the other.

Building on these considerations, the contemporary part of the biennial constitutes space for reflection and speculation about social structures and models of existence within the natural environment. The artists in the exhibition imagine new systems of support; new forms of solidarity and activism; new ways of being together in the face of global crisis and climate emergency. They question the notions of collectivity, social responsibility, ecology, and sustainability in all aspects of artistic production and our lives to *begin to imagine a different way to be with what we used to call nature* (Nicholas Mirzoeff).

The exhibition does not aim at defining rigid solutions. But it is hopeful in the search for an answer to its eponymous question, serving as a constellation of references but also as a practical mechanism. By focusing on new commissions by regional artists it examines the role of the Art Encounters Biennial in the local art eco-system and its economy. Together, the two exhibitions present proposals for meaningful coexistence in the world, not a simple critique of the present moment, but a reflection on our possible futures.

Kasia Redzisz

Dobrawa Borkała

Dobrawa Borkała
Partitura tandreței
2021
instalație sonoră
prin amabilitatea
artistei

Dobrawa Borkała
Tenderness Score
2021
sound installation
courtesy of the artist

Respirația și aerul sunt mediile și instrumentele-cheie din practica Dobrawei Brokała. Pentru artistă, explorarea respirației în performance, arte vizuale și terapie a deschis ușa unor noi modalități de expresie artistică, ce îmbină experiența corporală, socială, antropologică și ecologistă. *Tenderness Score* [Partitura tandreței] (2021) este o invitație la o acțiune de respirație colectivă. Putem crea emoție prin tehnici specifice de respirație. Tiparele respiratorii ale tandreței constau în inhalarea delicată, urmată de exhalare și o pauză după exhalare.

Breath and air are the key media and tools in the practice of Dobrawa Brokała. For the artist, the exploration of breath alongside performance, visual arts, and therapy opened up a new space of artistic expression, which combines bodily, social, anthropological, ecological, and environmental experience. *Tenderness Score* (2021) is an invitation to a collective breathing action. We can generate an emotion by specific breathing characteristics. The respiratory pattern of tenderness consists of a gentle inhalation followed by an exhalation, and a pause after exhalation.

Agnieszka Brzeżańska

Agnieszka Brzeżańska
Fără titlu
2014-2018
piese de ceramică
emailată

Agnieszka Brzeżańska
Untitled
2014-2018
glazed ceramic pieces

Lucrările Agnieszki Brzeżańska explorează legăturile evazive dintre felurile forțe naturale și forme de viață de pe pământ, pe care artista îl percepe ca fiind Gaia, un organism viu. Pentru aceasta, ea apelează la diverse registre ale cunoașterii, de la fizică la sisteme de gândire marginalizate de știința modernă, precum alchimia, parapsihologia, ezoterismul, cunoașterea înăscută sau tradițiile matriarhale. Artista este, de asemenea, interesată de practicile ecologiste contemporane. Lucrarea *The Vistula Fabric* [Pânza Vistulei] (2018) a fost creată prin scufundarea unei țesături din bumbac în apele râului Vistula din Polonia. Fragmente de materie organică s-au prins de ea: alge, nămol sau substanțe poluante dau țesăturii caracterul unei picturi abstracte. Lucrarea a fost făcută cu ocazia activităților fluviale prilejuite de Flow, un program în plein-air și informal de rezidențe, organizat pe o barcă de către Agnieszka Brzeżańska împreună cu artista Ewa Ciepielewska. Vistula – afectată de secetă și amenințată de planurile de dezvoltare pentru transport fluvial intern și de îndiguire – continuă să fie unul dintre cele mai mari râuri, încă sălbatice, din Europa.

Agnieszka Brzeżańska's work explores elusive links between various natural forces and life forms on Earth, which she perceives as Gaia, a living organism. In this, she uses various registers of knowledge, from physics and philosophy to systems of cognition marginalized by modern science, such as alchemy, parapsychology, esotericism, native knowledge, or matriarchal traditions. She is also interested in contemporary ecological practices. The work *The Vistula Fabric* (2018) was created by immersing cotton fabric in the waters of the Vistula River, Poland. Fragments of organic matter deposited themselves onto it: algae, river mud, or pollutants all dress the fabric in the character of an abstract painting. The work was created as part of the river activities on the occasion of Flow, a water *plein-air* and informal residency programme on a boat organized by Agnieszka Brzeżańska together with artist Ewa Ciepielewska. The Vistula – suffering from drought and threatened by plans for the development of inland waterway shipping and river regulation – is still one of the largest, partly wild rivers in Europe.

Flaviu Cacoveanu*

Lucrările lui Flaviu Cacoveanu se nasc din observarea vieții cotidiene. Instrumentul său cheie este limbajul. Încadrându-se în tradiția conceptuală, Cacoveanu apelează la texte și gesturi simple, jucăușe, pentru a răsturna înțelegerea noastră despre lume. *Full Moon, Empty Stomach* [Lună plină, burtă goală] (2021) este un semn de neon, ce provoacă la o reflecție existențială asupra condiției umane, asupra relației noastre cu universul și asupra dependenței sale de condițiile economice și ecologice. Mâna ce ține un bulgăre de zăpadă în fotografie este un manifest vizual al preocupării pentru mediu și un gest efemer de protest, în timp ce *There Is a Point in All of This* [Există un sens în toate acestea] (2018-2021) este o intervenție site-specific, un comentariu optimist la procesul de organizare a bienalei în plină pandemie.

Flaviu Cacoveanu's work stems from his observations of the every-day. His key tool is language. Embedded in conceptual tradition, Cacoveanu uses playful, simple texts, and gestures to subvert our understanding of the world. *Full Moon, Empty Stomach* (2021) is a neon sign triggering existential reflection on the human condition, our relationship to the universe and how it can be dependent on economical or environmental conditions. A hand holding a snowball in this photograph is a visual manifesto of environmental concern and an ephemeral gesture of protest. Finally, *There is a point in all of this* (2018 – 2021) is a site-specific intervention, an optimistic comment on the process on organizing the biennial throughout the pandemic.

Flaviu Cacoveanu
Bulgăre de zăpadă
2021
fotografie pe pânză
prin amabilitatea
artistului

Flaviu Cacoveanu
Snow ball
2021
print on textile
courtesy of the
artist

Valko Chobanov*

Valko Chobanov
Fără titlu
2021
tehnică mixtă (papier
mâché, obiecte găsite,
produse de machiaj
și zahăr)
credit foto:
Lina Krivoshieva și
Maria Djelebova
prin amabilitatea
artiștilor și a SARIEV
Contemporary

Valko Chobanov
Untitled
2021
mixed media (papier
mâché, found objects,
makeup, and sugar)
photo credit:
Lina Krivoshieva and
Maria Djelebova
courtesy of the artists
and SARIEV
Contemporary

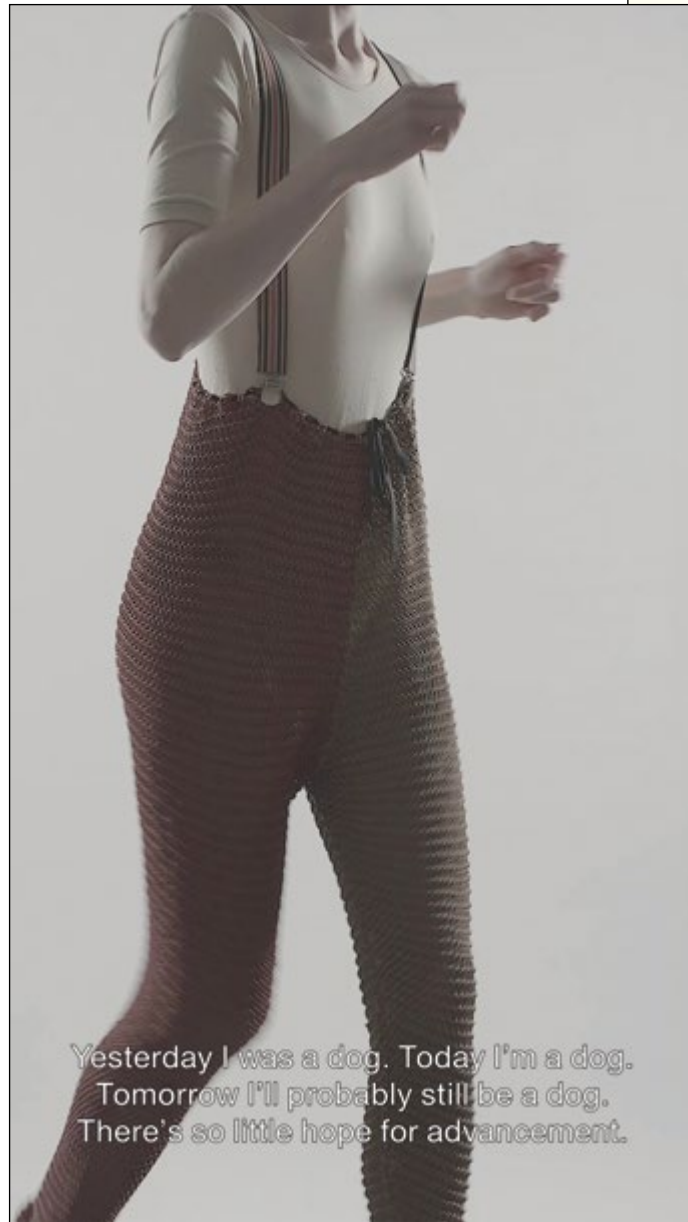
Lucrările lui Valko Chobanov acoperă o gamă variată de medii: video, text, print, instalație și sculptură. Preocuparea artistului pentru problemele ecologiste este demonstrată nu doar de temele pe care le abordează în practica sa, de la drepturile animalelor până la poluare, ci se regăsește și în lucrări care folosesc preponderent materiale reciclate și obiecte găsite. Sculptura creată pentru Bienala Art Encounters *WE ARE GOOD* [Noi suntem buni] (2021) este o reprezentare a companiei fictive de stil de viață sănătos GOOD. Culoarea sa roz, în mod tradițional asociată teritoriului feminin, face trimitere la faptul că, în general, campaniile de marketing ce vând ideea de sănătate, fericire și frumusețe se adresează femeilor. În alegerea materialelor, Chobanov denunță ipocrizia și contradicțiile etice ale industriei de stil de viață sănătos. De pildă, sarea de Himalaya ce acoperă sculptura (ca și fardul de pleoape și produsele de machiaj pe bază de mică) se extrage în condiții de muncă mizerabile, prin utilizarea forței de muncă ieftine. Sculptura este însoțită de un interviu fictiv cu fondatorul GOOD.

The work of Valko Chobanov encompasses various media: video, text, print, installation, and sculpture. The artist's concern about environmental issues is demonstrated not only in the themes he addresses through his practice, from animal rights to pollution but also in his persistent use of recycled materials and found objects in his works. The sculpture created for the Art Encounters Biennial, *WE ARE GOOD* (2021) stands as an emblem for the fictional healthy life-style company GOOD. Its pink colour, traditionally associated with the realm of the feminine, relates to the fact that eco-products marketing campaigns, selling the idea of health, happiness, and beauty, are mostly directed at women. In his choice of materials Chobanov exposes the hypocrisy and ethical issues of the healthy life-style industry. For instance, the Himalayan salt covering the figure (just like the eyeshadows and make-up products derived from mica) is sourced within poor working conditions with the use of cheap labour. The sculpture is accompanied by a fictional interview with the founder of GOOD.

Daniela & Linda Dostálková

Daniela și Linda Dostálková abordează arta ca practică socială, o formă de articulare ce vizează modurile în care o marfă și mediul său economic ne afectează în ziua de astăzi. Profund preocupate de ecologie și de drepturile animalelor, ele investighează adesea problemele complexe cu care se confruntă organizațiile activiste contemporane. În instalația video *Claws Not Made to Shake Hand with* [Gheare nefăcute să dai mâna cu ele] (2020), artiste examinează strategiile de persuasiune ale campaniilor activiste și limbajul vizual la care acestea apelează. Estompând granița dintre artă, modă și marketing, ele oferă o viziune critică asupra relației neliniștitoare dintre etică și estetica din spatele său. În lucrările lor, cele două surori Dostálková, care colaborează adesea cu reviste precum *Vogue*, propun activismul ca mod de viață. Scurtul video muzical *The Spirit of Nature and Other Fairy Tales* [Spiritul naturii și alte basme] (2019) este un film simplu, ce face un comentariu pertinent al relației noastre cu natura.

Daniela and Linda Dostálková approach art as social practice, a form of articulation that deals with the ways by which a commodity and its economic environment activate us today. Deeply concerned with ecology and animal rights, they often examine the complex problems faced by contemporary activist organizations. In the video-installation *Claws Not Made to Shake Hands with* (2020), the Dostálková sisters test the strategies of persuasion of activist campaigns and the visual language they draw on. Blurring the lines between art, fashion, and marketing, they offer a critical view on the unsettling relationship between ethics and the aesthetics behind it. In their works, the Dostálková sisters, who often collaborate with magazines such as *Vogue*, propose activism as a way of life. A short music video *The Spirit of Nature and Other Fairy Tales* (2019) is a simple video clip - a poignant comment on our relationship with nature.

Daniela & Linda Dostálková
Gheare nefăcute să dai mâna cu ele
2020
selecție de 5 video-uri HD
în buclă

Daniela & Linda Dostálková
Claws Not Made to Shake Hands With
2020
HD videos-loop
(selection of 5 videos)

Ndidi Emefiele*

Ndidi Emefiele
Orgasm cacteu
2021
acril și colaj pe pânză
230 x 400 cm
credit foto:
Luke Walker
prin amabilitatea
Galeriei Rosenfeld

Ndidi Emefiele
Cactus Orgasm
2021
acrylic and collage
on canvas
230 x 400 cm
photo credit:
Luke Walker
courtesy of Gallery
Rosenfeld

Înglobând colaje și textile, picturile lui Ndidi Emefiele sunt inspirate de multiple referințe culturale, mergând de la istoria artei și cultura populară până la experiențele personale ale artistei și tradițiile Nigeriei sale natale. Compozițiile sale figurative stratificate invocă complexitatea identității feminine în lumea contemporană, fiind de multe ori o reflecție la politică și clișeele de gen. Peisajul și natura au o semnificație metaforică în lucrările lui Emefiele. Pictura *Rehearsing Death* [Repetiție pentru moarte] (2020) a fost făcută după dispariția prematură a surorii artistei. Ca și multe alte lucrări din aceeași perioadă, ea înfățișează figuri umane pe fundalul unui peisaj vast și greu de definit, reprezentând absolutul, ce dă lucrării o încărcătură spirituală. Pictura evocă o scenă relaxată cu oameni ce stau la soare, însă titlul și paleta întunecată de culori indică o semnificație mai dramatică a momentului înfățișat. În *Roam* [Cutreierare] (2021), artista face trimitere la un vis, în care s-a întâlnit cu morții ce cutreierau pământul înainte de tranziția finală la o altă stare. Peisajul suprarealist amintește de lucrările lui Paul Gauguin, suscitând reflecția asupra reprezentării coloniale a femeilor și a culturilor nonoccidentale. *Cactus Orgasm* [Orgasm cacteu] (2021), lucrarea creată în mod expres pentru Bienala Art Encounters, este, lucru neobișnuit pentru artistă, lipsită de figuri umane. O grădină luxuriantă de cactuși falici este teritoriul plăcerii senzuale.

Incorporating collage and textiles, Ndidi Emefiele's paintings draw from diverse cultural references, from art history and popular culture to the artist's personal experiences and the traditions of her native Nigeria. Her layered figurative compositions conjure the complexity of female identity within contemporary world, often reflecting on gender clichés and politics. Landscape and nature have metaphorical meaning in Emefiele's work. The painting *Rehearsing Death* (2020) was made after the premature passing away of the artist's sister. As many works from that period, it depicts human figures set against a vast undefined landscape, which stands for the absolute, giving spiritual meaning to the work. The painting evokes a leisurely scene of sunbathing, however its title and subdued colour palette point to a more catastrophic meaning of the depicted moment. In *Roam* (2021) the artist references a dream, in which she encountered the dead roaming the earth before the final transition to another state. The depiction of surreal landscape points to the works by Paul Gauguin, triggering reflection on colonial representation of non-Western cultures and women. *Cactus Orgasm* (2021), the work created especially for the Art Encounters Biennial is, atypically for the artist, deprived of figuration. A lavish garden of phallic cacti is a territory of sensual pleasure.

Kitty Gosztola & Bence György Pálincás

Kitti Gosztola & Bence György Pálincás
Flaut supratonal din lemn de troscot japonez
credit foto: Sári Ember

Kitti Gosztola & Bence György Pálincás
Japanese knotweed overtone flute
photo credit: Sári Ember

Pe parcursul ultimilor cinci ani, Kitti Gosztola și Bence György Pálincás au investigat termenul de „melodii emigrante”, definit de compozitorul Béla Bartók în eseuul său despre *Puritatea rasială a muzicii* (1942) ca melodii ce trec de granițele lingvistice, în urma emigrării. În noul lor mediu cultural, melodiile străine se adaptează limbajului și tradițiilor adoptive, devenind astfel parte integrantă a culturii locale specifice. În cercetarea lor, artiștii au făcut legătura dintre acest fenomen și migrația plantelor ce furnizează materialul din care se fac instrumentele populare, precum flautul supratonal. Aduse în Europa în perioada colonială (ca rezultat al intervenției umane), specii invazive precum salcâmul sau troscotul japonez s-au răspândit rapid, distrugând adesea ecosistemele locale. Cultivate la scară largă în scopuri industriale, ele au, de asemenea, o valoare economică tot mai mare. Artiștii s-au folosit de interdependențele dintre natură și oameni pentru a chestiona echilibrul dintre impactul pozitiv și cel negativ al migrației. Ei studiază istoria muzicii populare și exploatarea plantelor străine pentru a răspunde unor teme sociopolitice de actualitate. Varianta lucrării propusă pentru Bienala Art Encounters prezintă cântece populare interculturale româno-maghiare, strâns legate de istoria complexă politică și etnică a Transilvaniei.

For the past five years Kitti Gosztola and Bence György Pálincás have been exploring the term of “emigrant melodies” defined by composer Béla Bartók in his essay on *Racial Purity of Music* (1942) as melodies that cross linguistic barriers because of emigration. In their new cultural environment, foreign melodies adapt to the adoptive language and traditions thus becoming an integral part of the specific local culture. In their research, the artists connect the phenomena to the migration of plants, which are the material for producing folk instruments such as overtone flutes. Brought to Europe in the colonial era (being, therefore, the result of human intervention), invasive species such as black locust or Japanese knotweed have bred rapidly, often damaging local ecosystems. Cultivated on large scale for utilitarian purposes they also have increasing economic value. The artists use the interdependencies between nature and humans to question the balance of positive and negative impact of migration. They explore the history of folk music and the exploitation of foreign plants to address pertinent socio-political issues. The version of the work prepared for the Art Encounters Biennial features Romanian and Hungarian cross-cultural folk melodies in reference to the complex political and ethnic history of Transylvania.

Irena Haiduk*

Irena Haiduk
Transportor
eșarfă Yugoexport 2
2021
produsă de Yugoexport și
Galeria Max Mayer
design de Irena Haiduk
80 x 80 cm
100% mătase

Irena Haiduk
Carrier
Yugoexport scarf 2
2021
produced by Yugoexport and
Galerie Max Mayer
designed by Irena Haiduk
80 x 80 cm
100% silk

„Irena Haiduk conduce Yugoexport, o corporație orală a cărei logică fondatoare este echivalența, loialitatea și solidaritatea de familie dintre oameni și lucruri. Înființată ca un avatar al fostei întreprinderi iugoslave producătoare de echipament și exportatoare de arme Jugoeksport, Yugoexport este înregistrată formal în Statele Unite, unde corporațiile sunt oameni. Economia orală a corporației acționează lent, prin imagini orale și prețuri flexibile. Maxima „Cum să te înconșori de lucruri într-un mod corect” stă la baza producției de imagini, cărți, echipament, discursuri, filme, scenografii și diverse altele – toate menite să hrănească organul imaginației. Yugoexport operează în domeniul artei pentru că arta creează și anulează dorințe. Durata de viață a dorinței noastre date este atât de scurtă, atât de vorace, atât de egoistă, încât ea își transformă propriul obiect în gunoi. Lăsată de capul ei, această dorință s-ar descotorosi de tot. Pentru refacerea lumii avem nevoie de dorințe noi. Corpul, ca și economia, încorporează și îmbibă. Procesul permanent al Yugoexport de în-corporare este o linie de producție pentru lucrări esențiale ce hrănesc corpul, eliberează mișcarea și extind spectrul dorinței.

Lumea noastră nu este de aruncat. Este infrastructura pentru o altă lume.

Pentru Bienala Art Encounters, Irena Haiduk va prezenta *Carrier* [Transportor] (2021) la galeria Helios. Această economie se manifestă atât ca atelier, cât și ca magazin de desfacere, demonstrând o făurire reciprocă între oameni și lucruri.”

„Irena Haiduk directs Yugoexport, an oral corporation whose founding logic is equivalence, loyalty, and familial solidarity between people and things. Initiated as an avatar of the former Yugoslav apparel manufacturer and weapons exporter Jugoeksport, Yugoexport is formally incorporated in the United States where corporations are people. The oral corporation's economy transacts slowly, through oral images and flexible pricing. The maxim „How to Surround Your Self with Things in the Right Way” powers the production of images, books, apparel, orations, films, scenographies, and variable spaces– all designed to nourish the organ of imagination. Yugoexport operates in the field of art because art makes and unmakes desires. The life span of our given desire is so short, so ravenous, so selfish, that it turns its target into trash. Given its way, this desire would dispose of everything. To remake the world, we need new desires. The body, like the economy, incorporates and imbibes. Yugoexport's ongoing process of in-corporation is a production line for vital works that nourish the body, free up movement, and expand the spectrum of desire.

Our world needs not to be disposed of. It is an infrastructure for another one.

For the Art Encounters Biennial, at Helios gallery, Irena Haiduk presents *Carrier* (2021). This economy manifests as both a studio and a shop, demonstrating a mutual making between people and things.”

Haveit*

Haveit
panou publicitar
în Prishtina
prin amabilitatea
artistelor

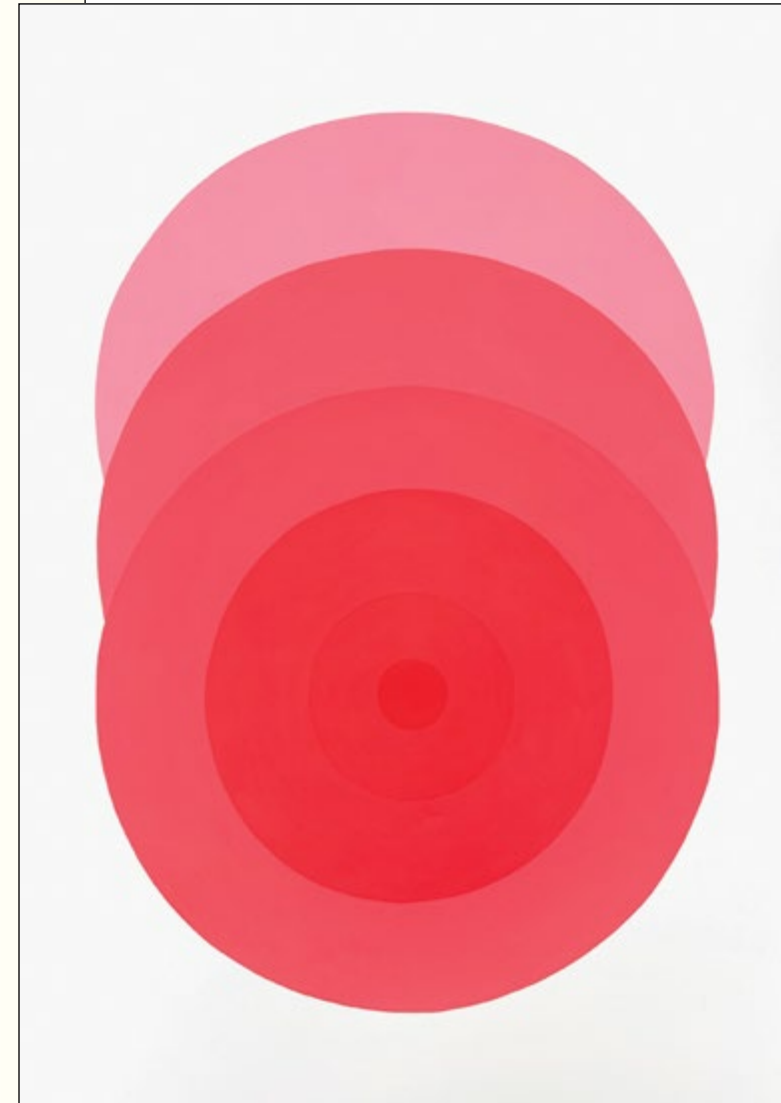
Haveit
billboard in Prishtina
courtesy of the artists

Înființat în 2011 în Prishtina, Kosovo, Haveit este un grup alcătuit din două perechi de surori (Alketa și Lola Sylaj și Vesa și Hana Qena) ce montează performance-uri publice în scopul promovării emancipării și pentru a protesta împotriva violenței asupra femeilor, marginalizării sociale și homofobiei. Atacând stereotipurile și inegalitățile de gen, acțiunile lor au inclus spălarea sutienelor și a lenjeriei intime în una dintre fântânile din Prishtina sau înscenarea pe străzile capitalei kosovare a unui sărut în public între femei de ziua Sfântului Valentin. Pentru Bienala Art Encounters, Haveit au lucrat împreună cu organizația pentru drepturile femeilor *Generație Tânără* pentru a întocmi o listă cu numele femeilor ucise de soții sau partenerii lor, în ciuda faptului că făcuseră anterior plângere la poliție, denunțând violența domestică. Prin materialele tipărite, website-ul și expunerea bienalei, artistele le dau victimelor acces la vizibilitate, încurajând o dezbatere publică despre violența împotriva femeilor și despre discriminarea sistematică a femeilor în regiune. Lista numelor nu este exhaustivă, din cauza legii de protejare a datelor cu caracter personal, ea incluzând doar cazurile și numele raportate oficial, apărute anterior în presă.

Founded in 2011 in Prishtina, Kosovo, HAVEIT is a collective comprised of two pairs of sisters (Alketa and Lola Sylaj, and Vesa and Hana Qena) who stage public performances to promote emancipation and to protest violence against women, social exclusion, and homophobia. Challenging gender inequalities and stereotypes, their actions include washing their bras and underwear in one of Prishtina's fountains or staging a public kiss between women on Valentine's Day on the streets of Kosovar capital. For the Art Encounters Biennial, Haveit worked with women rights organization *Generație Tânără* to gather names of women who were killed by their husbands and partners despite having previously reported domestic violence to the police. Making use of the biennial prints, website, and displays, the artists give visibility to the victims, encouraging debate about violence against women and systemic discrimination of women in the region. The list of names is not exhaustive, due to the data protection act, it only includes officially reported cases and names, which were previously published in media.

Mihaela Hudrea*

Mihaela Hudrea
Răsăritul Pământului
2021
culoare vinilică pe pânză
174 x 260 cm

Mihaela Hudrea
Earthrise
2021
vinyl paint on canvas
174 x 260 cm

Picturile Mihaelei Hudrea reflectă adesea analiza mediului său înconjurător, ca și interesul său pentru estetica minimalistă. Semnătura simplă, formele geometrice se nasc din teorii, tipare și scheme științifice. Răspunzând întrebării eponime a expoziției *Cum să coabităm?*, Hudrea și-a îndreptat atenția spre subiecte universale, precum relația noastră cu Pământul, planeta pe care o locuim. Cele șase pânze noi sunt inspirate de celebra fotografie *Răsăritul Pământului*. Făcută în 1968, de la bordul navei Apollo 8, imaginea înfățișează Pământul înălțându-se deasupra suprafeței lunare, în timp ce primul echipaj spațial dădea înconjurul lunii. A fost numită „imaginea cu cel mai mare impact ecologist făcută vreodată” și este adesea asociată cu nașterea mișcării ecologiste în Statele Unite. Referindu-se la noile lucrări, Hudrea menționează, de asemenea, cartea astronomului Carl Sagan *Un palid punct albastru. Viziune asupra viitorului omenirii în spațiu* (1994).

Mihaela Hudrea's paintings often reflect her analyses of our surroundings alongside the interest in minimalist aesthetics. The signature simple, geometrical forms stem from scientific theories, patterns, and schemes. Responding to the exhibition's eponymous question *How to be Together?* Hudrea turned her attention to universal issues such as our relationship to Earth, the planet we inhabit. The six new canvases are inspired by the iconic *Earthrise* photograph. Taken in 1968 aboard Apollo 8 the picture shows blue Earth peeking out from beyond the lunar surface as the first crewed spacecraft circumnavigated the Moon. It was called “the most influential environmental photograph ever taken” and is often associated with the emergence of the environmental movement in the US. Commenting on the new works Hudrea also refers to astronomer's Carl Sagan's book *Pale Blue Dot: A Vision of the Human Future in Space* (1994).

Anna Hulačová

Anna Hulačová
Mașina de cules praz
2020
beton, desen în cărbune, lac pe tablă metalică prin amabilitatea artistei și a Galeriei Hunt Kastner

Anna Hulačová
Leek Collecting Machine
2020
concrete, graphite drawing, varnished on sheet metal courtesy of the artist and Hunt Kastner Gallery

În practica sa, Anna Hulačová explorează adesea relația dintre oameni și tehnologie, făcând referințe la istoria culturală – de la tradiții ancestrale și motive folclorice la arta brută și modernismul interbelic. Ele vin, de asemenea, cu o perspectivă critică asupra fenomenului colectivizării din țările comuniste, explorându-i moștenirea și potențialul. În *Leek Collecting Machine* [Mașina de cules praz] (2021), figura umană se contopește cu mașina. Amintind de sculpturile social-realiste, ea face trimitere la viziunile moderniste utopice ale simbiozei între oameni și tehnologie, care a devenit, cu timpul, o unealtă prin care natura este devastată. Lucrarea a fost expusă pentru prima dată în expoziția „Eating Plant” la Casa artelor din Brno. Expoziția s-a dorit o critică la adresa agriculturii contemporane, care, prin producția intensivă nedurabilă și ciclul consumului, duce la sărăcirea și devastarea extensivă a solului și a mediului înconjurător și distruge relația firească dintre pământ și mâncare.

In her practice Anna Hulačová often explores the relationship between humans, nature, and technology through references to cultural history - from ancient traditions and folklore motifs to art brut and inter-war modernism. It also reflects critically on the phenomena of collectivization in communist countries, exploring its legacy and potential. In the *Leek Collecting Machine* (2021) human figure is blended with a machine. Evoking social-realism sculptures, it points to modernist utopian visions of symbiosis between men and technology, which with time have become a tool for the devastation of nature. The work has been first exhibited in the “Eating Planet” exhibition at the Brno House of Arts. The show was a critique of contemporary agriculture, which, through unsustainably intense production and consumption cycle, leads to the depletion and extensive devastation of the soil and the environment and disturbs the natural relationship between land and food.

Suzanne Husky*

Suzanne Husky
Val
schiță pregătitoare
2021
intervenție în spațiul public (Strada Lunei)
proiect dezvoltat împreună cu BETA (Bienala de arhitectură Timișoara)

Suzanne Husky
Groundswell
preparatory sketch
2021
intervention in the public space (Lunei Street)
project developed together with BETA (Timișoara Architecture Biennial)

Suzanne Husky este artistă, grădinăreasă și activistă în apărarea mediului înconjurător. A studiat permacultura și medicina bazată pe plante. În lucrările sale, se apleacă adesea asupra relațiilor oamenilor cu mediul înconjurător și alte specii, urmărind, de asemenea, teme precum supraexploatarea resurselor naturale și globalizarea. Împreună cu Stéphanie Sagot, Husky a înființat Le Nouveau Ministère de l'Agriculture [Noul minister al agriculturii]. Lucrările lor critică afacerile agricole și tehnologiile asociate agriculturii industriale. Ca parte a cercetării sale în România, Husky l-a intervievat pe ziaristul local pe teme de agricultură Liviu Gordea. Analizând starea agriculturii din România, conversația acoperă o gamă largă de subiecte, mergând de la fermele-gigant deținute de Emiratele Arabe și schimbările de acordare a fondurilor europene până la producția de mere și altele. Pentru Bienala Art Encounters, Husky împreună cu arhitectul Miodrag Stoianov fac lucrarea *Groundswell* [Val] în cartierul Fabric. Ei au îngrășat solul de pe un teren gol și au plantat arbori, arbuști și plante perene, ce vor stimula viața invizibilă a ciupercilor și a microorganismelor. Frunzele căzute ale noilor plante vor îngrășa la rândul lor solul, creând un ecosistem capabil să se autosustină. Întinderea de plante va adăposti păsările, ce se feresc în general de spațiile larg deschise. Plantele vor furniza hrană insectelor, care la rândul lor le vor poleniza și vor fi hrană pentru păsări. Găinașul păsărilor va fertiliza solul. După cum spune artista, *instalația de artă nu necesită nicio intervenție din partea omului în zonele plantate*. Unele plante au fost puse din semințe (stejar din ghindă etc.) și nu din pepiniere. Pepinierele în general reduc biodiversitatea peisajelor: *Dându-le semințelor ocazia de a se dezvolta, îi oferim unei noi ființe posibilitatea să crească cu toate particularitățile sale și deja adaptată la tiparele noastre meteorologice complicate*.

Suzanne Husky is an artist, gardener, and environmental activist. She is trained in permaculture and herbal medicine. In her work she often deals with humans' relations with the environment and other species and pursues themes like over-exploitation of natural resources and globalization. Together with Stéphanie Sagot, Husky founded Le Nouveau Ministère de l'Agriculture [the New Ministry of Agriculture]. Their works criticize agribusiness and the technologies associated with industrial agriculture. As part of her research in Romania Husky interviewed the local agriculture journalist Liviu Gordea. Analyzing the state of Romanian agriculture, the conversation ranges from mega-farms owned by the Arab Emirates and EU subsidy changes to apple production and more. For the Art Encounters Biennial Husky, in collaboration with the architect Miodrag Stoianov, is creating *Groundswell* in the Fabric district. They upgraded the soil in the empty plot and grew new trees, shrubs, and perennials, which will stimulate the fungal and microorganic underground life. The leaves shed by the new plants will additionally feed the soil, creating self-sustainable ecosystem. The continuous stretches of planted areas will shelter small birds, which avoid large open spaces. The plants will provide food to insects that will in turn pollinate them and feed the birds. Birds droppings will feed the soil. As the artist puts it: *the art installation calls for no human intervention on planted areas*. Some plants were planted from seeds (oak from acorn, etc.) as opposed to nurseries. Nursery practices largely reduce the biodiversity of landscapes: *By allowing seeds to develop we allow a new being to appear with all its singularities and new adaptations to our complicated weather patterns*.

Nona Inescu*

Nona Inescu
Sphagnum
2021
două obiecte de sticlă,
video, draperie

Nona Inescu
Sphagnum
2021
two glass objects,
video, curtain

Incluzând fotografie, obiect, instalație și video, practica Nonei Inescu explorează relația dintre corpul uman și mediul său, dar și intersecția dintre oameni și elementele naturale. În investigațiile sale, Inescu chestionează de multe ori definiția subiectului din perspectiva teoriilor postumaniste. Instalația *Sphagnum* [Sfagnum] (2021) are ca element central un video cu filmarea microscopică a plantei *Drosera rotundifolia* (Roua cerului), făcută la Tinovul Mohoș, România. Turbăria, rezervație naturală, aflată în craterul unui fost vulcan, are un strat gros de turbă (sfagnum), ce creează condițiile favorabile pentru creșterea unor specii de plante preistorice, cum ar fi *Drosera rotundifolia* și *Drosera capensis*, ori Roua cerului. Aceste plante carnivore pot prinde și digera insecte. Analizând mecanismele naturale complexe, lucrarea video discută asemănările neașteptate dintre procesele de digestie umane și nonumane. Imaginând ierarhii alternative ale lanțului trofic, Inescu pune sub semnul întrebării narațiunile antropocentrice, propunând o perspectivă transcronologică și interspecii diferită a ecosistemelor noastre.

Encompassing photography, objects, installation, and video, Nona Inescu's practice explores the relationship between human body and its environment, as well as the intersection between humans and natural elements. In her investigations, Inescu often interrogates the definition of subject in line with post-humanist theories. The installation *Sphagnum* (2021) is centered around the video containing macroscopic footage of *Drosera rotundifolia* plants, filmed at Tinovul Mohoș, Romania. A peat-bog natural reserve located in a former volcano crater is filled with an acidic soil (Sphagnum) with thriving plants species from the Ice Age, including *Drosera rotundifolia* and *Drosera capensis*, or sundews. These insectivorous plants can capture and digest insects. Analyzing complex natural mechanisms, the video speculates on unexpected similarities between human and non-human digestion processes. Imagining alternative hierarchies of trophic chain, Inescu challenges the human-centered narratives proposing a different trans-chronological and inter-species perspective on our ecosystems.

Agata Ingarden

Agata Ingarden
Precum ciupercile după ploaie
2018
metal vopsit, spumă
acustică, cristalizată în
sare, zahăr carbonizat,
cochilii de scoici, oglindă
cu două fețe
prin amabilitatea artistei și
a Galeriei Berthold Pott

Agata Ingarden
Like Mushrooms
After Rain
2018
coated metal, acoustic
foam, crystallised in salt,
carbonised sugar, oyster
shells, double-sided mirror
courtesy of the artist and
Berthold Pott Gallery

Lucrările Agatei Ingarden stabilesc legături neașteptate între obiectele cotidiene și materialele naturale, procesele industriale și formele organice. Ele sunt în multe cazuri inspirate din procese naturale, precum eroziunea și cristalizarea. Instalațiile sale tind să-și schimbe forma în funcție de condițiile externe – umiditate, temperatură, lumină. *Like Mushrooms after Rain* [Precum ciupercile după ploaie] (2019) este o structură metalică de mari dimensiuni, cu brațe externe ce susțin foi de spumă acustică, cristalizată în sare, cochilii de scoici și zahăr carbonizat. Titlul face trimitere la mecanismele naturale și de dezvoltare. O combinație între navă spațială și mașinărie, ale cărei funcții nu le cunoaștem, instalația aduce o nouă perspectivă, nonantropocentrică, invocând un tărâm îndepărtat unde oamenii, natura și tehnologia coabitează într-o manieră interdependentă.

The work of Agata Ingarden establishes unexpected connections between everyday objects and natural materials, industrial processes, and organic forms. It often draws inspiration from natural processes such as crystallization or erosion. Her installations tend to change forms in response to external conditions - humidity, temperature, light. *Like Mushrooms After Rain* (2019) is a large metal structure with external arms holding acoustic-foam sheets crystallized in salt, oyster shells, and carbonized sugar. The title hints at development and natural mechanisms. A mixture between a spaceship and a machine we don't know the function of, the installation conveys a novel, non-anthropocentric perspective. It evokes a remote realm where humans, nature, and technology cohabit in an interdependent manner.

Dominika Kowynia

Dominika Kowynia
Mișcarea Chipko 3
ulei pe pânză
130 x 120 cm

Dominika Kowynia
Chipko Movement 3
oil on canvas
130 x 120 cm

Dominika Kowynia este o pictoriță ale cărei lucrări sunt adesea inspirate de literatura dedicată unor probleme sociopolitice importante, precum criza climatică sau feminismul. Picturile prezentate în cadrul Bienalei Art Encounters fac parte dintr-o serie de lucrări inspirate de un pasaj din cartea *Cyborg in the Garden* a Juliei Fiedorczuk despre mișcările globale de conservare a pădurilor. Kowynia îi prezintă pe membrii mișcării Chipko (al cărei nume vine de la cuvântul din limba hindusă pentru „îmbrățișare”), ce s-a născut în 1974 în munții Himalaya indieni, cu scopul de a proteja pădurile de tăierile abuzive. Mișcarea a devenit faimoasă prin participarea masivă a femeilor ce au protejat copacii cu propriile lor corpuri. Pe parcursul anilor 1980, mișcarea Chipko s-a implicat, de asemenea, în protestele împotriva industriei de minerit a calcarului. Ulterior, s-a transformat în mișcarea Beej Bachao (Salvați semințele), ce continuă să fie activă și în ziua de astăzi.

Dominika Kowynia is a painter whose works often draw from literature that tackles important socio-political issues, such as climate emergency or feminism. The paintings presented at the Art Encounters Biennial belong to a series of works inspired by a passage from the book *Cyborg in the Garden* by Julia Fiedorczuk, dedicated to global forest conservation movements. Kowynia depicts people from the Chipko movement (whose name comes from the word “embrace” in Hindi) that originated in the Indian Himalayas in 1974 to defend trees against felling. It became famous for the mass participation of rural women who shielded trees with their bodies. During the 1980s, the Chipko movement also engaged in protests against the limestone mining industry. Later, it evolved into the Beej Bachao (Save the Seeds) movement that continues to the present day.

Iva Lulashi

Iva Lulashi
Fără titlu
2020
ulei pe pânză
40 x 40 cm

Iva Lulashi
Untitled
2020
oil on canvas
40 x 40 cm

Iva Lulashi se inspiră din cultura vizuală a epocii comuniste din Albania sa natală. Ea apelează adesea la imagini de propagandă, precum fotografii ale atleților sau care înfățișează activități sportive de grup, ca punct de plecare pentru picturile sale. Pe de altă parte, interesul său pentru corpul individual sau colectiv au condus-o de multe ori pe artistă să facă trimitere la filmele porno. În aceste materiale-sursă, natura este adesea un fundal pentru scenele reprezentate, fiind un simbol al unui spațiu de recreere eliberat de restricții și de control. Lucrările prezentate la Bienala Art Encounters înfățișează femei ce fac sport sau sunt implicate în activități sexuale. Conștiente de propriul corp, ele dobândesc controlul asupra sexualității lor și își exercită dreptul liber la plăcere fizică, în armonie cu natura sălbatică ce le înconjoară.

Iva Lulashi draws inspiration from the visual culture of communist era in her native Albania. She often uses propaganda images, such as photos of athletes and group sport activities as a starting point for her paintings. On the other hand, the interest in individual and collective body often leads the artist to referencing porn movies. In those source materials, nature is often a backdrop for depicted scenes, representing the unrestricted, uncontrolled space of leisure. The works displayed at the Art Encounters biennial feature women performing sport or sexual activities. Conscious of their bodies they take ownership of their sexuality and exercise their right to physical pleasure embracing the wild nature around them.

Lala Meredith-Vula

Lala Meredith-Vula, născută în Sarajevo dintr-o mamă britanică și un tată albanez, s-a mutat în Marea Britanie când era copilă și a studiat arta la Londra la sfârșitul anilor 1980. În 1988 a început să fotografieze câpițe de fân în peisajul rural kosovar și albanez, ca un mod de a se reconecta cu țara sa natală. *Pe câmpurile din jurul fostului meu oraș natal am simțit un mod de a trăi, vechi ca pământul însuși, unde țăranii își văd de treaba lor și totul are locul său stabilit. În acest cadru, am văzut cum ei creau inconștient sculpturi neobișnuite, ce aveau alura unor lucrări sculpturale moderne.* După mai bine de trei decenii și sute de fotografii, proiectul său continuă. Țăranii clădesc în continuare câpițe în locuri precum Peja, Carraleva și Dulje. Meredith-Vula continuă să documenteze apariția lor pe un pământ ce a trecut în ultimele decenii prin multe evenimente turbulente. Câpițele nu au o identitate națională; construite în funcție de nevoile țăranilor și modelate de schimbările vremii, formele lor sunt determinate de obiceiurile de cultivare a pământului, obiceiuri ce există de dinainte de apariția națiunilor. Cu toate acestea, ele stau, tăcute, mărturie istoriei.

Lala Meredith-Vula, born in Sarajevo to a British mother and Albanian father, left for UK as a child and studied art in London in the late 1980s. In 1988 she began to photograph haystacks in the Kosova and the Albanian countryside as means of reconnecting with her homeland. The artist commented: *It was in the fields of my former hometown that I witnessed a way of life as old as the land itself where farmers went about their business, everything had its place. Within all this, I saw that somehow the farmers were unconsciously creating strange sculptures that had the presence of modern sculptural pieces.* Three decades and hundreds of photographs later, the project continues. The haystacks are still erected by farmers from villages such as Carraleva, Dulje, and Peja. Meredith-Vula keeps recording their presence on the land that in the last decades went through many turbulent events. Haystacks do not have national identity. Determined by the needs of farmers and changing weather, their forms are governed by habits of working the land, which are older than nations. But they do bear silent witness to history.

Lala Meredith-Vula
Câpiță de fân Orlat, Kosovo, 17 mai 1989
fotografie digitală de pe film de 35 mm
100 x 70 cm
prin amabilitatea artistei

Lala Meredith-Vula
Haystacks Orlat, Kosovo, 17 May 1989
digital photograph from 35mm negative
100 x 70 cm
courtesy of the artist

Gizela Mickiewicz*

Gizela Mickiewicz
Singurătatea liniilor de vedere
2019
nouă sculpturi
credit foto:
Weronika Wysocka
prin amabilitatea Galeriei Stereo

Gizela Mickiewicz
The Loneliness of Sightlines
2019
nine sculptures
photo credit:
Weronika Wysocka
courtesy of Stereo Gallery

În sculpturile sale, Mickiewicz se concentrează pe calitățile materiale ale obiectelor și pe relația lor cu corpul uman. Ea investighează aspectele fizice ale domeniului sculpturii, încorporând de multe ori întâmplarea sau condițiile externe ca factori determinanți ai formei finale a lucrărilor sale. *The Loneliness of Sightlines* [Singurătatea liniilor de vedere] (2019) este un grup de sculpturi ca niște ecrane, realizate din beton și sticlă, ce definesc spațiul arhitectural și stabilesc coreografia din interiorul său. Privitorii nu doar se uită la sculpturile lui Mickiewicz, ci navighează prin scena-platou, își croiesc singuri drumul – fiecare având o experiență personală unică cu lucrarea. Funcția performativă a lucrării este, așadar, activată prin prezența fizică. Așa cum spune artista: *Caracterul său este perisabil, dinamic – rămâne într-o stare de actualizare continuă, descompunându-se și recompunându-se de la zero.* Forma finală a noii lucrări, *The Fleeting Wholes* [Golurile flotante] (2021), este, pe de altă parte, rezultatul reacțiilor chimice. Sculptura de beton a fost făcută cu ajutorul agenților chimici ce declanșează autodistrugerea. Atunci când elementele se fisurează, umiditatea activează o altă substanță injectată în beton: un agent de reparare, bazat pe microorganisme ce produc calcar atunci când intră în contact cu apa sau cu umiditatea. Sculptura se schimbă permanent, într-un ciclu de autodegradare și autoreparare. Artista nu mai are control asupra formei lucrării sale din momentul în care aceasta părăsește atelierul, reflectând limitele controlului uman asupra proceselor organice și nonorganice.

In her sculptures Mickiewicz focuses on material qualities of objects and their relationship to human body. She examines physical aspects of sculptural matter, often incorporating chance or external circumstances as factors determining the final form of her works. *The Loneliness of Sightlines* (2019) is a group of screen-like sculptures made of concrete and glass, which define the architectural space and determine the choreography within it. The viewers not only look at Mickiewicz's sculptures but navigate the stage-set, negotiate their path - each individual experiencing the work in her unique way. The work's performative function is hence activated through physical presence. In the artist's words: *Its character is perishable, dynamic — it remains in a state of constant updating, decomposing, and composing itself from scratch.* The final form of the new work *The Fleeting Wholes* (2021) on the other hand results from chemical reactions. The concrete sculpture has been made with the use of chemical agent, which triggers the self-destruction. When the elements crack, humidity activates another substance injected in the concrete: a healing agent based on micro-organisms that produce limestone when in contact with water or moisture. The sculpture changes in a cycle of self-degradation and self-repair. The artist ceases to control its form the moment the work leaves her studio, mirroring the limits of human control over organic and non-organic processes.

Hana Miletic

Hana Miletic

Ateliere de păslărit
2018-2020
11 păsle făcute manual,
din lână, pestrițe, pe
stative de lemn
imagine din timpul
atelierului
credit foto:
Anna Van Waeg

Hana Miletic

Felt workshops
2018-2020
11 variegated handmade
wool felts on wooden
stands
image from the
workshop
photo credit:
Anna Van Waeg

Practica Hanei Miletic explorează potențialul social al textilelor și țesutului. Artista a deprins puterea de emancipare a meșteșugului de la multe generații de femei din familia sa. Pe lângă ducerea mai departe a artei și tehnicii, această moștenire a inspirat-o pe Miletic să reflecte la țesătura socială a societății noastre. Cele 11 lucrări ce alcătuiesc *Felt workshops* [Atelierele de păslărit] (2018-2020) au fost produse în cadrul unor ateliere deschise conduse de artistă împreună cu un grup de femei cu rădăcini imigrante, în colaborare cu Globe Aroma, un centru de artă comunitar din Bruxelles, și Vereinigung für Frauenintegration Amerlinghaus, o asociație pentru educație și consiliere din Viena. În timpul atelierelor manuale, participantele sunt inițiate în tehnica păslăritului ud. Multiplicitatea mâinilor și vocilor din cadrul atelierelor dau o valență micropolitică, reflectată poetic în tehnica păslăritului. Părțile diferit colorate ale păslelor sar în ochi, dar, la o privire mai atentă, se poate vedea cum ele se contopesc subtil unele în altele. Stativele de lemn multistratificate pe care stau pânzele fac aluzie la structurile folosite pentru baterea covoarelor, răspândite la scară largă în spațiile publice din toată zona Balcanilor. Facilitatoarele atelierelor din partea Globe Aroma, Bruxelles: Mimouna Amri, Nadia Baykova, Xerina Goxhaj, Salome Grdzelschvili, Chantal Gyselinx, Bouchra Lamsyeh, Soumaya Mahroug, Shrouq Mussran, Françoise Nibagwire, Shilemeza Prins, Merel Selleslach, Marie-Ange Sibi, Larisa Utesheva, Liselore Vandeput, Marie van der Poel și Ifrah Yusuf. Facilitatoarele atelierelor din partea Vereinigung für Frauenintegration Amerlinghaus, Viena: Karima Boutchich, Sonam Chodon Yulsanangpa, Amany Hamada, Duwita C.T. Maizir și Hanaa Rhaouat. *Atelierele de păslărit* s-au desfășurat la Globe Aroma (Bruxelles, 2018); Kunstfestivaldesarts and WIELS (Bruxelles, 2018); Playground Festival, M-Museum (Leuven, 2019) and Amerlinghaus and Kunsthalle Wien (Viena, 2020).

Hana Miletic practice explores the social potential of textiles and weaving. The artist learned the emancipatory power of handicraft from the different generations of women in her kinship. Besides passing on knowledge and technique, these moments of transmission inspired Miletic's thinking about the bonds of our society. The eleven works constituting *Felt workshops* 2018-2020 were produced during a series of public workshops that the artist facilitated together with a group of women from immigrant backgrounds, in collaboration with Globe Aroma, a community arts centre in Brussels, and Vereinigung für Frauenintegration Amerlinghaus, an association for education and counseling in Vienna. During the hands-on workshops participants are guided through the technique of wet felting. The multiplicity of hands and voices present in the workshops hold a micro-political capacity, which the technique of felting poetically echoes. The differently coloured parts of the felts are still distinguishable, but up close, it can be seen how they have gently entangled into each other. The layered wooden racks that carry the felts refer to commonly used structures for carpet cleaning, distributed in the open public spaces of the wider Balkan region. Workshop facilitators from Globe Aroma, Brussels: Mimouna Amri, Nadia Baykova, Xerina Goxhaj, Salome Grdzelschvili, Chantal Gyselinx, Bouchra Lamsyeh, Soumaya Mahroug, Shrouq Mussran, Françoise Nibagwire, Shilemeza Prins, Merel Selleslach, Marie-Ange Sibi, Larisa Utesheva, Liselore Vandeput, Marie van der Poel, and Ifrah Yusuf. Workshop facilitators from Vereinigung für Frauenintegration Amerlinghaus, Vienna: Karima Boutchich, Sonam Chodon Yulsanangpa, Amany Hamada, Duwita C.T. Maizir, and Hanaa Rhaouat. The *Felt workshops* took place at Globe Aroma (Brussels, 2018); Kunstfestivaldesarts and WIELS (Brussels, 2018); Playground Festival, M-Museum (Leuven, 2019) and Amerlinghaus and Kunsthalle Wien (Vienna, 2020).

Monotremu / Minitremu & Krisztián Török*

Minitremu

Exerciții de echilibru
Pădurea Rotundă
2015
reconstituire după
Ștefan Bertalan
Ațiune cu lumânări de la
râul Timiș, cu fiul Andreas
1980-1981

Minitremu

Balance exercises
Pădurea Rotundă
2015
reenactment after
Ștefan Bertalan
Action with candles on the
Timiș river, with son Andreas
1980-1981

Minitremu este un laborator creativ, ce facilitează accesul copiilor și adolescenților la arta contemporană. Continuând colaborarea lor cu Bienala Art Encounters, ei au pregătit o serie de ateliere și dialoguri pe tema moștenirii pedagogice a lui Ștefan Bertalan (1930-2014), în colaborare cu teoreticianul și curatorul Krisztián Török. Cofondator al aclamatului grupul experimental SIGMA (1969-1978) și profesor la Liceul de arte plastice și ulterior la Facultatea de arhitectură din Timișoara, Bertalan a dezvoltat o metodologie de lucru cu studenții săi bazată pe observațiile naturii, metodologie ce îmbogățește înțelegerea principiilor mișcării, creșterii, structurii, solidității. Numeroasele experimente realizate de Bertalan cu studenții au avut loc în afara școlii, în aer liber, în câmp deschis. Dacă Bertalan părăsea sala de clasă, găsindu-și locul în natură, pentru a evada din zona oficială a sistemului educației socialiste de stat și a restricțiilor sale, experimentele pe care Minitremu le face cu elevii săi în aer liber urmăresc să extindă experiența educației convenționale și constituie o încercare de reformare a programei oficiale.

Minitremu is a creative laboratory facilitating access to contemporary art for kids and teenagers. Continuing their collaboration with the Art Encounters Biennial, they planned a series of workshops and conversations reflecting on the pedagogical legacy of Ștefan Bertalan (1930-2014), in collaboration with theorist and curator Krisztián Török. A co-founder of the acclaimed experimental SIGMA group (1969-1978) and professor at the School of Fine Arts and later at the Faculty of Architecture in Timișoara, Bertalan developed a methodology of working with his students based on observations of nature, which enriches the understanding of the principles of movement, growth, structure, solidity. Bertalan's many experiments with students took place beyond the academia, en plein air, in landscapes. While Bertalan left the classroom to occupy landscape to escape the official realm of the state socialist education system and its restrictions, Minitremu experiments with students in nature seek to expand the experience of conventional education and constitute an attempt to reform the official curriculum.

Małgorzata Mirga-Tas*

Małgorzata Mirga-Tas este o artistă vizuală, sculptoriță, pictoriță, educatoare și activistă poloneză, de origine romă. Trăiește și lucrează în Czarna Góra, un sat de la poalele munților Tatra din Polonia. Contribuția sa la Bienala Art Encounters, *Jangaro* (2021) constă în patru figuri ce evocă un totem romani. Create din materiale naturale și simbolice, ceară și cărbune, ele sunt menite ca gest aducător de noroc, ca talismane. Făcând trimitere la decăderea industriei miniere din România și laudând eforturile ecologiste, *Jangaro* este expresia grijii pentru mediul înconjurător natural. În opinia artistei, prin puterile sale magice, *Jangaro protejează natura de exploatare și sprijină procesul de transformare*. Trei figuri sunt expuse la Muzeul de Transport Public „Corneliu Miklosi”, cea de-a patra rămânând în Czarna Góra pentru a proteja satul artistei.

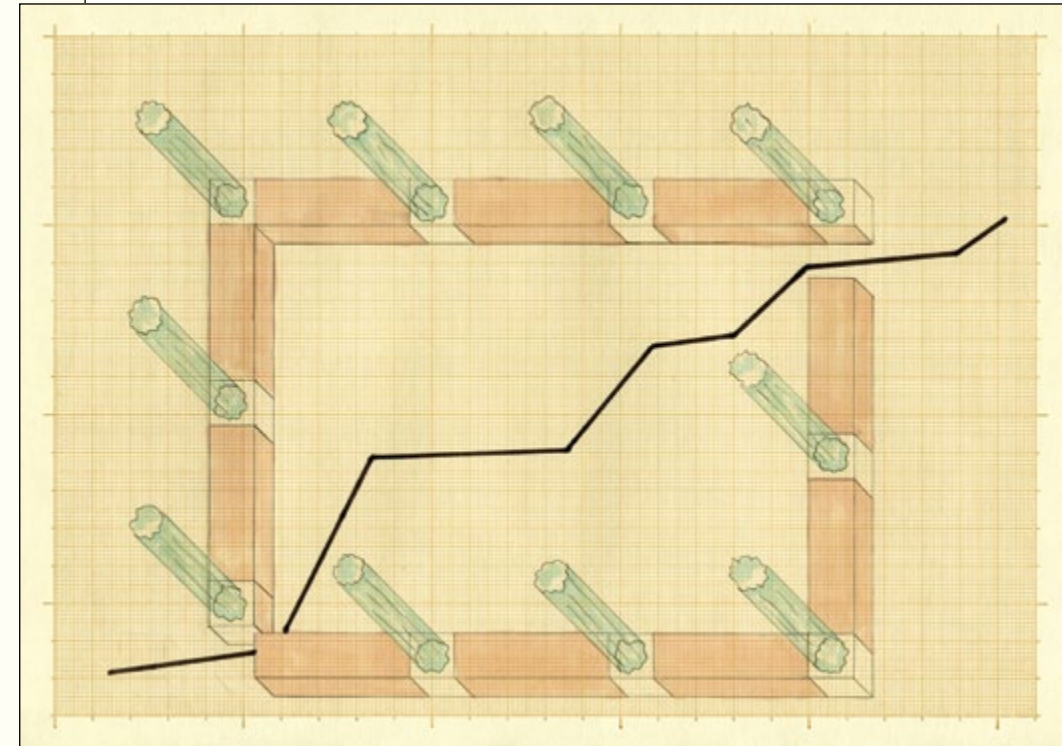
Małgorzata Mirga-Tas is a Polish-Romani visual artist, sculptor, painter, educator, and activist. She lives and works in Czarna Góra, a village at the foot of the Tatra Mountains in Poland. Her contribution to the Art Encounters Biennial, *Jangaro* (2021) consists of 4 figures evoking a protective Romani totem. Casted in natural and symbolical materials, wax and coal they are conceived as a gesture bringing luck, as a good omen. In its reference to the declining coal industry in Romania, *Jangaro* is an expression of care for natural environment. It celebrates and supports ecological efforts. According to the artist, through its magical powers, *Jangaro protects nature from exploitation and supports the process of transformation*. 3 figures are displayed at Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, while the fourth one remains in Czarna Góra to protect the artist's village.

Małgorzata Mirga-Tas
Jangaro
2021
sculptură, tehnică mixtă,
ceară, praf de cărbune
î: 70 cm
prin amabilitatea artistei

Małgorzata Mirga-Tas
Jangaro
2021
sculpture, mixed
technique, wax, coal dust
h: 70 cm
courtesy of the artist

Vlad Nancă*

Vlad Nancă
Forum
2021
desen pregătit
prin amabilitatea
artistului

Vlad Nancă
Forum
2021
preparatory
drawing
courtesy of the
artist

În lucrările sale, Vlad Nancă face adeseori referințe la arhitectură și teoria designului, dar și la estetica comunismului. Preocuparea sa centrală este relația dintre mediul uman și cel construit, dinamica dintre corp și spațiu și modul în care arhitectura ne modelează felul de a fi. Instalația *Forum* [For] (2021) evocă atât formele clasice, cât și pe cele postmoderniste în stilul său DIY, tipic pentru arhitectura vernaculară din anii 1970 și 1980. Plăcile ceramice albe standard de 15 x 15 cm sunt un leitmotiv în practica lui Nancă, amintind atât de stilul socialist al României sale natale, cât și de grilele moderniste utopice. Concepută ca răspuns la titlul expoziției, *Forum* constă într-un spațiu deschis de întâlnire la Muzeul de Transport Public „Corneliu Miklosi”. Sugerând o piață publică din Roma antică, lucrarea prilejuiește reflecții asupra stării politicii și comunităților din ziua de astăzi. Este un spațiu pentru interacțiune, dialog și schimb de idei, pe care vizitatorii bienalei îl pot ocupa, păstrând în același timp distanța socială. Nancă explorează modul în care noile reguli de sănătate și de siguranță au afectat coreografia prezenței în spațiul public.

In his work Vlad Nancă often refers to architecture and design theory as well as the aesthetics of communism. His major preoccupation is the relationship between human and built environment, the dynamics between body and space and the way architecture determines our way of being. The installation *Forum* (2021) evokes both classical forms and postmodernism in its DIY style typical for vernacular architecture of the '70s and '80s. The 15 x 15 cm standard white tiles are a signature motive in Nancă's practice referencing both socialist style of his native Romania and utopian modernist grids. Conceived in response to the exhibition's title, *Forum* constitutes an open meeting place at Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation. Referencing ancient roman public square, it triggers considerations about the state of politics and communities today. It is a space for interaction, dialogue, and exchange of ideas, which visitors to the biennial can occupy while maintaining social distance. Nancă explores how the new health and safety measures have impacted the choreography of being in the public space.

Davinia-Ann Robinson

Davinia-Ann Robinson
Pământ, corp
2020
instalație
prin
amabilitatea
artistei

Davinia-Ann Robinson
Earth, body
2020
installation
courtesy of
the artist

Practica Daviniei-Ann Robinson explorează relațiile oamenilor de culoare, mulatri și indigeni cu mediul înconjurător și pământul. Artista examinează felul în care prezența în interiorul și tactilitatea stabilită cu mediul înconjurător poate să demonteze cadrele coloniale și imperiale ce articulează natura și Corpurile de Culoare. Prin prisma interacțiunilor personale cu emoțiile coloniale cu care s-a confruntat în calitate de Corp Feminin de Culoare, Robinson dezvoltă relația sa intensă cu pământul ca material viu, pe care îl explorează prin sculptură, sunet, text și performance. *Earth, Body* [Pământ, corp] (2020) este o reflecție asupra momentelor cotidiene, resimțite personal, ale prezenței problematice a Corpurilor de Culoare din spațiile coloniale. Lucrarea disecă structurile culturale ce anunță proprietatea asupra corpului cuiva și stabilesc unde i se permite acestuia să se așeze. Este făcută din pământ și pietre care, în varianta originală, au fost adunate din locurile unde artista a fost expusă violenței rasiale și coloniale. Încastate în pământ sunt coșite întunecate de păr artificial și mulaje în ceară și lut ale unor părți ale corpului artei. Aceste forme fragmentate, sinuoase dau senzația de mișcare. Împletind referințe culturale, sociale și politice, *Earth, Body* explorează noțiunea de dislocare, dreptul de locuire a pământului și modul în care violența colonială se imprimă și distorsionează prezența Corpurilor de Culoare.

Davinia-Ann Robinson's practice explores Black, Brown, and Indigenous relationships to the natural environments and land. The artist examines how the presence within and tactility connecting to natural environments can undo colonial and imperial frameworks which articulate nature and Bodies of Colour. Addressing personal interactions with colonial emotions she has encountered as a Black Female Body, Robinson builds on her intense relationship with earth as a living material explored through sculpture, sound, writing, and performance. *Earth, Body* (2020) reflects on personal everyday moments of questioned presence for Bodies of Colour, who occupy colonial spaces. The work dissects through cultural structures which inform the ownership of one's body and determine where one's body is allowed to reside. It is made of earth and stones, which in the original version were collected at sites where the artist has experienced racial and colonial violence. Embedded in earth are dark braids of artificial hair and the parts of the artist's body casted in wax and soil. These fragmented, meandering forms introduce the sense of movement. Combining complex cultural, social, and political references, *Earth, Body* explores the notion of displacement, the right to inhabit the land, and how gestures of colonial violence impress into and distort the presence of Bodies of Colour.

Selma Selman*

Selma Selman
Colb 0 (detaliu)
2021
reziduuri de fier vechi
pe pânză
1300 x 220 cm

Selma Selman
Murdărie 0 (detaliu)
2021
iron waste residue
on canvas
1300 x 220 cm

Abordarea artistică a Selmei Selman este influențată de maturizarea sa în timpul Războiului din Bosnia dintre 1992-1995 și de originile sale roma. Lucrând în medii diverse, lucrările sale reflectă complexitatea identității sale ca fiind întotdeauna „Celălalt” – roma, imigrantă, femeie. Lucrarea creată pentru Bienala Art Encounters este inspirată de munca unei comunității roma. Timp de generații, familia Selmei a trăit din colectarea de fier vechi și din reciclare. *Dirt 0* [Murdărie 0] (2021) este o pânză de mari dimensiuni ce a fost expusă resturilor de pilitură de fier, mizeriei și lichidelor scurse din piesele de fier colectate de tatăl artei și transportate în duba acestuia. Materialele și reacțiile chimice au creat modele abstracte, evocând tradiția picturii moderne. Jucându-se cu această asemănare, Selma ne invită să chestionăm modul în care atribuim valoare obiectelor, muncii și ființelor umane.

Selma Selman's artistic approach is informed by coming of age during the Balkan War (1992-1995) and by being of Roma origin. Working across media, her work reflects the complexities of her identity as the permanent "Other" - a Roma, an immigrant, a woman. The work made for the Art Encounters Biennial is inspired by the labor of the Roma community. For generations, Selman's family has lived off scrap metal collection and recycling. *Dirt 0* (2021) is a large-scale canvas that was exposed to the sediments of iron dust, dirt, and liquids draining from the pieces of iron collected by the artist's father and transported in his van. Dirt and chemical reactions created abstract patterns, which evoke the tradition of modern painting. Playing on the similarity, Selman invites us to question the ways in which we assign value to objects, labor, and human beings.

Jura Shust

Cele două filme ale lui Jura Shust, *Neophyte* [Neofit] și *Neophyte II* [Neofit II], înfățișează comunități încropite de tineri, ale căror acțiuni se desfășoară în cadrul sălbatic al pădurilor. Povestirile misterioase se desfășoară ca un comentariu metaforic la evenimentele sociopolitice recente din Belarusul natal al artistului. Filmat la scurtă vreme după demonstrațiile de masă din 2020, *Neophyte* (2019) face o paralelă între ritualul slav de căutare a unei flori magice de ferigă și căutarea așa-numitelor „picături” (metodă de trafic de droguri bazat pe utilizarea anonimizatorilor digitali). El prezintă un grup pe tineri care străbat alene pădurea în căutarea fericirii mitice (sau artificiale). *Neophyte II* (2021) a fost filmat la un an după represiunea revoltei din Belarus, în momentul în care protestele s-au transformat din întâlniri publice în activități partizane clandestine, organizate adesea prin intermediul mesageriilor digitale criptate. Lucrarea înfățișează un grup de oameni ce se ascund în adâncul pădurii – universul lor paralel. Ei desfășoară o serie de ritualuri și activități ce fac trimitere la mituri păgâne: desenează pe sol, ard ciotul unui copac mort, dansează și se lovesc reciproc cu urzici. Multe dintre activitățile lor urmăresc extragerea clorofilei, pigmentul verde ce le permite plantelor să absoarbă energia din lumină prin procesul de fotosinteză. Este, de asemenea, folosit în produsele farmaceutice, cosmetice și alimentare ca agent cicatrizant, antioxidant sau colorant. Shust evidențiază dihotomia dintre procesele de extracție naturale și cele induse de om. În același timp, el înfățișează natura ca spațiu alternativ al libertății.

Jura Shust
Fără titlu
2021
fotografie digitală
prin amabilitatea artistului

Jura Shust
Untitled
2021
digital photo
courtesy of the artist

Jura Shust's two films, *Neophyte* and *Neophyte II* both feature improvised communities of young people whose actions are set within wild scenery of forests in the artist's native Belarus. The mysterious stories unfold as a metaphorical comment to recent socio-political events in the country. Shot shortly before the mass demonstrations of 2020, *Neophyte* (2019) draws a parallel between Slavic ritual of a search for a magical fern flower and a seek of so-called “drops” (drug trafficking method based on the use of digital anonymizers). It depicts a group of young people as they roam quietly through the woods in pursuit of mythical (or artificial) happiness. *Neophyte II* (2021) was filmed a year after the crackdown of the Belarusian uprising, at the time when the protests morphed from public gatherings to clandestine partisan activities, often organized via digital crypto messengers. The work features a group of people hiding deep inside the forest - their parallel universe. They perform a series of rituals and activities that reference pagan myths: drawing onto the soil, burning a dead tree stump, singing, dancing, and beating each other with stinging nettles. Many of their activities focus on extracting chlorophyll, a green pigment allowing plants to absorb energy from light in the process of photosynthesis. It is also used in pharmaceutical, cosmetic, and food products as a wound healing, antioxidant, or colouring agent. Shust highlights the dichotomy between natural and human-induced processes based on extraction. At the same time, he represents nature as an alternative space of freedom.

Wojciech Ireneusz Sobczyk

Wojciech Ireneusz Sobczyk
Grădină
2017
instalație site-specific,
papier mâché
prin amabilitatea artistului
și a Galeriei Leto

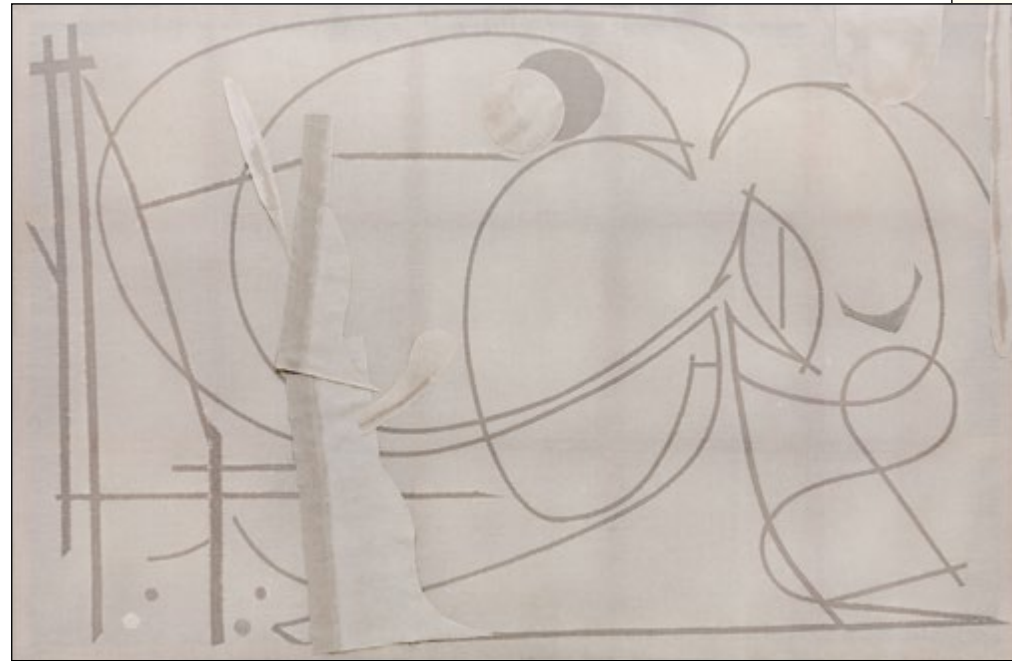
Wojciech Ireneusz Sobczyk
Garden
2017
site-specific installation,
papier mâché
courtesy of the artist
and Leto Gallery

Wojciech Ireneusz Sobczyk examinează noțiuni umaniste universale, ființa noastră în lume, printr-o gamă largă de referințe: de la tehnicile tradiționale la cele ancestrale și iconografii. El creează desene complexe, fantastice din sisteme filosofice preiluministe, alchimie, misticism sau din alte forme naturale. *Garden* [Grădina] (2017) este o instalație făcută din papier mâché, ce îmbină formele subacvatice preistorice ale unui recif de corali, ce se extinde în afara spațiului unde crește. Tărâmul necunoscut al adâncului oceanului așteaptă încă să fie descoperit sau poate își apăra cu strășnicie secretele de noi. Acest teritoriu misterios este pentru Sobczyk un prilej de reflecție asupra unui posibil scenariu apocaliptic în care oamenii nu mai locuiesc pământul și noi forme de viață preiau controlul asupra planetei.

Wojciech Ireneusz Sobczyk explores universal humanist notions - our being in the world through a range of references: from traditional craft to archaic techniques and iconographies. He creates complex, fantastical artworks drawing from pre-enlightenment philosophical systems, alchemy, and mysticism, as well as natural forms. *Garden* (2017) is an installation created from papier-mâché. It resembles prehistoric underwater forms of a coral reef which expansively overgrows space where it is located. The unknown domain of the deep ocean is still waiting to be discovered, or rather fiercely protects its secrets from us. This mysterious realm became for Sobczyk the reason for reflection of a possible apocalyptic scenario when humanity no longer inhabited the Earth and new life forms are taking over the planet.

Alexandra Sukhareva

Alexandra Sukhareva
*Caz de plictiseală
feroce*
2015-16
clor pe pânză
210 x 350 cm
prin amabilitatea
artistei și a
Galeriei Osnova

Alexandra Sukhareva
*Case of bestial
boredom*
2015-16
chlorine on canvas
210 x 350 cm
courtesy of the artist
and Osnova Gallery

Atelierul Alexandrei Sukhareva se află într-un sătuc de lângă Dubna, orașul unde este sediul Institutului agregat de cercetare nucleară. Această amplasare într-un cadru rural, dar foarte aproape de una dintre cele mai mari instituții științifice din Rusia, stabilește un context important pentru practica Alexandrei Sukhareva, cunoscută pentru experimentele sale chimice privind capacitatea obiectelor de a acționa asupra lumii și a lumii de a acționa asupra lor. Sukhareva lucrează adesea cu substanțe toxice sau corozive. În 2010, a început să facă experimente cu clor, un agent larg răspândit și puternic de dezinfectare, ce a stat și la baza armelor chimice. Substanța arde, scobește și spală pânzele, mergând în sensul opus al procesului pictural ce presupune adăugarea straturilor de vopsea. Lucrările rezultante sunt impregnate de tensiunea dintre frumusețe și distrugere, dintre procesele organice și reacțiile chimice provocate de oameni. Relația Sukharevei cu materialele sale este una intuitivă. Ea acționează ca o înlesnitoare ce creează condițiile potrivite pentru ca ele să fie alterate. Coroziunea și distrugerea chimică sunt părți integrante în lucrările sale nu doar la un nivel tehnic, ci și poetic. Imanența memoriei materiale, urmele întâlnirilor dintre materii, este cea care stă la baza creației sale, întrucât spre deosebire de om, lucrurile poartă în ele simultan toate „amintirile” lor.

Alexandra Sukhareva's studio is in a small village, outside of Dubna, a town which is home to the Joint Institute for Nuclear Research. This setting within rural scenery but in proximity to one of the largest scientific institutions in Russia provides an important context for the practice of Sukhareva, who is known for her chemical experiments into the capacity of objects to act upon the world and for the world to act upon them. Sukhareva often works with toxic and corrosive substances. In 2010, she began experimenting chlorine, a popular and powerful disinfecting agent, which also served as the basis for chemical weapons. The substance burns, carves, and washes the canvases, contradicting the painterly process based on adding layers of paint. The resulting works are imbued with tension between beauty and destruction; between organic processes and human-induced chemical reactions. Sukhareva's relationship with her materials is intuitive. She acts as a facilitator setting up the right conditions for them to become altered. Corrosion and chemical decay are integral parts of her works not only on technical but also on poetic level. It is the immanence of material memory, the traces of encounters between matters that ground her work, for unlike man, things carry within themselves all their „memories” simultaneously.

Dardan Zhegrova*

Dardan Zhegrova
*Un mod de a pretinde că pot să
zbor, nu pot*
2021
mecanism automat,
sculptură mișcătoare
prin amabilitatea artistului și a
Galeriei LambdaLambdaLambda

Dardan Zhegrova
*A way of pretending that
I can fly, I can not*
2021
automated mechanism,
moving sculpture
courtesy of the artist and
LambdaLambdaLambda Gallery

Lucrările lui Dardan Zhegrova sunt puternic ancorate în poezia sa, care, prin abstracțiune și ficțiune, sunt o reflecție a experienței sale de viață. În textele sale, nu apar pronume personale de gen, iar narațiunea amestecă timpuri diferite – viitorul cu prezentul și trecutul. Această ruptură de orice îngrădire din lucrările sale reflectă identitatea sa queer, ce oscilează între atribute feminine și masculine și respinge și transcende în mod deliberat o înțelegere normativă a genului. Lucrarea creată pentru *Cum să coabităm?* a fost inspirată de experiența izolării din timpul pandemiei. Ea reține amintirile sale de când era copil în timpul Războiului Balcanic (1992-1995). În acea perioadă, era adesea forțat să rămână acasă, inventând jocuri și făcându-și jucării din materialele și obiectele aflate la îndemână. Forma unei libelule reflectă practica sa de a observa natura, pentru a găsi inspirație. Sculptura este creată din plastic reciclat, ca un gest ce face trimitere la trezirea noastră ecologică.

Dardan Zhegrova's works are rooted in his poetry, which through abstraction and fiction reflects on his lived experience. In his texts there are no pronouns like her and him, the narrative blends different temporalities - future with present and past. This breaking down of the different boundaries in Zhegrova's work also reflects his queer identity, which oscillates between female and male attributes and deliberately rejects and transcends a normative understanding of gender. The work created for the biennial was triggered by the experience of isolation during the pandemic. It returns to Zhegrova's memories as a child during the Balkan War (1992–1995). During this time, he was often forced to stay at home inventing games and creating toys from mundane materials and objects. The form of a dragon fly relates to his experience of observing nature as source of inspiration. The sculpture is created from recycled plastic as gesture pointing to our ecological awareness.

SEASONS END

ARTIȘTI ȘI NATURĂ ÎN EUROPA CENTRALĂ ȘI DE EST
ARTISTS AND NATURE IN EASTERN AND CENTRAL EUROPE
1965 – 1985

KASIA REDZISZ

Co-curator: **GEORGIA ȚIDORESCU**

Akademia Ruchu
Jerzy Bereś
Ștefan Bertalan
Włodzimierz Borowski
Collective Actions
Agnes Denes
Jan Dobkowski
Constantin Flondor
Karpo Godina
Wanda Gołkowska
Pavel Ilie
Konrad Jarodzki
Aleksandra Kasuba
Eva Kmentová
Frans Krajcberg
Katalin Ladik
Liliana Lewicka
Ana Lupaș
MAMŪ Group
Albena Mihaylova
Wanda Mihuleac
Teresa Murak
OHO Group
Pécs Workshop
Andrzej Pierzgalski
Maria Pinińska-Bereś
Eugenia Pop
Simona Runcan
Zorka Ságlová
SIGMA
Rudolf Sikora
Ilja Šoškić
Jerzy Treliński
Doru Tulcan
Dimov Vesselin
Jana Želibská
Anna Zemánková
Kazimiera Zimblytė

SIGMA
Acțiune pe râul Timiș
1976
fotografie,
documentarea acțiunii

SIGMA
Timiș River Action
1976
photograph,
Action documentation

Seasons End este o expoziție dedicată istoriei relației dintre artiști și natură din Europa Centrală și de Est. Prezentând practici artistice legate de mediul natural din toată regiunea, ea reunește peste 30 de artiști și de grupuri artistice din țări precum Bulgaria, Cehia, Croația, Ungaria, Lituania, Muntenegru, Polonia, România, Rusia, Slovacia, și Slovenia, precum și din diaspora.

Expoziția dezvăluie o paletă de raportări diferite la natură, de la tratarea ei ca spațiu pentru experimente artistice, trecând prin încercările de trezire a conștiinței ecologiste până la explorarea cosmologiei. Astfel, ea evidențiază contribuția nuanțată și radicală a artiștilor nonoccidentali la curentele canonice ale artei din anii 1960 și 1970, precum *Land art*. Reunind lucrări din foarte multe medii, expoziția este structurată pe secțiuni tematice: *Spațiile libertății, Pedagogii și comunități alternative, Ecofeminism, Ecologie și Inspirații*. Experimentale prin natura lor, lucrările expuse sunt străbătute de ambiția de a depăși categoriile și convențiile în căutarea unor noi limbaje artistice, chestionând în același timp structurile sociale încetățenite și relația noastră cu natura.

Concepută pentru cea de-a patra ediție a Bienalei Art Encounters, expoziția a fost inspirată de istoria Timișoarei ca important centru cultural și academic și a luat ca punct de plecare practica complexă a grupului SIGMA (activ în Timișoara între 1969-1978). Lucrările lor interdisciplinare și revoluționare erau adesea realizate în natură sau porneau de la principiile mediului natural ca sursă de inspirație. În calitate de profesori universitari, pedagogia lor se baza pe observarea naturii, capabilă să îmbogățească înțelegerea de către studenți a principiilor mișcării, creșterii, structurii sau solidității. Această metodologie inovativă de predare a avut un impact de lungă durată asupra generației mai tinere de artiști români, moștenirea sa putând fi observată și în ziua de astăzi.

Practica complexă a grupului SIGMA nu a fost una singulară în fostul Est. Integrând producția artistică în istoria socială și politică a regiunii, expoziția dezvăluie complexitatea pozițiilor artistice față de natură la momentul în care criza ecologică a fost pentru prima dată percepută la nivel planetar. Ea își propune să fie o reflecție asupra implicării neoavangardei în mediul natural și asupra noțiunii de colectivitate ca modalitate de a depăși absența sprijinului instituțional pentru arta experimentală. Relevantă pentru problemele contemporane stringente, expoziția explorează modurile alternative de a coabita cu natura și de a fi împreună, furnizând un cadru pentru narațiunea părții contemporane a bienalei, ce încearcă să găsească răspunsuri la întrebarea eponimă *Cum să coabităm?*. (traducere din limba engleză)

Kasia Redzisz

Maria Pinińska-Berés
Invocând ploaia
1977
fotografie,
documentare
performance
prin amabilitatea
Bettinei Berés și a
Galeriei Monopol

Maria Pinińska-Berés
Praying for Rain
1977
photograph,
performance
documentation
courtesy of Bettina
Berés and Galeria
Monopol

Seasons End is an exhibition dedicated to the history of the relationships between artists and nature in Eastern and Central Europe. Showcasing practices related to the natural environment from across the region, it features over 30 artists and art collectives from countries including Bulgaria, Croatia, Czechia, Hungary, Lithuania, Montenegro, Poland, Romania, Russia, Slovakia, and Slovenia, as well as those living in diaspora.

The exhibition brings to light an array of distinctive approaches to nature, from treating it as space for artistic experiments through attempts to raise environmental awareness to the exploration of cosmologies. In doing so, it highlights the nuanced and radical contribution of non-Western artists to the canonical streams of art of the 1960s and 70s such as Land Art. Bringing together works in variety of media, the exhibition is structured in thematic sections: *Spaces of Freedom, Alternative Communities and Pedagogies, Eco-Feminisms, Environmentalism, and Inspirations*. Experimental in their nature, the works on display are underpinned by an ambition to transgress categories and conventions in search of new artistic languages, while interrogating established social structures and our relationship to nature.

Conceived for the fourth edition of the Art Encounters biennial, the exhibition was inspired by the history of Timișoara as an important cultural and academic centre. It takes as point of departure the multi-layered practice of the SIGMA group (active in Timișoara between 1969 and 1978). Their ground-breaking interdisciplinary works were often realized within the natural landscape or took the principles of natural environment as inspiration. As academic professors, their pedagogy was based on observations of nature, which enriched the students' understanding of the principles of movement, growth, structure, and solidity. The innovative teaching methodology had lasting impact on the younger generation of Romanian artists and its legacies can be traced to this day.

SIGMA group's complex practice wasn't isolated in the Former East. Embedding artistic production in social and political histories of the region, the show reveals the complexity of artistic positions related to nature at the moment when ecological crisis was first apprehended on a planetary scale. It seeks to reflect on the neo-avant-garde's involvement in natural environment and the notion of collectivity as means of overcoming the lack of institutional support for experimental art. Pertinent to urgent contemporary issues, the exhibition explores alternative ways of being with nature and of being together, providing a blueprint for the narrative for the contemporary part of the biennial, which seeks the answers to its eponymous question *How To Be Together?*.

Kasia Redzisz

Eugenia Pop

Fără titlu
anii 1990-2007
caolin, ceramică în
tehnica Raku, lut negru
din satul Bogata, incizii și
intervenții în smalț
dimensiuni variabile
credit foto: Trevor Good,
Berlin
prin amabilitatea
Fundăției Plan B, Cluj

Eugenia Pop

Untitled
1990s-2007
Kaolin, raku technique
ceramics, black clay
from the Bogata village,
incisions and glazed
interventions
dimensions variable
photo credit: Trevor
Good, Berlin
courtesy of Fundăția
Plan B, Cluj

MAMŪ Group

Ziua ultimă MAMŪ
1983.09.21 &
Memorial
1983
fotografie,
documentare
performance
prin amabilitatea
Karoly Elekes

MAMŪ Group

Last Day MAMŪ
1983.09.21 &
Memorial
1983
photograph,
performance
documentation
courtesy of Karoly
Elekes

Ștefan Bertalan

Floarea soarelui
anii 1980
prin amabilitatea
Colecției Ovidiu Șandor

Ștefan Bertalan

Sunflower
the '80s
prin amabilitatea
Colecției Ovidiu Șandor

Károly Kismányoky

Groapa de nisip
(cu Kálmán Szijártó)
1970

3 fotografii: 42 x 29,3 cm
(1 buc.) și 29,3 x 42 cm
(2 buc.)
gelatină de argint,
tipărite pe hârtie
Docubrom lipită pe
carton
prin amabilitatea Galeriei
acb, Budapesta

Károly Kismányoky

Sand Pit
(with Kálmán Szijártó)
1970

silver gelatin print
on Docubrom paper
mounted on cardboard
3 photos: 42 x 29,3 cm
(1 pc) and 29,3 x 42 cm
(2 pcs)
silver gelatin print
on Docubrom paper
mounted on cardboard
courtesy of acb Gallery,
Budapest

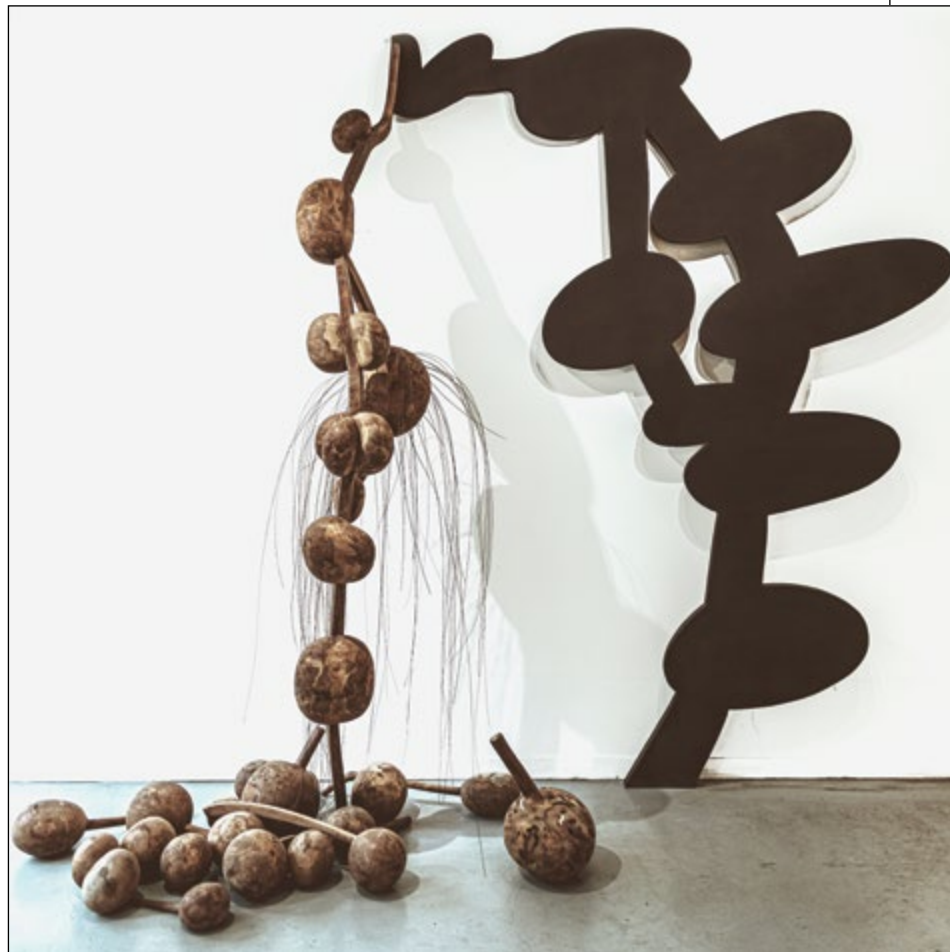

Frans Krajcberg

Mingi de mangrove
(seria *Umbre*)
1991
placaj și pigmenti naturali
(mangan)
280 x 230 x 90 cm
credit foto: Claudia Rudge
prin amabilitatea Spațiului
Frans Krajcberg

Frans Krajcberg

Mangrove balls
(*Drop Shadow series*)
1991
plywood and natural
pigments (manganese)
280 x 230 x 90 cm
photo credit: Claudia Rudge
courtesy of Espace Frans
Krajcberg

Katalin Ladik

Pictând marea
1982
fotografie pe hârtie
cromogenică
3 piese, 20,5 x 29,5 cm
fiecare
prin amabilitatea Galeriei acb,
Budapesta

Katalin Ladik

Painting the Sea
1982
chromogenic print
3 pieces, 20,5 x 29,5 cm each
courtesy of acb Gallery,
Budapest

Akademia Ruchu

Armata
Festivalul internațional de
artă efemeră „Contexte”,
Sokolowko 2014
credit foto:
Jerzy Grzegorski,
Marcin Polak

Akademia Ruchu

Army
International Festival of
Ephemeral Art "Contexts",
Sokolowko 2014
photo credit:
Jerzy Grzegorski,
Marcin Polak

**Albena Mihaylova –
Bendji**

Lac și bandă
1985
Land art performance la
lacul Murla între Sopot și
Karlovo
idee și performance:
Albena Mihaylova - Bendji
asistent: Vesko Velev
prin amabilitatea Galeriei
Sariev

**Albena Mihaylova –
Bendji**

Lake and Tape
1985
Land art performance at
Murla lake between Sopot
and Karlovo
idea and performance:
Albena Mihaylova - Bendji
assistant: Vesko Velev
courtesy of Sariev Gallery

ARIPA SECRETĂ SECRET WING

MARIA RUS BOJAN, BOGDAN GHIU

„În exercitarea poeziei e ceva care se poate învăța și ceva care nu se poate învăța. Aripa o ai sau nu o ai. Poți să zbori sau să nu zbori cu ea. Depinde de aer, de înălțime, de alizeu sau de crivăț. Rare păsările zburând pe ploaie și încă și mai rare cele care zboară noaptea.”

Nichita Stănescu

“In performing poetry there is something you can learn and something you cannot learn. The wing – you either have it or you don't. You can fly or not fly with it. It depends on the air, the height, the trade winds, or the westerlies. Few are the birds that fly when it's raining, and fewer still are those that fly at night.”

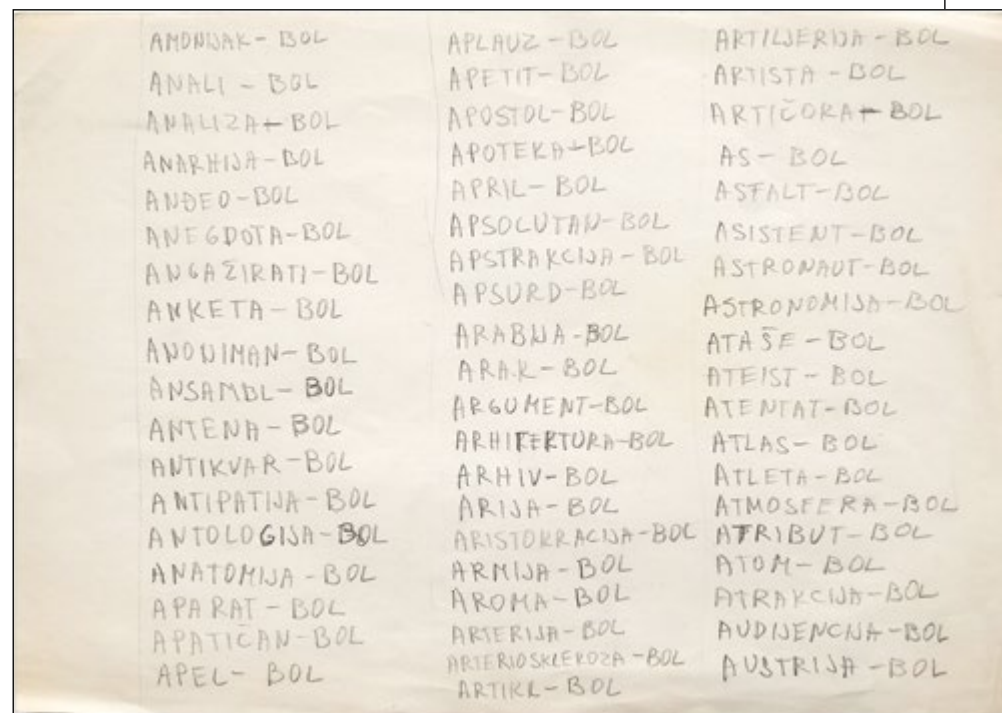
Nichita Stănescu

Lucas Arruda
Vlad Basarab
Ion Bitzan
Kasper Bosmans
Alin Bozbiciu
Marcel Broodthaers
Cornel Brudașcu
James Lee Byars
Sophie Calle
Simion Cernica
Traian Cherecheș*
Yahon Chang
René Daniëls
Marlene Dumas
Octav Grigorescu
Johannes Heldén*
Peter Jecza
Anselm Kiefer
Sigalit Landau
Gherasim Luca
Lucassen
Ioan Aurel Mureșan
Ioana Nemeș
Iulia Nistor
David Robilliard
Viviane Sassen
Ioan Sbârciu
Kathrin Schlegel
Mladen Stilinović
Nora Turato
Ulay

* lucrare nouă / * commission

Mladen Stilinović
A - Bol (Rijecnik)/
A - Pain (Dictionary)
1979-1980
creion pe hârtie
21 x 29,5 cm, unicat
prin amabilitatea
patrimoniului
artistului, a Colecției
Francise Chang,
Londra/Taipei și
a Galeriei
Frank Elbaz, Paris

Mladen Stilinović
A - Bol (Rijecnik)/
A - Pain (Dictionary)
1979-1980
pencil on paper
21 x 29,5 cm, unique
courtesy of the artist
estate, Francise
Chang Collection
London/Taipei, and
Galerie Frank Elbaz,
Paris

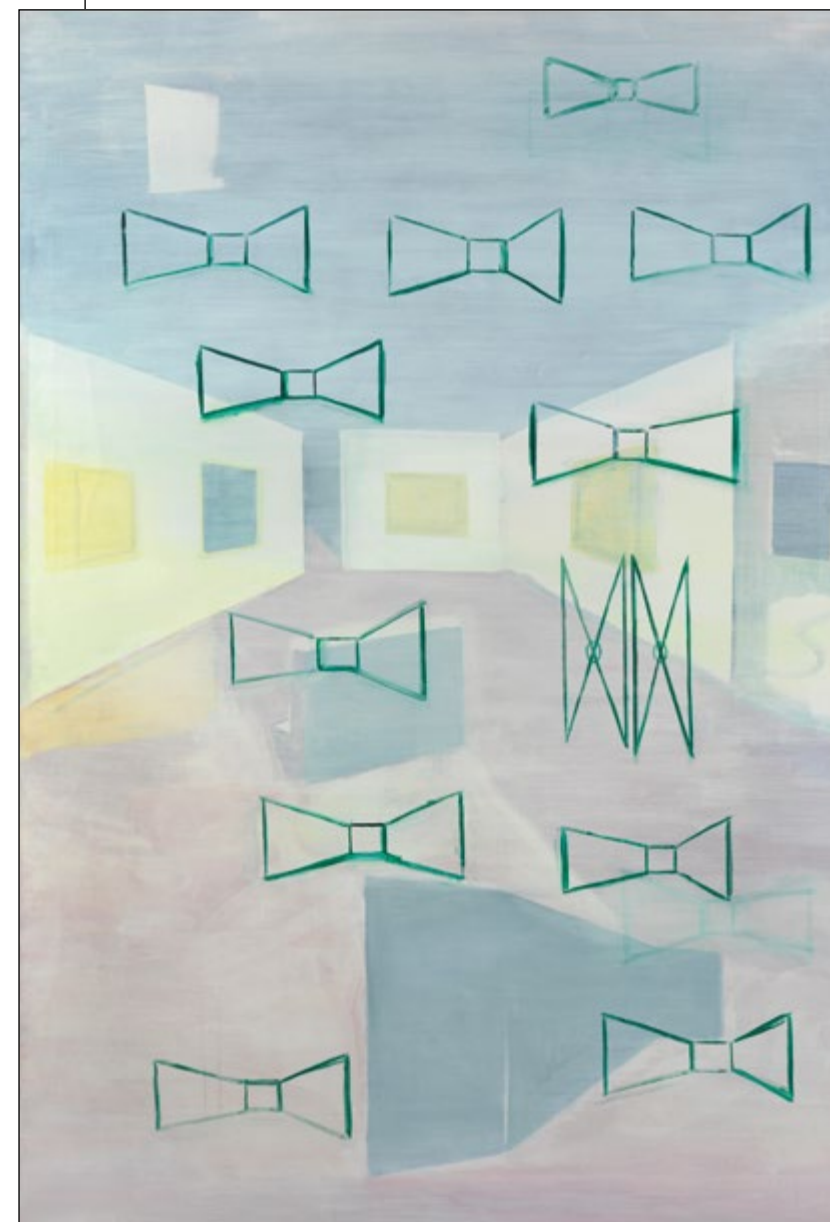
Expoziția *Aripa secretă* este o nouă concretizare a vechii colaborări și prietenii dintre curatoarea internațională (de origine română) Maria Rus Bojan și poetul, teoreticianul și traducătorul Bogdan Ghiu. La exact zece ani după ce, împreună cu Ami Barak, cunoscut curator internațional (și co-curator al ediției 2017 a Bienalei Art Encounters), cei doi au reprezentat România la Bienala de la Veneția prin proiectul *Performing History*, *Aripa secretă* își propune să reunească forțele verbului și ale imaginii, adică ale poeziei și ale artelor vizuale contemporane, în ceea ce s-ar putea caracteriza ca un poem, ca un dans sau chiar ca un vis curatorial. Ca un joc al artelor, singurul la care omul are întotdeauna de câștigat.

Aripa secretă este o expoziție plină de culoare, de vis și de melancolie, o micro-arhitectură deopotrivă exterioară și interioară a jocurilor de limbaj dintre arte, prin care linia unică a vieții devine când text, când imagine, redefinind ceea ce, azi, toată lumea numește reziliență, dar pe care cel mai potrivit ar fi s-o numim „puterea celor fără de putere”, potrivit celebrelor vorbe ale unui celebru om de litere și de stat din Europa Centrală, Vaclav Havel.

Aripa secretă este o expoziție care se auto-generează pornind de la fiecare dintre lucrările expuse și de la multiplele configurații („coregrafii” sau „poeme”) pe care acestea le compun împreună, delimitând un spațiu pneumatic, al forței interioare și al capacității artistice active în fiecare dintre noi de a ne re-scrie și de a ne re-imagina liber, mai ales sub presiunea unor condiții exterioare constrângătoare, limitative, cum sunt, tot mai mult – din nou –, cele ale lumii de azi.

Ion Bitzan
Carte
1985-1992
lemn, hârtie, tehnică
mixtă
8,5 x 27,5 x 5,5 cm
prin amabilitatea Irinei
Bitzan, Haga, și a Galeriei
Plan B Cluj/Berlin
© Fundația Ion Bitzan

Ion Bitzan
Book
1985-1992
wood, paper, mixed
technique
8,5 x 27,5 x 5,5 cm
Courtesy Irina Bitzan
Collection, The Hague
and Plan B Cluj/Berlin
© Ion Bitzan Foundation

René Daniëls
Het huis - Casa
1986
ulei pe pânză
190 x 130 cm
prin amabilitatea artistului
și a Colecției Rob Defares,
Amsterdam
credit foto: Geert van Rooij

René Daniëls
Het huis - La maison
[Het huis - The House]
1986
oil on canvas
190 x 130 cm
courtesy of the artist and
Rob Defares Collection,
Amsterdam
photo credit: Geert van Rooij

The exhibition *Secret Wing* is the latest materialization of the long-time collaboration and friendship between international curator Maria Rus Bojan and author, poet, and theorist Bogdan Ghiu. Ten years after the two of them, together with Ami Barak, well-known international curator (and co-curator of the 2017 edition of the Art Encounters Biennial), have represented Romania at the Venice Biennale with the project *Performing History*, the *Secret Wing* aims to conjoin the forces of word and image, poetry, and contemporary fine arts, in what could be described as a poem, as a dance, or even as a curatorial dream. As a game of arts – the only game where people are always winners.

Secret Wing is an exhibition abounding in color, dream, and melancholy - a micro-architecture, both exterior and interior, of the language plays between the arts, by which the unique line of life becomes alternatively text and image, redefining what everyone calls today resilience, but which would more appropriately bear the name of “the power of the powerless”, as the illustrious man of letters and of state from Central Europe Vaclav Havel put it.

Secret Wing is a self-generating exhibition, starting again with each of the showcased works and the multiple configurations (“choreographies” or “poems”) they compose together, delineating a pneumatic space of the internal might and artistic potential, active in each of us, to re-write and re-imagine ourselves freely, especially under the pressure of constraining, restricting external conditions, as they are, increasingly and repeatedly those of the today’s world.

Expoziția *Aripa secretă* își propune o reactivare non-istoricistă, non-muzeală, a puterii artelor vizuale contemporane din perspectiva anilor 80 și a poeziei. Anii 80 ai secolului al XX-lea sunt importanți pentru că, fiind imediat anteriori implodării regimurilor comuniste din Estul și Centrul Europei și căderii Zidului Berlinului – deci reunificării lumii dezvoltate, pretinsului „sfârșit al istoriei” și relansării istoriei sub forma globalizării exclusiv economice –, au produs, atât în Vest, cât și în Est, resurse spirituale de o mare concentrare și intensitate etică și estetică – politică deci. Aceste resurse spirituale ale artelor reunite se cer, astăzi, reactivate.

Constantin Flondor

Aer
2001
ulei pe pânză
196 x 135 cm
prin amabilitatea artistului și a
Galeriei Jecza, Timișoara

Constantin Flondor

Air
2001
oil on canvas
196 x 135 cm
courtesy of the artist and
Jecza Gallery, Timișoara

Într-un moment când *lockdown*-ul și/sau (auto)segregarea sanitară, care în același timp masifică și dezbină societățile, se profilează ca noua și singura condiție umană unificatoare, în negativ însă (adică sub semnul nihilismului), resursele spirituale create la sfârșitul lumii divizate a „Războiului Rece” (precedentul *lockdown*) ni se oferă și se cuvin re-afirmate pentru a putea fi preluate ca „arme” interioare de luptă, rezistență și reinventare a omului de către om în noi forme, cu adevărat responsabile și afirmative, creatoare, de existență (individuală și colectivă). Sub semnul poeziei, prin ochiul interior al acesteia, ca adevărată epistemologie alternativă reunificatoare a „sistemului artelor” (cum se spunea cândva), artele vizuale ale ultimelor decenii sunt privite ca un adevărat arsenal și inconștient istoric, ca o „aripă secretă” produsă, prin uitare și sedimentare istorică, inclusiv de accelerarea productivistă a artei contemporane.

Aripa secretă preia titlul unui volum de versuri definitoriu al unuia dintre autorii emblematici ai Generației 80 din România, poeta Mariana Marin, prematur dispărută. Colegă cu Mircea Cărtărescu și Bogdan Ghiu, Mariana Marin a fost o figură reunificatoare, tutelară, deopotrivă tragică și tonică – de un *tragism tonic*, al speranței, așadar, ca tonalitate afectivă fundamentală. Poezia ei a pendulat permanent între ironia postmodernă, „sudică” și „balcanică”, a tinerilor poeți din București, expresionismul vizionar și oracular al colegilor lor din Cluj (în frunte cu Ion Mureșan) și poezia politică directă, intervenționistă, a poezilor reuniți în *Aktionsgruppe Banat* (din care a făcut parte și Herta Müller, laureată, ulterior, a premiului Nobel). Poezia lui Madi, cum îi spuneau prietenii, a desfășurat, astfel, întregul spectru imaginabil al artelor existențiale în condiții de libertate condiționată (politic sau economic).

Peter Jecza
Cub imbrățșat II
2001
bronz
18 x 18 x 18 cm
prin amabilitatea
Colecției Jecza

Peter Jecza
Cuddled Cube II
2001
bronz
18 x 18 x 18 cm
courtesy of Jecza
Collection

Secret Wing sets out a non-historicist, non-museal reactivation of the power of contemporary art from the viewpoint of the '80s and the poetry. The eighth decade of the 20th century is of paramount importance because, being the very last years prior to the implosion of the communist regimes from Central and Eastern Europe and the fall of the Berlin Wall respectively – preceding therefore, the reunification of the developed world and the alleged “end of history”, paved the way for the relaunch of history in the form of an exclusively economic globalization which in turn has produced, both in the West and in the East, spiritual resources of great concentration and of ethical and aesthetical “political intensity”. These spiritual resources of the unified arts demand today to be reactivated.

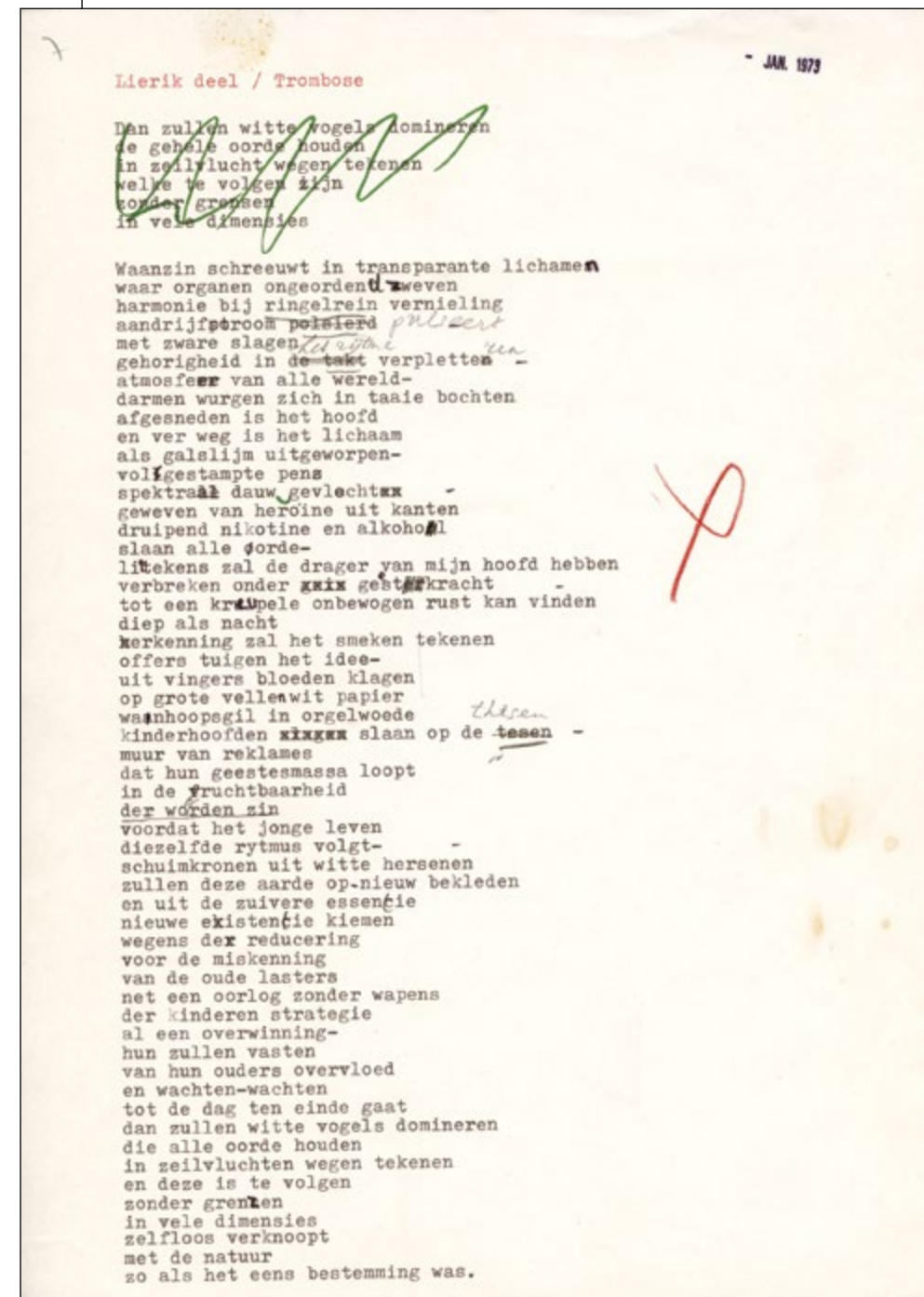
At a time when the lockdown, and/or the sanitary (self)segregation, which simultaneously condenses and tears societies, looks like the new and the only unifying human condition, a minus nevertheless (under the sign of nihilism, that is), the spiritual resources generated at the end of the divided world of the Cold War (the previous lockdown) step forward and are worth reassessing to be appropriated as internal “weapons” for fighting, resisting, and reinventing man by man in new creative forms, truly responsible and affirmative (individually and collectively). Under the sign of poetry, through its internal eye, as the only alternative epistemology capable of genuinely unifying the “art system” (as it was once called), the visual arts of the last decades are seen as a real and historically unconscious arsenal, as a “secret wing” stemming, not in the least, from processes of oblivion and historical sedimentation, the productive acceleration of contemporary art.

Secret Wing borrows the name of a poetry book representative for one of the emblematic authors of the Romanian '80s Generation, the late poet Mariana Marin. Colleagues with Mircea Cărtărescu and Bogdan Ghiu, Mariana Marin was a leading figure, both dramatic and positive in nature. Her poetry oscillated constantly between the postmodernist irony, the “Southern”, “Balkan” irony of the young poets from Bucharest, the visionary, prophetic expressionism of their fellows from Cluj (led by Ion Mureșan), and the forthright, interventionist political poetry of the poets associated with *Aktionsgruppe Banat* (of which Herta Müller, who was later awarded the Nobel Prize in Literature, was also part). Madi's (as friends used to call her) poetry, featured therefore the entire imaginable spectrum of existential arts under the circumstances of conditioned (political and economical) freedom.

Ulay
Renaïs sense aforism
(din seria *Renaïs sense*)
1972-1975
auto-Polaroid tip 107,
montaj, text
prin amabilitatea Fundației
Ulay, Amsterdam/Ljubljana
și a Colecției Rob Defares,
Amsterdam

Ulay
Renaïs sense Aphorism
(from the series *Renaïs sense*)
1972-1975
auto-Polaroid type 107,
montage, text
courtesy of Ulay Foundation
Amsterdam/Ljubljana and
Rob Defares Collection,
Amsterdam

Ulay
Aforism
1973
text bătut la mașină,
intervenție cu creionul
prin amabilitatea
Fundatiei Ulay
Amsterdam/Ljubljana

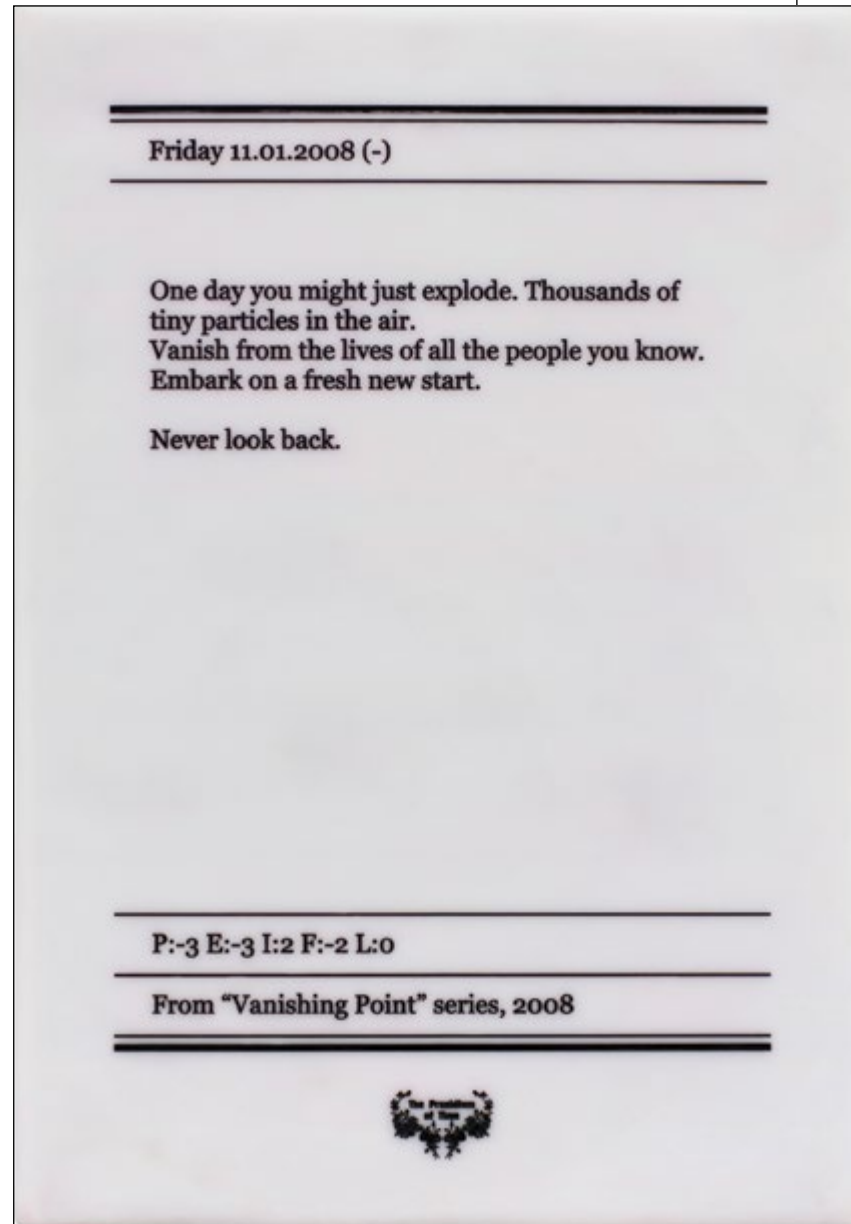
Ulay
Aphorism
1973
typewriting with pencil
intervention
courtesy of Ulay
Foundation Amsterdam/
Ljubljana

Ioana Nemeș

Fără titlu (vineri 11.01.2008)
2008
epoxid, vopsea, lac
100 x 70 x 10 cm
prin amabilitatea Colecției
Ovidiu Șandor, Timișoara

Ioana Nemeș

Untitled (Friday 11.01.2008)
2008
epoxide, paint, lacquer
100 x 70 x 10 cm
courtesy of Ovidiu Șandor
Collection, Timișoara

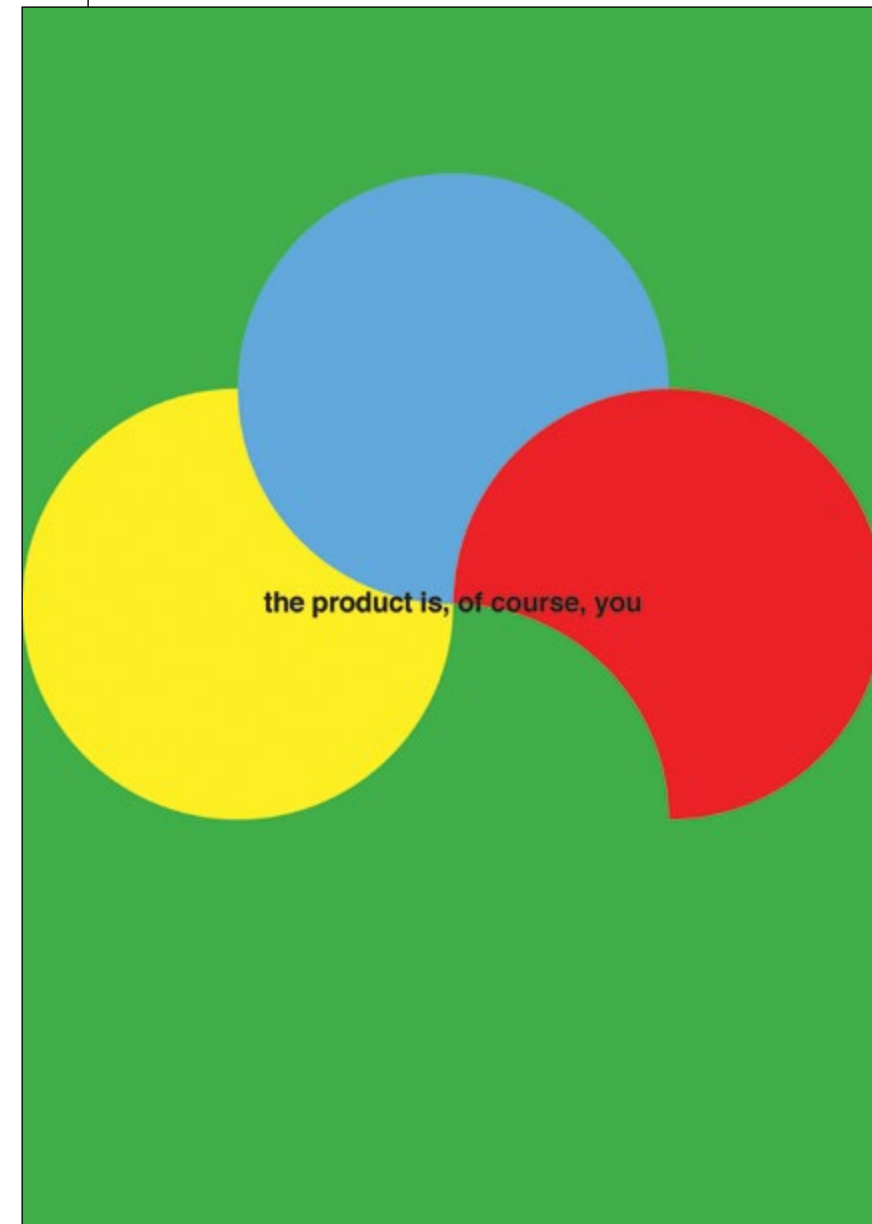

În volumul de poezii *Aripa secretă*, apărut, după ce fusese marcat de cenzura politică, în 1986, Mariana Marin propunea, pentru înțelegerea și rezistența morală împotriva totalitarismului, o identificare politico-existențială cu Anne Frank, fetița care se încapățâna să continue să trăiască prin scris în anexa secretă a unei case de pe canalele Amsterdamului aflat sub ocupație nazistă.

„Aripa secretă” este metafora care reunește permanentele arhitecturi exterioare pe care trebuie să le bricolăm ca să ne ascundem pentru a putea să trăim și arhitecturile interioare prin care eul nostru istoric își descoperă resurse profunde pe care istoria recentă a artei, în rezonanță cu istoria comună, le produce și ni le pune la îndemână pentru a rezista și a ne re-inventa.

Tactil, subtil, prin metafora *aripii secrete*, lucrările de artă vizuală ne ating așa cum (nu) ne atinge o aripă, prin aerul pe care îl dislocă și îl pune în mișcare, ca să nu stagneze, și care devine mișcare a sufletului. Ele se arată a comunica cu privitorul ca niște arme de pace cu aer comprimat, prin „aerul apăsat în aer sub aripa păsării zburând”, cum spunea cel mai mare poet român al sfârșitului de veac XX, Nichita Stănescu. *Pneumatic*, așadar, prin suflul ca principiu vital: atingere lăuntrică, punere deopotrivă a aerului comun și a sufletului individual în mișcare și în comunicare.

Aripa secretă ne invită să respirăm și, astfel, să ne lăsăm inspirați și să inspirăm – ca să nu expirăm, așa cum aproape că a izbutit să ne convingă ucigătoarea ideologie dominantă a obsolescenței programate a omului și a creațiilor sale.

Nora Turato

produsul ești, desigur, tu
2021
print cu jet de cerneală pe hârtie
fotografică semilucioasă
110 x 156 cm, unicat
prin amabilitatea artistei, a
Galeriei LambdaLambdaLambda,
Pristina/Bruxelles și a Galeriei
Gregor Staiger, Zürich

Nora Turato

the product is, of course, you
2021
inkjet-print on semi-glossy
photo-paper
110 x 156 cm, unique
courtesy of the artist,
LambdaLambdaLambda Gallery
Pristina/Brussels, and Galerie
Gregor Staiger, Zürich

In her poetry volume *The Secret Wing* (1986), Mariana Marin advanced, for a better understanding and a boosted moral resistance to totalitarianism, the idea of a political and existential identification with Anne Frank, the little girl who stubbornly continued to survive through her writing in the secret outbuilding of a house on the channels of Nazi occupied Amsterdam.

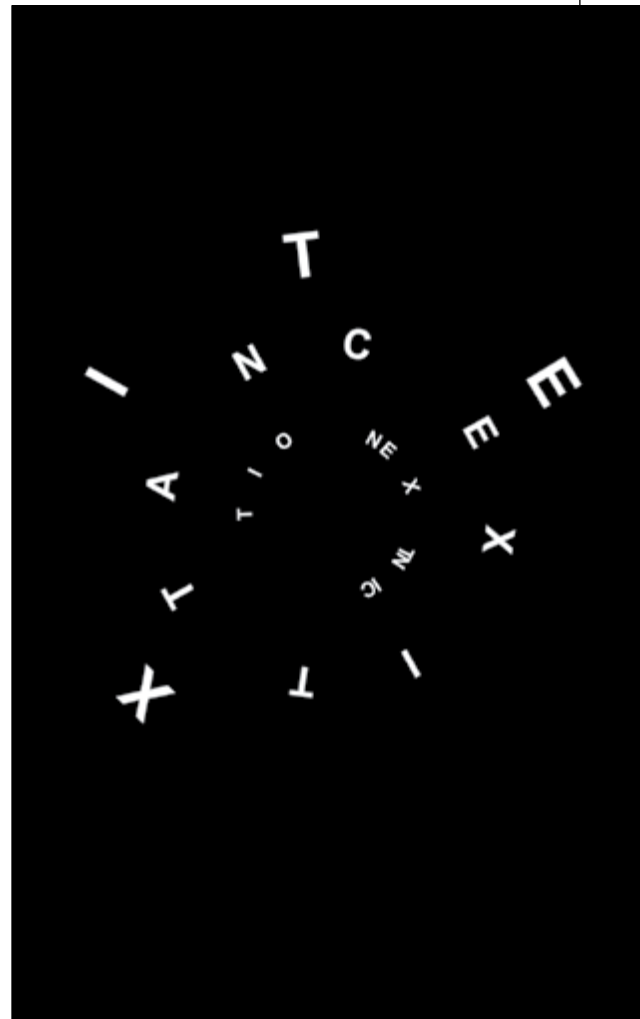
“Secret Wing” is the metaphor that reunites the perpetual external architectures we must put up to hide ourselves, so we can carry on living, and the internal architectures by which our historical self finds the down reaching resources that the recent history of art, reflecting the ordinary history, generates and provides to us in order to help us resist and re-invent ourselves.

Tangibly, subtly, through the *secret wing* metaphor, the artworks touch us as a wing would. Through the air it dislocates and sets in motion, preventing the air to stagnate, turning it into a movement of the soul - by the means of “the air pressed in air under the wing of the flying bird”, as Nichita Stănescu, the greatest Romanian poet from the end of the 20th century, once put it. In a pneumatic manner, that is, having breath as fundamental principle: inner touch, setting in motion and in dialogue both the shared air and the individual soul.

Secret Wing invites us to breathe, thereby to let ourselves inspire and be inspired – everything but to expire, as the killing dominant ideology of the obsolescence inherent to man and his creations almost succeeded in convincing us of.

Traian Cherecheș
ExistențăDisparițieȘire
2020
voce și sunet
4'31"
prin amabilitatea artistului

Traian Cherecheș
ExistenceExtinctionExit
2020
voice and audio
4'31"
courtesy of the artist

James Lee Byars
Liniste!
1980
performance cu un
disc de hârtie colorat
în roz
prin amabilitatea
familiei artistului și
a Galeriei Michael
Werner, New York

James Lee Byars
Be Quiet
1980
performance with a
paper disk coloured
in pink
courtesy of the artist
estate and Michael
Werner Gallery,
New York

Viviane Sassen
Occo
2019
print digital pe hârtie
de bumbac, 60 x 80
cm prin amabilitatea
artistei și a Galeriei
Stevenson Cape
Town/Johannesburg/
Amsterdam

Viviane Sassen
Occo
2019
digital print on rag
paper, 60 x 80 cm
Courtesy of the
artist and Stevenson
Gallery Cape Town/
Johannesburg/
Amsterdam

Vlad Basarab
Cochilia de gheață
2019
porțelan, 1260 C
70 x 24 x 70 cm
prin amabilitatea
artistului

Vlad Basarab
Shell of Ice
2019
porcelain, 1260 C
70 x 24 x 70 cm
courtesy of the artist

Marlene Dumas

Adonis roșește
2015-2016
laviu și acrilic metalic pe
hârtie
29,2 x 21,9 cm
prin amabilitatea artistei,
a Colecției Rob Defares,
Amsterdam, a Galeriei
David Zwirner, New York/
London/Paris, și a Galeriei
Zeno X Gallery, Antwerp

Marlene Dumas

Adonis blushes
2015-2016
ink wash and metallic
acrylic on paper
29.2 x 21.9 cm
courtesy of the artist,
Defares Art Collection,
Amsterdam, David Zwirner
Gallery,
New York/London/Paris,
and Zeno X Gallery,
Antwerp

Într-o alcătuire liberă de orice fel de constrângeri, expoziția navighează în jurul creației a 32 de artiști, prezentând mai mult de o sută de lucrări realizate atât de figuri istorice legendare, cât și de artiști contemporani consacrați ai scenei de artă internaționale. Între acestea, câteva lucrări sunt realizate special pentru această expunere. În ceea ce privește structura expoziției, am urmărit câteva principii formale și stilistice desprinse din analiza efectivă a nucleului de lucrări istorice, care ne-au inspirat de la început în acest demers. Strategia a fost aceea de a le alătura unor piese importante realizate în anii 1980 în Europa Centrală și de Est, îndrăznind astfel o comparație între discursuri artistice și poetice dintr-o Europă încă divizată de Cortina de Fier, explorând similitudinile și deosebirile dintre diferitele familii de poetici formale și atitudini radical discursive, pregătind terenul pentru o altfel de lectură a conținuturilor vizuale și poetice contemporane. Imaginată ca o structură fluidă ce iradiază pe planuri și direcții multiple, expoziția se articulează ca o țesătură holistică pliată pe dimensiunile poetice și de profunzime ale lucrărilor prezentate.

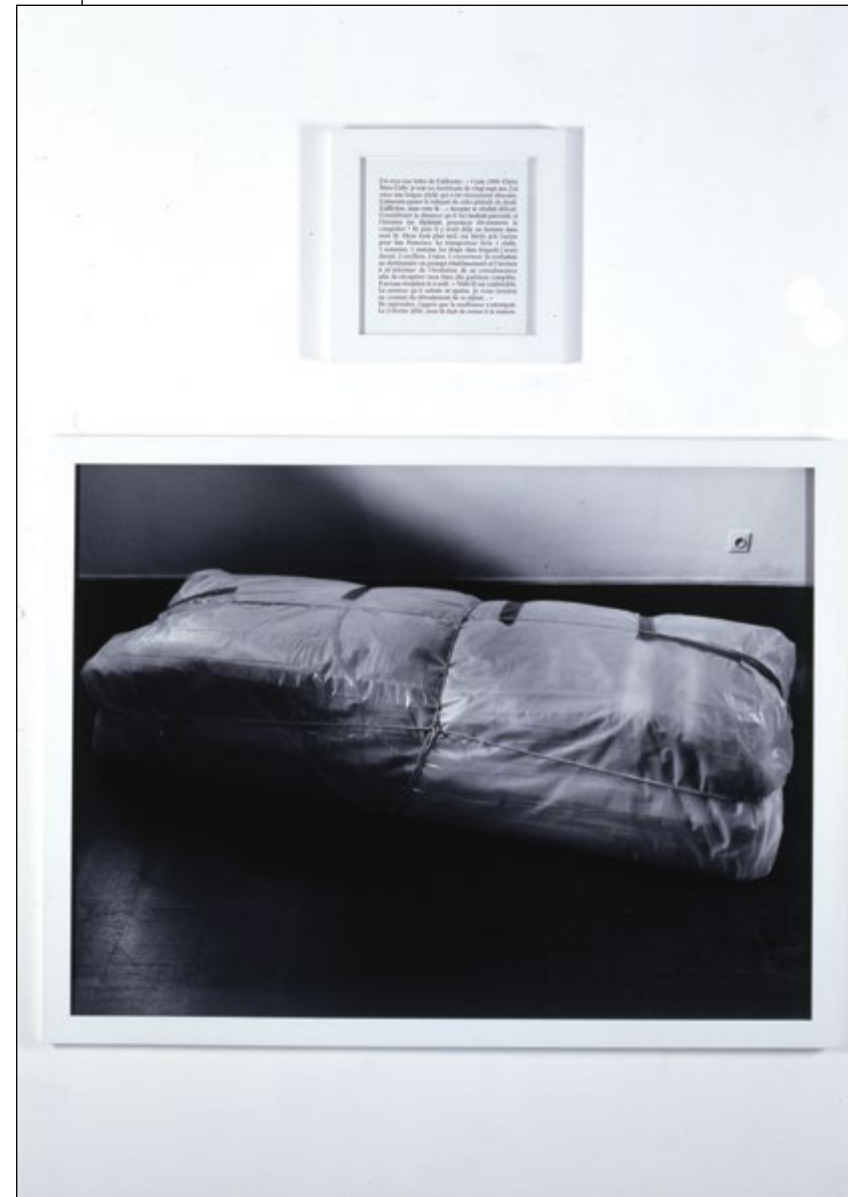
Realizată în strânsă colaborare cu mai multe colecții private de artă din Olanda, de la Londra și Berlin, respectiv colecții private și publice din România, expoziția dorește să scoată în evidență rolul fundamental al acestora, atât în sprijinirea directă a artiștilor, cât și a instituțiilor muzeale, în climatul post-pandemic mai puțin prielnic expunerilor de această amploare. Adăugând o nouă dimensiune structurii conceptuale a expoziției, aceste colecții pot fi considerate veritabile „aripi secrete”, locuri privilegiate unde colecționarul joacă rolul unui catalizator, stimulând noi experiențe și perspective de înțelegere.

Sophie Calle

Călătorie în California
2003
fotografie alb-negru și text
120 x 170 cm
prin amabilitatea
COLECȚIEI EKARD și a
Galeriei Perrotin, Paris

Sophie Calle

Voyage en Californie
[Journey to California]
2003
black and white
photograph and text
120 x 170 cm
courtesy of THE EKARD
COLLECTION and Perrotin
Gallery, Paris

In a configuration free of any constraints, the exhibition navigates around the creation of 32 artists, showing more than 100 artworks by legendary historical artists, but also by established contemporary artists from the international art scene. Among them, some works were created especially for this show. As for the structure of the exhibition, we have followed some formal and stylistic principles, arisen from the very analysis of the nucleus of historical pieces, which have inspired us from the very beginning in this undertaking. The plan was to pair them with essential artworks produced in the '80s in Central and Eastern Europe, envisioning therefore a comparison between the artistic and poetical discourses of a Europe still divided by the Iron Curtain, exploring the similarities and the dissimilarities between distinct families of formal poetics and radical discursive attitudes, preparing the ground for a different reading of the contemporary visual and poetical contents. Imagined as a fluid structure, radiating on different planes and in different directions, the exhibition shapes up like a holistic fabric following the poetical and profound dimensions of the showcased artworks.

Done in close collaboration with several private art collections from The Netherlands, London, Berlin and, respectively, with private and public art collections from Romania, the exhibition seeks to underline their essential role, both in directly supporting the artists and the institution of the museum, in a post-pandemic climate, less favorable to exhibitions of such large scale. Adding a new dimension to the conceptual structure of the exhibition, these art collections can be regarded as veritable “secret wings”, privileged sites where the art collector acts as a catalyst, prompting new experiences and angles of understanding.

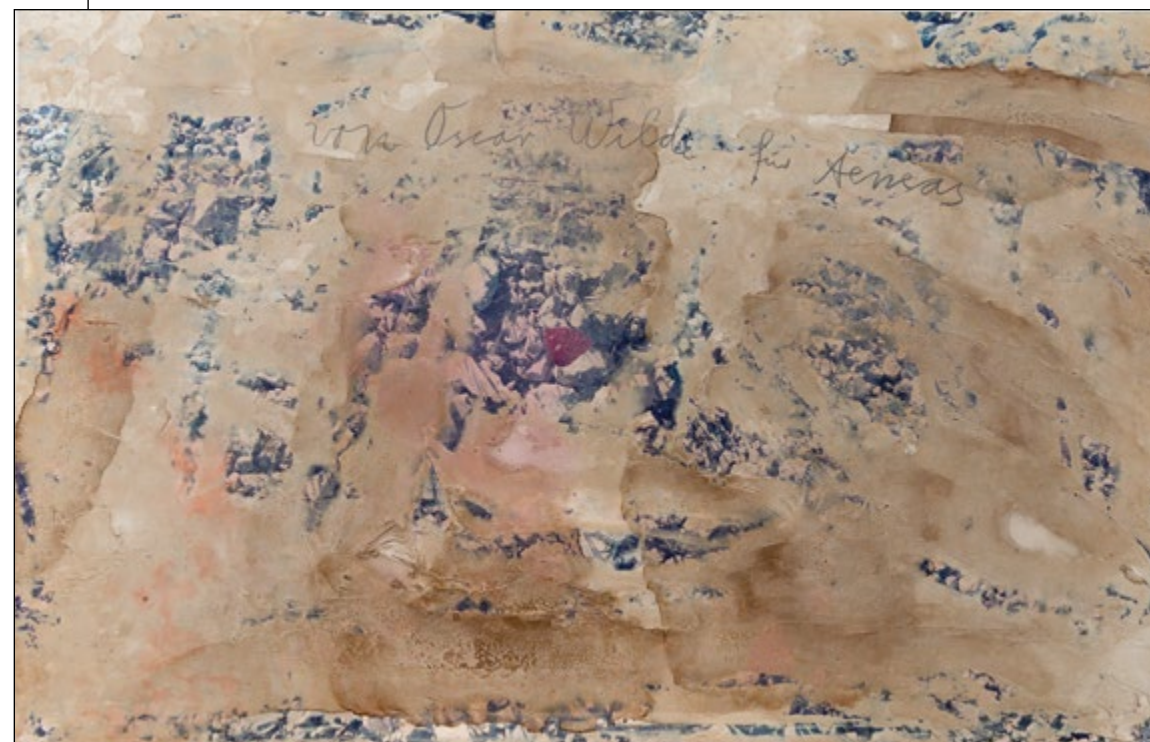
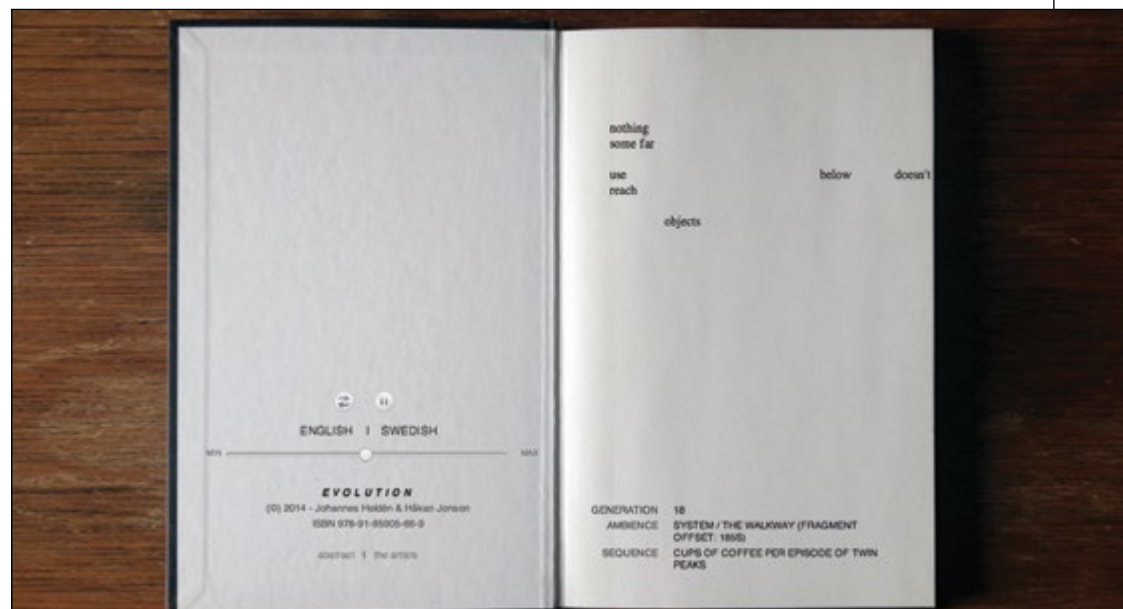
Yahon Chang
Fără titlu
2017
72,5 x 90,5 cm
ulei pe pânză
prin amabilitatea studioului
Yahon Chang Taipei

Yahon Chang
Untitled
2017
72,5 x 90,5 cm
oil on canvas
courtesy of Yahon Chang
Studio Taipei

**Johannes Heldén &
Håkan Jonson**
Evoluție
2013-15
AI (Inteligența artificială)
www.textevolution.net
prin amabilitatea artiștilor

**Johannes Heldén &
Håkan Jonson**
Evolution
2013-15
AI (Artificial Intelligence)
www.textevolution.net
courtesy of the artists

Anselm Kiefer
Fără titlu (de Oscar Wilde)
1998
ulei, vopsea, șelac și creion
pe fotografie
58 x 91 cm
prin amabilitatea artistului și a
Colecției Aeneas Bastian, Germany

Anselm Kiefer
Untitled (by Oscar Wilde)
1998
oil, paint, shellac and pencil
on photograph
58 x 91 cm
courtesy of the artist and
Aeneas Bastian Collection, Germany

Johannes Heldén
Arhiva dispariției
(Partea 1)
2019
animație, sculptură,
medii mixte
3'49", 66 x 73 cm
prin amabilitatea
artistului

Johannes Heldén
The Extinction
Archive (Part 1)
2019
animation, sculpture,
mixed media
3'49", 66 x 73 cm
courtesy of the artist

Ion Bitzan
Disc nr. 9
c. 1982
lucrare pe hârtie
prin amabilitatea
Fundăției Ion Bitzan
și a Galeriei Plan B,
Cluj/Berlin

Ion Bitzan
Disc no. 9
c. 1982
work on paper
courtesy of Ion Bitzan
Foundation and Plan B
Gallery, Cluj/Berlin

Viviane Sassen
Cod/Nud
2019
print digital pe
hârtie de bumbac,
fotografie a unei
epistole reale de
Marie Antoinette
catre iubitul ei secret,
Contele von Ferssen
37,5 x 50 cm
prin amabilitatea
artistei și a Galeriei
Stevenson Cape
Town/Johannesburg/
Amsterdam

Viviane Sassen
Code/Nude
2019
digital print on rag
paper, photograph of
a real hand-written
letter from Marie
Antoinette to her
secret lover, Count
von Ferssen
37.5 x 50 cm
courtesy of the
artist and Stevenson
Gallery Cape Town/
Johannesburg/
Amsterdam

Cornel Brudașcu
Fără titlu
2021
ulei pe pânză
40 x 40 cm
prin amabilitatea
artistului și a Galeriei
Plan B Cluj/Berlin

Cornel Brudașcu
Untitled
2021
oil on canvas
40 x 40 cm
courtesy of the artist
and Plan B Cluj/Berlin

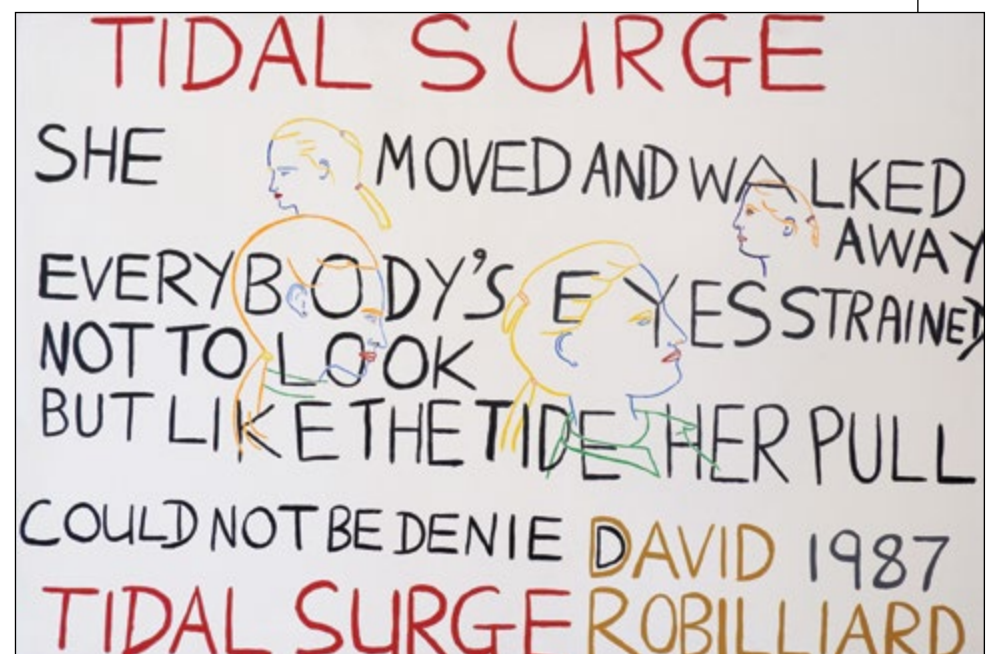
Viviane Sassen
Pancrastinae #01
2019
print digital pe hârtie de bumbac
120 x 93 cm
prin amabilitatea artistei și a
Galeriei Stevenson Cape Town/
Johannesburg/Amsterdam

Viviane Sassen
Pancrastinae #01
2019
digital print on rag paper
120 x 93 cm
courtesy of the artist and
Stevenson Gallery Cape Town/
Johannesburg/Amsterdam

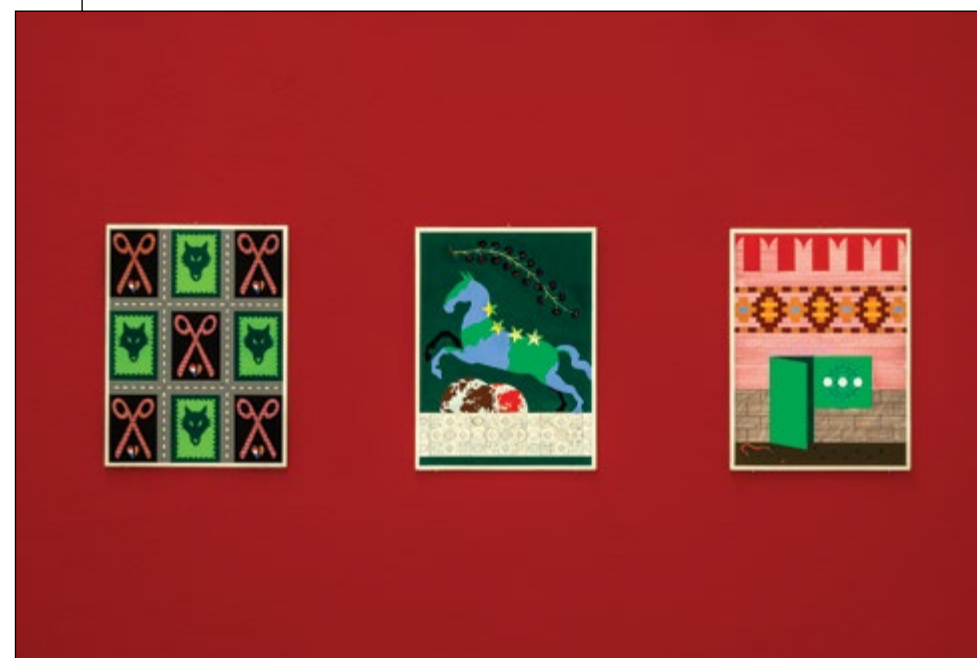
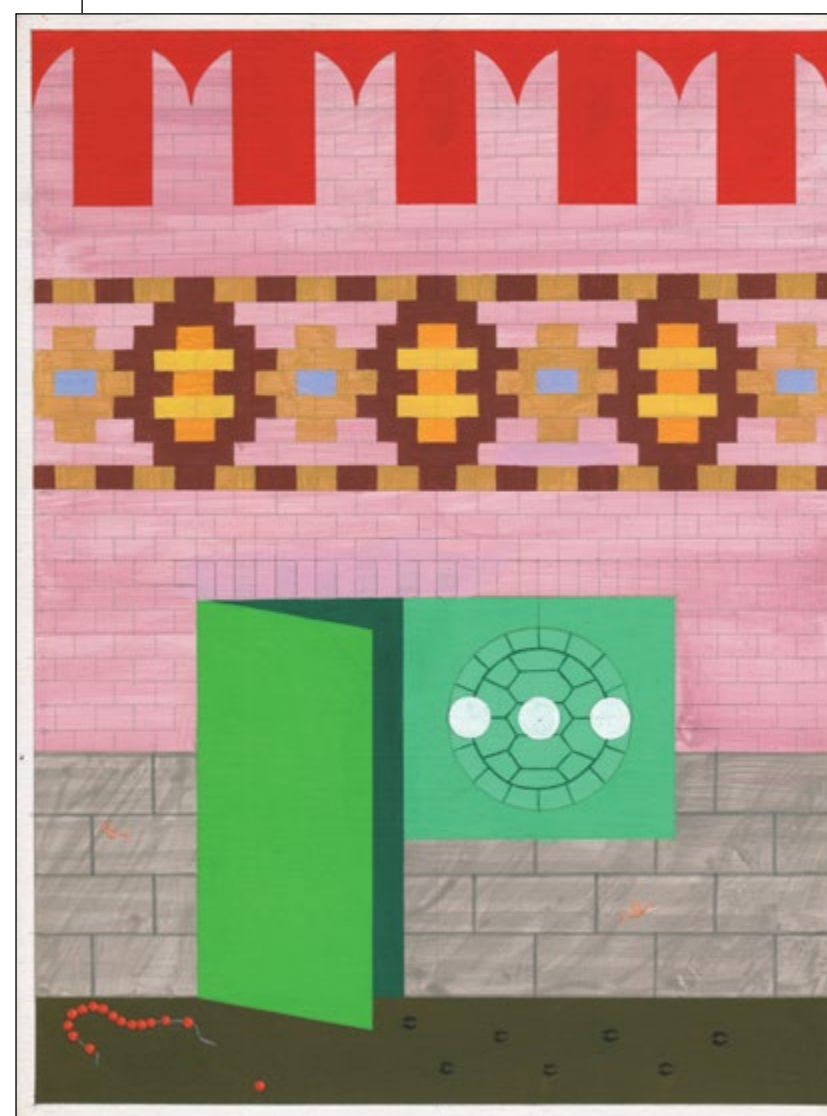
David Robilliard
Maree înaltă
1987
ulei pe pânză
100 x 150 cm
prin amabilitatea
Colecției Matthijs
Erdman, Amsterdam

David Robilliard
Tidal Surge
1987
oil on canvas
100 x 150 cm
courtesy of Matthijs
Erdman Collection,
Amsterdam

Kasper Bosmans
Legendă: o vitrină perfectă
2021
guașă și vârf de argint
pe panou de plop
28 x 21 cm
prin amabilitatea artistului, a
Colecției akmo, Olanda, și a
Galeriei Gladstone
New York/Bruzelles

Kasper Bosmans
*Legend: A Perfect
Shop Front*
2021
gouache and silver point
on poplar panel
28 x 21 cm
courtesy of the artist, akmo
Collection, The Netherlands,
and Gladstone Gallery New
York/Bruussels

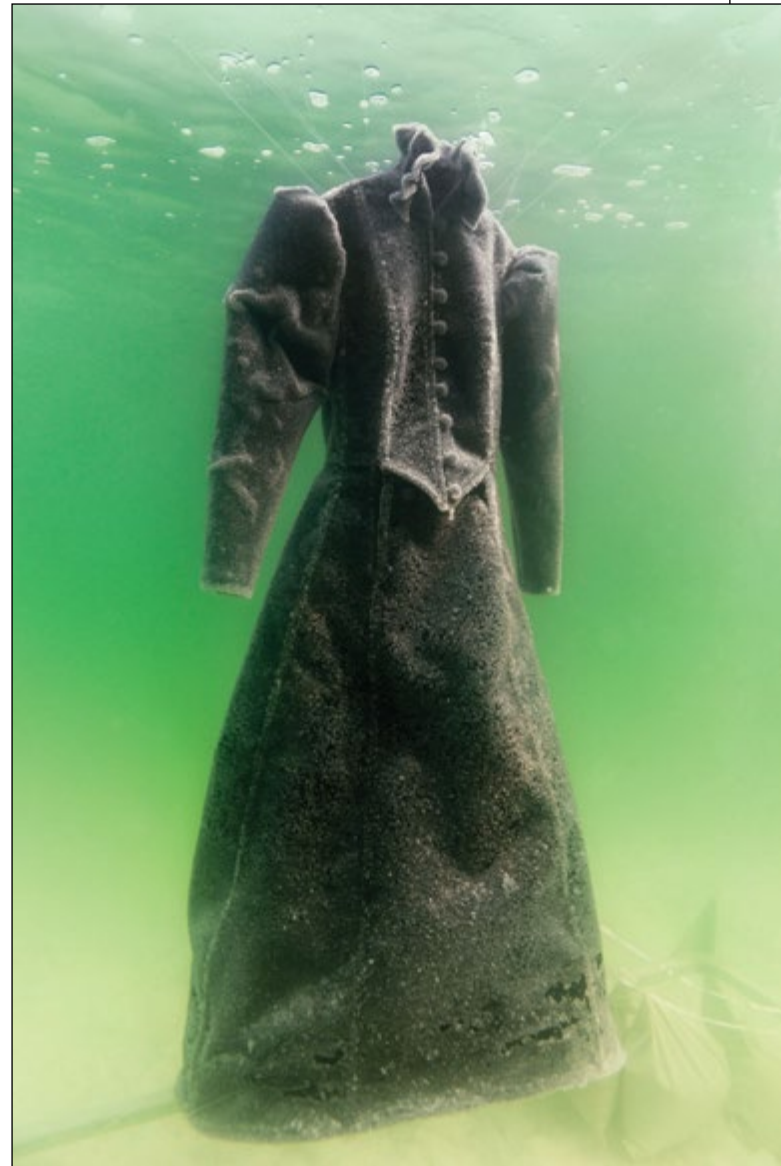

Sigalit Landau

*Rochie de mireasă
din sare și cristal III*
2014
imprimare de arhivă
cu jet de cerneală
80 x 53,5 cm
prin amabilitatea artistei și a
COLECȚIEI EKARD, Olanda

Sigalit Landau

Salt-Crystal Bridal Gown III
2014
archival inkjet print
80 x 53.5 cm
courtesy of Sigalit Landau studio
and THE EKARD COLLECTION,
The Netherlands

Recunoștința noastră se îndreaptă către toți colecționarii a căror generozitate a făcut posibil acest proiect. Colecțiile prezente în expoziție sunt: Rob Defares, EKARD, Matthijs Erdman, Paul van Esch, Ferri de Boer, akmo, Irina Bitzan, Janneke și Marc Dreesmann (Olanda), Francise Chang (Anglia/Taiwan), Dr. Aeneas Bastian (Germania), Colecția Muzeului Național de Artă Timișoara, Ovidiu Șandor, Plan B, Anca și Darius Nath, dr. Sorin Costina și Colecția Jecza (Romania).

Datorită lor și datorită galeriilor cu care am colaborat pentru această expoziție, opere istorice semnate de Gherasim Luca (1913-1994), Marcel Broodthaers (1924-1976), James Lee Byars (1932-1997), David Robilliard (1952-1988), Ulay (1943-2020) și Mladen Stilinović (1947-2016) au putut fi expuse alături de lucrări semnificative din creația lui Ion Bitzan (1924-1997), Octav Grigorescu (1933-1987), Peter Jecza (1939-2009) și Ioana Nemeș (1979-2011). Sunt, de asemenea, prezenți cu lucrări în expoziție, reprezentanți marcanți ai școlilor de artă din Cluj și Timișoara – maștrii Cornel Brudașcu, Ioan Sbârciu, Ioan Aurel Mureșan și Constantin Flondor.

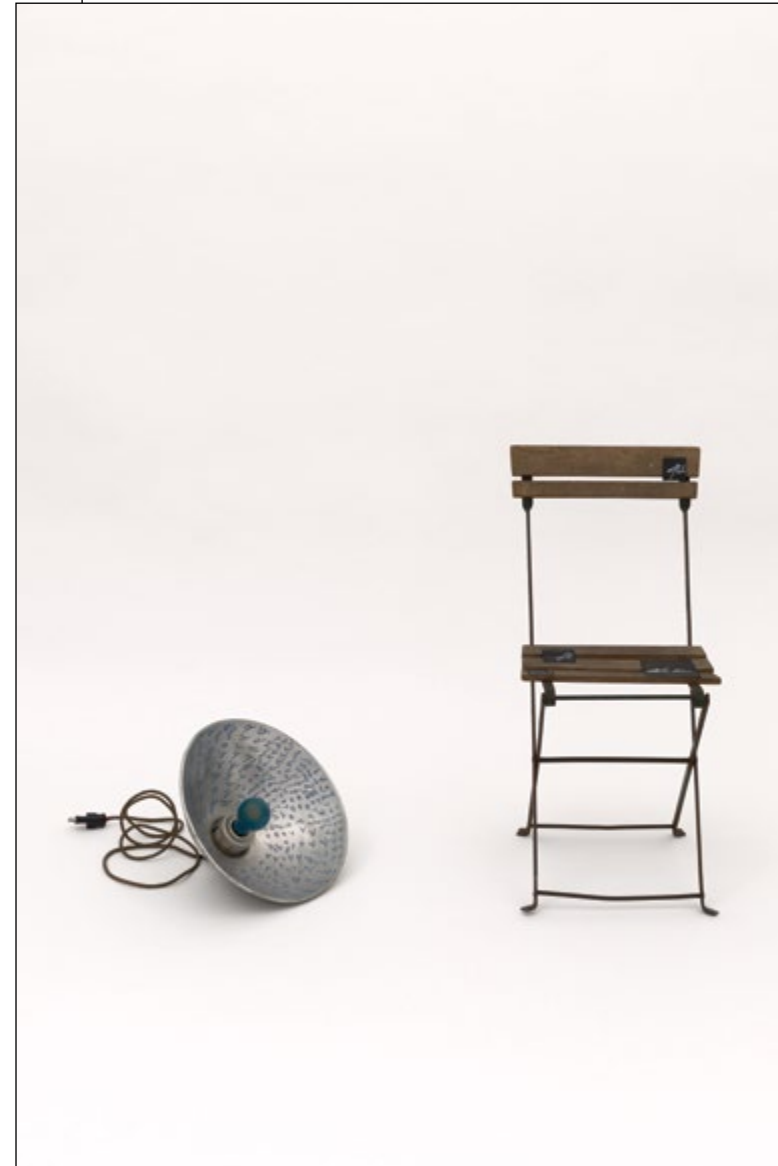
Expoziția aduce pentru prima oară în România opere realizate de personalități consacrate ale scenei artistice internaționale ca Anselm Kiefer, Ulay, Marlene Dumas, René Daniëls, Lucassen, Sophie Calle, Sigalit Landau, Viviane Sassen, Johannes Heldén și Lucas Arruda. Alături de aceștia, suntem bucuroși să aducem în atenția publicului și câțiva artiști din generațiile tinere, ca Simion Cernica, Iulia Nistor, Alin Bozbiciu și Kasper Bosmans.

Marcel Broodthaers

Lampă albastră și scaun
1969
instalație de sculptură,
scaun, lampă, cablu
171,5 x 122,2 x 60 cm
prin amabilitatea
Marcel Broodthaers Estate și
a Galeriei Michael Werner,
New York/Londra

Marcel Broodthaers

Lampe bleu et chaise
1969
sculpture installation,
chair, lamp, cable
171.5 x 122.2 x 60 cm
courtesy of Marcel Broodthaers
Estate and Michael Werner
Gallery, New York/London

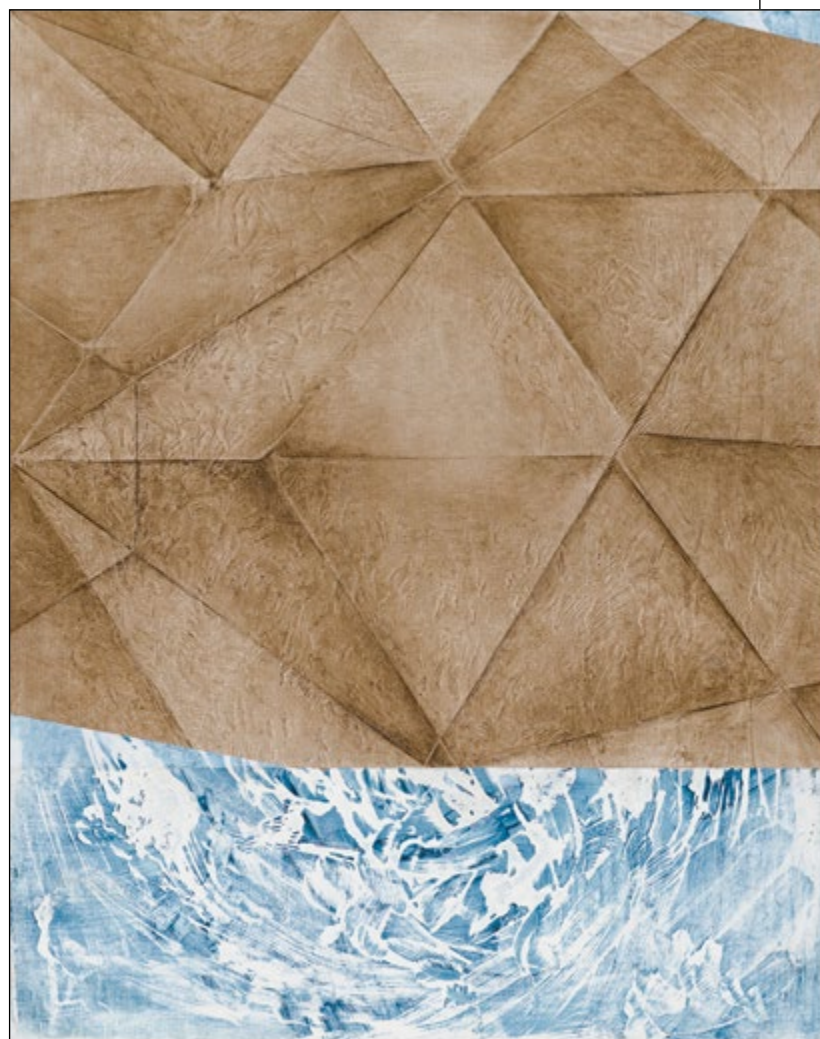
Our gratitude goes to all art collectors whose generosity made this project possible. The collections featured in the exhibition are Defares Art Collection, Ekard Collection, Matthijs Erdman, Paul van Esch, Ferri de Boer, akmo, Irina Bitzan, Janneke and Marc Dreesmann (the Netherlands), Francise Chang (UK/Taiwan), Dr. Aeneas Bastian (Germany), the collections of the National Museum of Art Timișoara, Ovidiu Șandor, Plan B Collection, Anca and Darius Nath, dr. Sorin Costina, and Jecza Collection (Romania).

Thanks to them and the galleries we worked along with for this exhibition, it was possible to exhibit historical artworks by Gherasim Luca (1913-1994), Marcel Broodthaers (1924-1976), James Lee Byars (1932-1997), David Robilliard (1952-1988), Ulay (1943-2020), and Mladen Stilinović (1947-2016) alongside representative works by Ion Bitzan (1924-1997), Octav Grigorescu (1933-1987), Peter Jecza (1939-2009), and Ioana Nemeș (1979-2011). The exhibition also includes works by important figures from the art school in Cluj and Timișoara – the maestros Cornel Brudașcu, Ioan Sbârciu, Ioan Aurel Mureșan, and Constantin Flondor.

For the first time, the exhibition brings to Romania works by consecrated personalities of the international art scene, such as Anselm Kiefer, Ulay, Marlene Dumas, René Daniëls, Lucassen, Sophie Calle, Sigalit Landau, Viviane Sassen, Johannes Heldén, and Lucas Arruda. Alongside these names, we are happy to bring to the attention of the public a few artists from younger generations, such as Simion Cernica, Iulia Nistor, Alin Bozbiciu, and Kasper Bosmans.

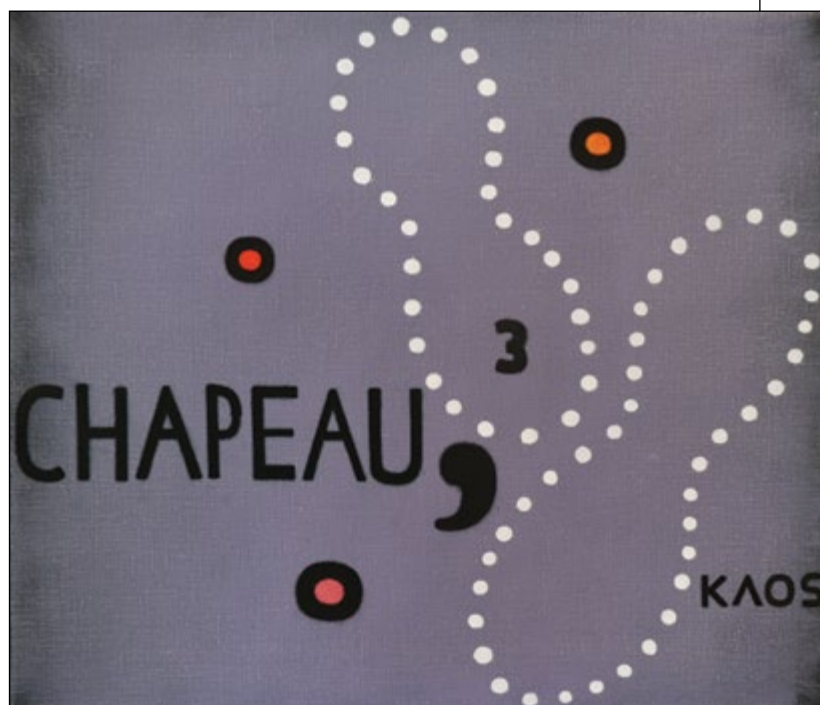
Iulia Nistor
Proba E4 F8 P2
2019
ulei pe lemn
50 x 40 x 1 cm
prin amabilitatea artistei
și a Galeriei Plan B,
Cluj/Berlin

Iulia Nistor
Evidence E4 F8 P2
2019
oil on wood
50 x 40 x 1 cm
courtesy of the artist
and Plan B Gallery,
Cluj/Berlin

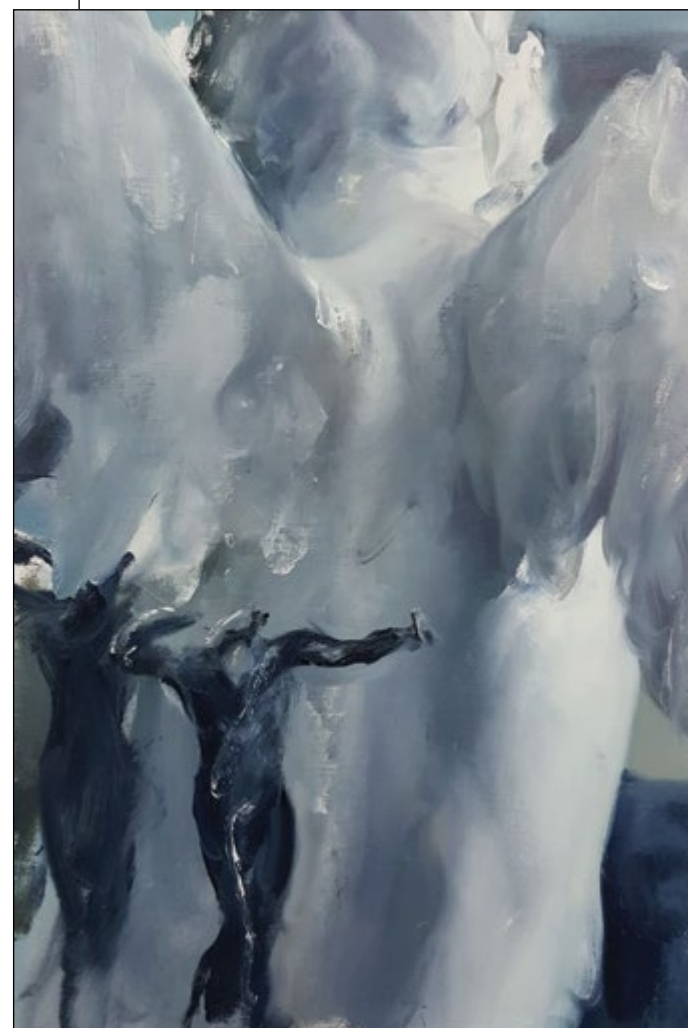
Lucassen
Palarie
1989-1999
ulei amestecat cu pudră de
marmură pe pânză
100 x 80 cm
prin amabilitatea artistului
și a Colecției Paul van Esch,
Amsterdam

Lucassen
Chapeau
1989-1999
oil mixed with marble
powder on canvas
100 x 80 cm courtesy of
the artist and
Paul van Esch Collection,
Amsterdam

Alin Bozbiciu
Vânătorul negru
2018
ulei pe pânză
65 x 45 cm
prin amabilitatea artistului,
a Colecției Nath, Cluj și a Galeriei
Suzanne Tarasieue, Paris

Alin Bozbiciu
Black Hunter
2018
oil on canvas
65 x 45 cm
courtesy of the artist, Nath
Collection, Cluj, and Suzanne
Tarasieue Gallery, Paris

Octav Grigorescu
Fără titlu
anii 1980
ulei pe lemn
41,1 x 53,1 x 1,8 cm
prin amabilitatea familiei
Grigorescu și a Galeriei Plan B,
Cluj/Berlin

Octav Grigorescu
Untitled
1980s
oil on wood
41.1 x 53.1 x 1.8 cm
Courtesy of Grigorescu Estate
and Plan B Gallery, Cluj/Berlin

Simion Cernica

Inventează adevărul
din ciclul *Vandalizari*
2013
acrilic și ulei pe pânză
76 x 61 cm prin amabilitatea
artistului și a
Colecției Ovidiu Șandor,
Timișoara

Simion Cernica

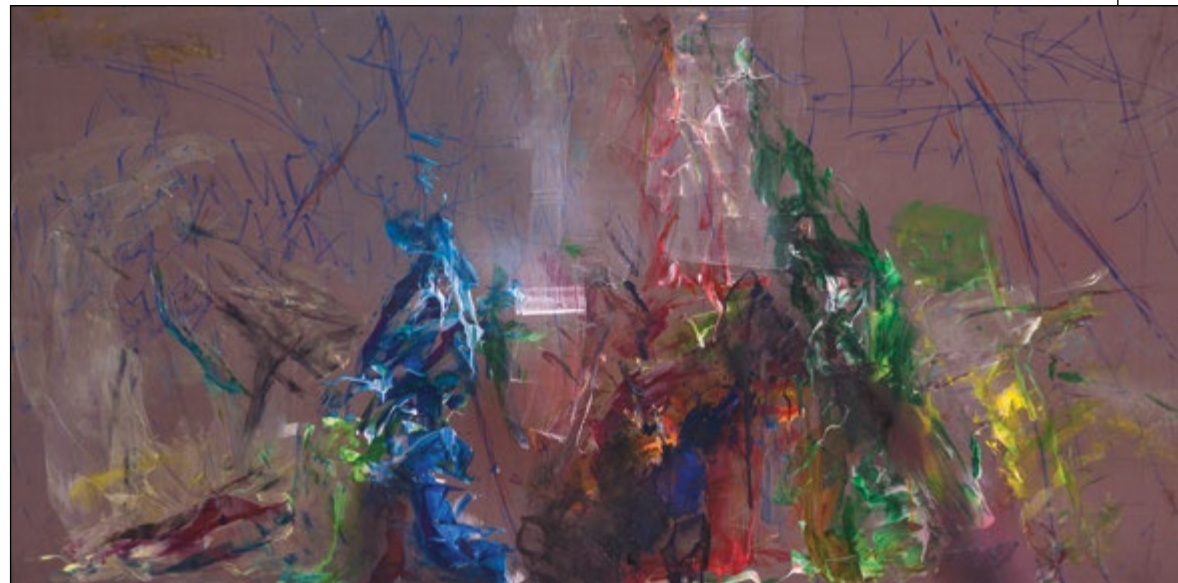
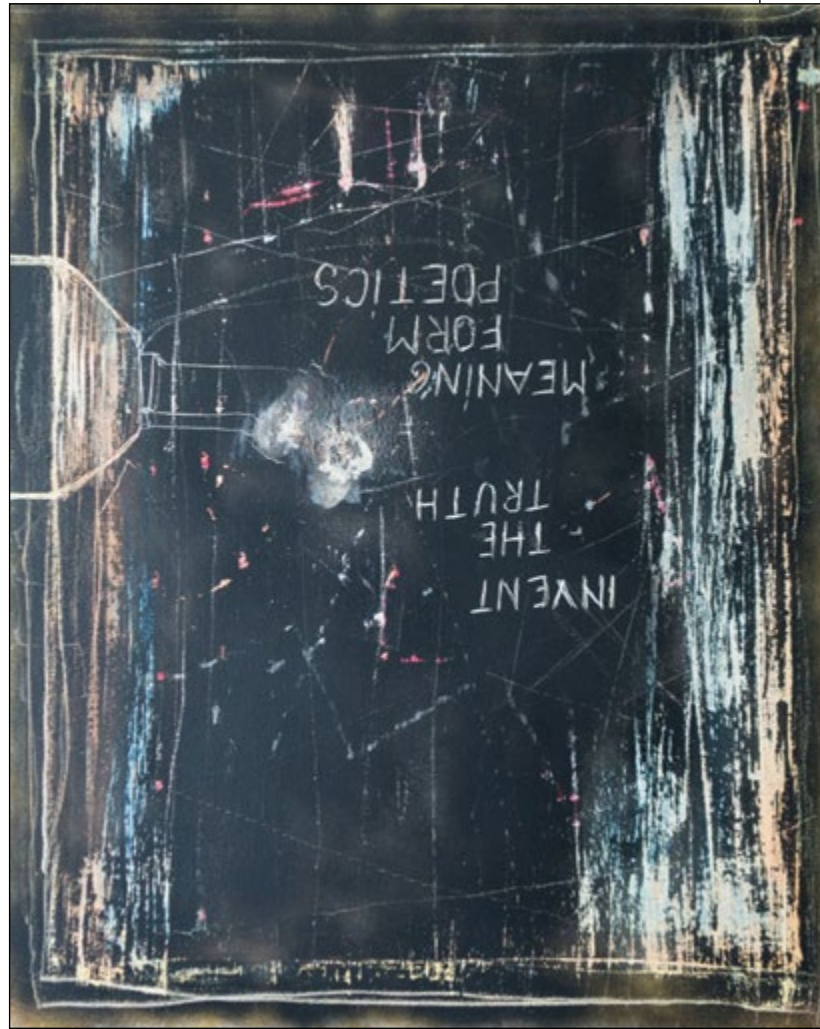
Invent the Truth
from the *Vandalisations* series
2013
acrylic and oil on canvas
76 x 61 cm courtesy of
the artist and
Ovidiu Șandor Collection,
Timișoara

Ioan Sbârciu

Pădurea de cenușă
2017
ulei, acril și pastel pe pânză
100 x 200 cm
prin amabilitatea artistului, a
Colecției Ferri de Boer, Olanda și
a Galeriei Ron Mandos,
Amsterdam

Ioan Sbârciu

The Cinder Forest
2017
oil, acrylic and pastel on canvas
100 x 200 cm
courtesy of the artist, Ferri de
Boer Collection, Netherlands, and
Galerie Ron Mandos, Amsterdam

Lucas Arruda

Fără titlu (din seria
Deserto-Modelo)
2020
ulei pe pânză
30 x 34 cm
prin amabilitatea
artistului și a Mendes
Wood DM, Sao Paulo/
Bruxelles/New York

Lucas Arruda

Untitled (from the
Deserto-Modelo series)
2020
oil on canvas
30 x 34 cm
courtesy of the artist
and Mendes Wood DM,
Sao Paulo/Brussels/
New York

Ioan Aurel Mureșan

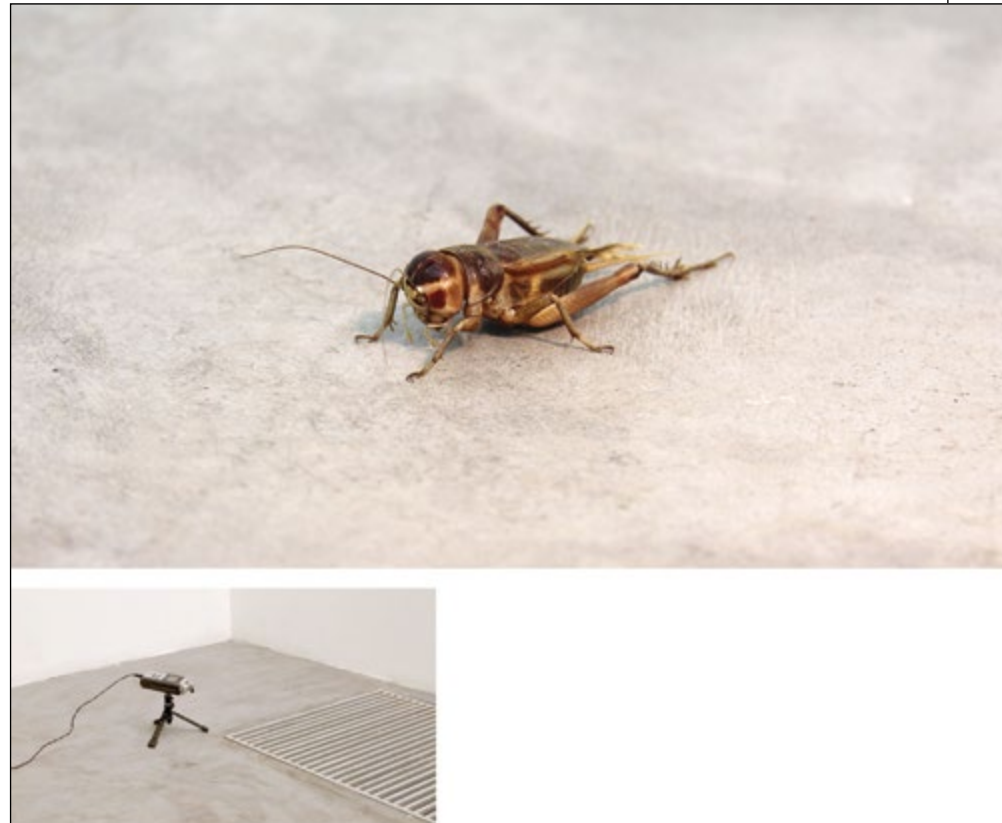
Papyrus
1981
ulei pe pânză
90 x 106 cm
prin amabilitatea
artistului și a Galeriei
Jecza, Timișoara

Ioan Aurel Mureșan

Papyrus
1981
oil on canvas
90 x 106 cm
courtesy of the artist
and Jecza Gallery,
Timișoara

Kathrin Schlegel
Sfârșituri incerte
2011
instalație site-
specific, înregistrări
auditive ale unui
greiere, amplificator,
playere MP3, sistem
de sonorizare, fire
prin amabilitatea
artistei și a lui
Melle Hendrikse,
C-Space, Beijing

Kathrin Schlegel
Uncertain Ends
2011
site-specific
installation, sound
recordings of a
cricket, amplifier,
MP3 players, sound
system, wiring
courtesy of the artist
and Melle Hendrikse,
C-Space, Beijing

Un loc aparte în cadrul expoziției noastre îl ocupă un număr de lucrări special făcute sau adaptate la contextul specific de expunere din palatul baroc care găzduiește Muzeul Național de Artă Timișoara. Instalațiile de sunet realizate de Kathrin Schlegel, instalația video-audio a lui Traian Cherecheș, demersul performativ al Norei Turato și asamblajul din piese ceramice a lui Vlad Basarab completează tabloul general al expoziției.

Am dori să aducem mulțumirile noastre speciale lui Ovidiu Șandor, colecționar vizionar și intelectual de mare anvergură, președinte al Fundației Art Encounters, pentru invitația de a integra această expoziție în cadrul bienalei, și lui Artur Trawinski, fondator al European ArtEast Foundation din Londra, partenerul nostru de nădejde care ne-a oferit un sprijin constant pe întreg parcursul realizării acestei expoziții.

Suntem recunoscători excelenței sale domnului Roelof van Ees, ambasadorul Regatului Țărilor de Jos la București și echipei ambasadei, pentru susținerea extraordinară a acestui proiect și pentru facilitarea prezenței unui număr atât de mare de colecții și artiști olandezi la Timișoara. Dorim, de asemenea, să-i mulțumim domnului Filip Petcu, directorul Muzeului Național de Artă Timișoara, pentru generozitatea de a găzdui această expoziție în principala instituție muzeală din Timișoara.

Adresăm grațitudinea noastră Alexandrei Rigler, director al Centrului de Proiecte Timișoara, Irinei Cios și lui Carmen Constantin, de la Administrația Fondului Cultural Național București, lui Bogdan Vasilescu de la Grup Transilvae și Luciei Cherecheș de la LC Foundation București, pentru suportul financiar oferit acestui proiect.

Și, cel mai mult, am dori să îi mulțumim Sorinei Jecza, președinta Fundației Triade, pentru invitația de a imagina și organiza împreună această expoziție. Fără prietenia și angajamentul ei neobosit, această expoziție nu ar fi fost posibilă.

Gherasim Luca
Prințul Don Baltazar,
fiul regelui Filip al IV-lea
1960
colaj pe panou de lemn
30 x 30 x 1 cm
prin amabilitatea Colecției
Ovidiu Șandor, Timișoara

Gherasim Luca
Le prince Don Baltazar
Carlos fils du roi Philippe IV
[The Prince Don Baltazare,
son of the King Philip the IVth]
1960
collage on wood panel
30 x 30 x 1 cm
courtesy of Ovidiu Șandor
Collection, Timișoara

Several artworks have a special space in our exhibition, those expressly created or adapted to the particular context of the baroque palace that hosts the National Museum of Art from Timișoara. The sound installations done by Kathrin Schlegel, the audio-video installation of Traian Cherecheș, the performative act of Nora Turato, and the assemblage of ceramic works by Vlad Basarab complete the overall picture of the exhibition.

We would also like to express our gratitude to Ovidiu Șandor, visionary art collector and great intellectual, president of the Art Encounters Foundation, for the invitation to include this exhibition in the program of the biennial and to Artur Trawinski, founder of the European ArtEast Foundation in London, our reliable partner who constantly supported us over the making of this exhibition.

We are also grateful to His Excellency, Mr. Roelof van Ees, the ambassador of The Netherlands in Romania, and his team for the extraordinary support provided for this project and for facilitating the presence to Timișoara of such a great number of Dutch art collections and artists. We would also like to thank Mr. Filip Petcu, the director of the National Museum of Art from Timișoara, for offering to host this exhibition in the most important institution of this sort in Timișoara.

We express our gratitude to Alexandra Rigler, the director of the Center for Projects Timișoara, Irina Cios and Carmen Constantin (Administration of the National Cultural Fund Bucharest), Bogdan Vasilescu (Grup Transilvae), and Lucia Cherecheș (LC Foundation Bucharest), for the financial support provided for this project.

And lastly, but certainly not least, we would like to thank Sorina Jecza, the president of the Triade Foundation, for the invitation to conceive and organize together this exhibition. Without her friendship and relentless dedication, this exhibition would have not been possible. (translated from Romanian)

**PROGRAM DE MEDIERE
MEDIATION PROGRAM**

My Art Encounters

Fundația Art Encounters

My Art Encounters reprezintă programul de mediere culturală al Bienalei Art Encounters 2021 dedicat copiilor și tinerilor din mediul urban și rural al județului Timiș, reunind sub o singură umbrelă mai multe tipuri specifice de activități educaționale prin care ne propunem să apropiem publicul larg și publicul tânăr de fenomenul artei contemporane. My Art Encounters este un proiect inovator în ceea ce privește metodele de implementare alese în domeniul educației prin cultură și, în același timp, un proiect original care pornește de la nevoi identificate în modul de raportare al societății românești tinere față de arta contemporană, nevoi pe care încercăm să le rezolve prin soluții customizate, folosindu-se de contextul cultural major creat de bienala Art Encounters.

Pentru ediția din 2021 a Bienalei, ambiția Art Encounters e să crească ponderea copiilor și a tinerilor ce vor lua parte la programul My Art Encounters. Proiectul este gândit ca o continuare și dezvoltare firească a programului de educație pentru copii lansat o dată cu prima ediție a bienalei Art Encounters în 2015, program care s-a dovedit un real succes, reușind să implice peste 4.600 de copii din grădinițe, ciclul primar, gimnaziu și licee în activități educaționale în domeniul artei contemporane. Aceștia au participat împreună cu 117 de profesori în peste 160 de vizite ghidate în expoziții. Ediția din 2019 a Bienalei a atras în jurul programului de mediere 5.000 de participanți.

My Art Encounters

Art Encounters Foundation

My Art Encounters is the cultural mediation program of Art Encounters Biennial 2021, dedicated to children and young people from the urban and rural environment of Timiș county, gathering under the same umbrella several specific types of educational activities, which will hopefully enable us to bring the young public and the public at large closer to the contemporary art phenomenon. My Art Encounters is an innovative project from the point of view of the chosen implementation methods, envisioning to educate through culture and, at the same time, an original project that takes as starting point the needs identified in how the young Romanian society relates to contemporary art, needs that it tries to address by resorting to customized solutions, making use of the expanded cultural context created by the Art Encounters Biennial.

For the 2021 edition of the Biennial, Art Encounters' aim is to increase the number of children and youth that will participate in My Art Encounters program. The project is conceived as a continuation and a natural development of the educational program for children launched in 2015 with the first edition of the Art Encounters Biennial. The program turned out to be a big success, as it managed to attract more than 4,600 children for kinder gardens, primary and secondary schools, and high schools in educational activities in the field of contemporary art. Together with 117 teachers, the children took part in more than 160 guided visits of the exhibitions. The 2019 edition of the Biennial attracted 5,000 participants in its mediation program.

stART – LOOK, LISTEN, THINK

Asociația Culturală Contrasens

Pentru ediția din 2021 a Bienalei Art Encounters, Asociația Culturală Contrasens demarează două programe cu un puternic impact cultural pentru publicul timișorean și nu numai. Proiectul *stART - PRIVEȘTE, ASCULTĂ, GÂNDEȘTE*, un program de educație prin cultură și de mediere culturală, și *ArtSens*, o contribuție colectivă desprinsă din proiectul TMcult. În primăvara anului 2021 au fost organizate deja două cursuri pentru pregătirea tinerilor aflați la început de carieră pentru critica de artă și medierea culturală.

Cele două programe gândite să răspundă nevoilor publicului se vor desfășura sub forma tururilor ghidate dedicate tuturor categoriilor de vârstă și susținute de mediatorii spațiilor expoziționale, a întâlnirilor de gândire critică prin artă cu Alex Condrache, a cursurilor de introducere în arta contemporană cu Maria Orosan-Telea, a serilor de tipul *chill after work* cu Adina Ștefănescu, dar și a întâlnirilor participative ce împletesc arta și viața de zi cu zi cu Anna Harsanyi. În plus, vor fi organizate două serii de ateliere *Care-i faza cu arta contemporană?* susținute de Suzana Dan, dar și *Care-i faza cu desenul?* împreună cu Sorin Bijan, programe de mediere dedicate atât copiilor, cât și elevilor de liceu vocațional.

Aflat la prima ediție în premieră națională, ziarul *ArtSens* lansează o provocare tinerilor profesioniști din zona artelor vizuale, a jurnalismului, a filozofiei și a literelor de a analiza și de a prezenta evenimentul ca fenomen cultural unui public extins. Întregul proiect se va desfășura pe parcursul a șase numere, adunând articole ce vor fi dedicate și vor documenta temele principale ale bienalei, avându-i drept contribuitori pe Etelka Tamás, Miruna Moraru, Vivien-Xenia Tinca, Andreea Neag, Mălina Moncea, Ada Muntean, Andreea Dumitrescu, Lucia-Alexandra Brînaru-Mitrofan, Daniel Petru Gagi, Mihai Toth, Eduard Enache, Luminița Toma, Gabriel Amza, Alice Feraru, Ionela-Andreea Ghețe, Aurelia Micoroi, Alexandra Mereuți, Anastasia Gurschi, Diana Caducenco, Cătălin Alb, Csilla Bartus, Marina Paladi, Georgia Țidorescu și Ioana Terheș.

Strânsa colaborarea a celor două organizații dedicate artei contemporane, Asociația Culturală Contrasens și Fundația Art Encounters, a deschis o platformă menită dialogului și interacțiunii în comunitate, dar și dezvoltării capacității profesionale a noilor generații de lucrători culturali.

stART – LOOK, LISTEN, THINK

Contrasens Cultural Association

For the 2021 edition of the Art Encounters Biennial, Contrasens Cultural Association launches two programs with a strong cultural impact for the public from Timișoara and not only. The project *stART - LOOK, LISTEN, THINK*, a program of cultural mediation and of education through culture, and *ArtSens*, a collaborative initiative originating from the TMcult project. In the spring of 2021, two sessions of classes have already been organized for the training of the young people at the start of their careers as art critics and cultural mediators.

The two programs conceived to answer the needs of the public will materialize in the form of guided tours addressed to all age groups and conducted by the mediators of the exhibition spaces, of art debates with Alex Condrache, of introductory classes in contemporary art with Maria Orosan-Telea, of "chill after work" evenings with Adina Ștefănescu, but also of participative meetings intertwining art and everyday life with Anna Harsanyi. In addition, there will be two series of workshops *What's up with contemporary art?* with Suzana Dan and *What's up with drawing?* together with Sorin Bijan, mediation programs dedicated to children, as well as to art high-school students.

In its first national edition, the *ArtSens* newspaper challenges the young professional from the fields of visual arts, journalism, philosophy, and letters to analyze and present to the wide public the current event as cultural phenomenon. The whole project will unfold over six issues, comprising articles dedicated to and documenting the main themes of the biennial, with contributions by Etelka Tamás, Miruna Moraru, Vivien-Xenia Tinca, Andreea Neag, Mălina Moncea, Ada Muntean, Andreea Dumitrescu, Lucia-Alexandra Brînaru-Mitrofan, Daniel Petru Gagi, Mihai Toth, Eduard Enache, Luminița Toma, Gabriel Amza, Alice Feraru, Ionela-Andreea Ghețe, Aurelia Micoroi, Alexandra Mereuți, Anastasia Gurschi, Diana Caducenco, Cătălin Alb, Csilla Bartus, Marina Paladi, Georgia Țidorescu, and Ioana Terheș.

The close collaboration between the two organizations dedicated to contemporary art, Contrasens Cultural Association and Art Encounters Foundation, generated a platform for dialogue and community exchange, but also for the development of the professional abilities of the new generation of cultural workers.

Mihnea Mircan este curator și teoretician, stabilit în prezent la Melbourne. Cel mai recent proiect al său este expoziția *A Biography of Daphne*, în desfășurare în 2021 la ACCA Melbourne și făcând parte din practica sa curatorială la MADA, Universitatea Modash. Printre proiectele sale viitoare se numără o lucrare despre identități metamorfice și încrengături ecologice, ce va continua cercetarea tezei sale de doctorat, urmând a fi publicată la Spektor Books, Leipzig, în 2022, precum și expoziția de grup *Peisaj în oglindă convexă*, pentru ediția din 2021 a Bienalei Art Encounters din Timișoara, România. Înainte de a se muta în Australia, a fost director artistic al Extra City Kunsthall, Anvers, în perioada 2011–2015, unde a curatoriât, printre alte proiecte, *A Slowdown at the Museum, 1:1. Hans van Houwelingen and Jonas Staal*, seria de expoziții *Cross-examinations*, *Jean-Luc Moulène, Endwards* și *Allegory of Cave Painting*. A curatoriât, de asemenea, expoziții la instituții precum Muzeul Național de Artă Contemporană și Salonul de Proiecte, București; Museion, Bolzano; Stroom, Den Haag; Spinnerei, Leipzig; David Roberts Art Foundation, Londra; Fondation Ricard, Paris; Project Art Center, Dublin; și Bienala de la Veneția, în calitate de curator al Pavilionului României în 2007. A editat *Miklós Onucsán, Hans van Houwelingen: Undone, Cross-examinations* și *Allegory of the Cave Painting*, iar eseurile sale au fost incluse în numeroase cataloage de expoziție sau monografii de artist, printre care Pavel Büchler, Laure Prouvost, Jean-Luc Moulène și Tom Nicholson, și a publicat texte în reviste ca *Manifesta Journal*, *Stedelijk Studies*, *Mousse* și *Afterall*.

Kasia Redzisz este istoric de artă și curator. În iunie 2021, a fost numită directoare artistică a Kanal-Centre Pompidou, Bruxelles, urmând a-și prelua funcția în decembrie. Începând cu 2015, a lucrat în calitate de Curator senior la Tate Liverpool, fiind responsabilă de programul expozițiilor, prezentarea lucrărilor din colecție, producții noi și colaborări internaționale. Printre proiectele sale se numără retrospective itinerante ale unor artiști precum Maria Lassnig și Edward Krasiński, expoziții cu Vivian Sutter și Theaster Gates și producerea unor lucrări noi semnate de Sol Calero, Ugo Rondinone și Jufy Chicago, printre alții. Anterior, Redzisz a colaborat cu Tate Modern (2010-2015), unde a curatoriât o serie de expoziții și programe interdisciplinare. Ca parte a echipei internaționale Tate pentru achiziții, contribuie la dezvoltarea strategiei de colecționare, lucrând îndeaproape cu Comitetul de achiziții pentru Rusia și Europa de Est. Între 2008-2015 a fost directoarea Open Art Projects, organizație specializată pe producția de lucrări de artă experimentală, colaborând cu artiști precum Paweł Althamer sau Piotr Uklański. Începând cu 2011, alături

de artistul Mirosław Bałka, Redzisz a condus „Otwock”, un proiect de lungă durată pe tema relației dintre artă și loc. Munca sa curatorială independentă include, de asemenea, expoziția inaugurată la Muzeului Susch din Elveția (2020). Redzisz este autoare de cărți despre arta contemporană, a editat și a contribuit la numeroase cataloage de expoziții și a publicat texte critice în reviste precum *Frieze*, *Mousse* și *Tate* etc.

Maria Rus Bojan este critic de artă și curator independent, stabilită în prezent la Amsterdam. Pe parcursul a treizeci de ani de activitate, Maria Rus Bojan a organizat proiecte internaționale ce au inclus nume mari ale scenei artistice din România, artiști ca Ana Lupaș, Cornel Brudașcu, Ion Grigorescu sau Paul Neagu, contribuind, de asemenea, la debutul unora dintre cei mai de succes artiști din noua generație, precum Victor Man, Adrian Ghenie, Ciprian Mureșan sau Alin Bozbiacu. Colaborarea îndelungată cu artistul german Ulay (1943-2020) s-a materializat în ampla monografie „Whispers”, distinsă în 2015 cu premiul AICA Olanda pentru publicații. Rus Bojan a curatoriât prima retrospectivă internațională a lui Ulay la Centro Parraga Murcia, 2005 și a fost consultată ca expert în retrospectivile recente de la Schirn Kunsthalle, Frankfurt, 2016 și Stedelijk Museum, Amsterdam, 2020. Maria Rus Bojan a fost curatoare (alături de Ami Barak și Bogdan Ghiu) a expoziției *Performing History*, ce a reprezentat România la Bienala de la Veneția, 2011. Între 2017-2020 a curatoriât trei expoziții retrospective și a editat mai multe publicații dedicate renumitei artiste poloneze Magdalena Abakanowicz. Este președinta Fundației European ArtEast, Londra și din 2008 conduce MB Art Agency, o platformă de proiecte curatoriale și consultanță artistică pentru arta est-europeană la Amsterdam.

Bogdan Ghiu este unul dintre membrii de bază ai Generației '80 și ai fostului Cenaclul de Luni (unele dintre cele mai importante mișcări și, respectiv, grupuri literare ale Estului Europei din ultimul deceniu al regimului comunist). Multilateral, scrie și publică poezie, eseuri (despre literatură, filosofie, media, artă contemporană, arhitectură, teoria și pedagogia traducerii, politică) și traduceri (peste 70) din filosofia și literatura franceză (Foucault, Derrida, Deleuze, Bourdieu, Latour, Baudrillard, Guattari, Rancière, Bataille, Bergson, Weil, Veyne, Barthes, Baudelaire, Artaud, Breton, Leiris, Duras, Sade, Sansal, Nothomb etc.). În 2011, alături de curatorii Maria Rus Bojan și Ami Barak, a reprezentat România la Bienala de la Veneția, iar din 2011 este curatorul general al triennalei bucureștene de arhitectură *East Centric*. Cele mai recente cărți ale sale sunt volumele de poezie *Stringerea armelor (Metoda)* (2021) și *Cu Orice e posibil* (2019), și

eseurile *Pandemiocrația* (2020), *Totul trebuie tradus. Noua paradigmă (un manifest)* (2015) și *Linia de producție: lucrând cu arta* (2014). A lucrat în relație cu importanți artiști vizuali români și străini (precum Thomas Hirschhorn, Daniel Knorr, Victor Man, Miklós Onucsán etc.). **Diana Marincu** este curator și critic de artă, membru AICA și IKT, Director Artistic al Fundației Art Encounters din Timișoara. A obținut în 2017 titlul de Doctor la Universitatea de Arte din București, secția Istoria și Teoria Artei. Cele mai recente expoziții ale sale includ: *Harun Farocki – Ar trebui ca realitatea să înceapă*, Fundația Art Encounters, Timișoara (2020); *Persona*, MUCEM, Marsilia (2019); *Manufacturing Nature / Naturalizing the Synthetic*, Frac des Pays de la Loire (2018); *Marianne Mispelaere – Sounds Make Worlds*, Fundația Art Encounters, Timișoara (2018); co-curator alături de Zsuzsanna Szegedy-Maszák, *Double Heads Matches*, Noua Galerie a Budapestei (2018); co-curator alături de Ami Barak, *Viața – Mod de întrebuintare*, Timișoara Art Encounters (2017); co-curator împreună cu Anca Mihuleț al proiectului *Punctul alb și cubul negru*, MNAC București (2015-2017). Printre publicațiile recente se numără: co-editor alături de Mica Gherghescu, *Infra-Noir. Anatomii ale dorinței. Metamorfoze ale imaginilor*, Editura Art Encounters, Timișoara, 2020; co-editor alături de Ruxandra Demetrescu, *Revista ARTA*, nr. 44-45 / 2020; co-editor alături de Emmanuel Lebeau a catalogului *Manufacturing Nature / Naturalising the Synthetic*, Frac des Pays de la Loire, 2020.

Georgia Țidorescu este tânără curatoare, absolventă a programului de master Practici Curatoriale Contemporane la Universitatea de Artă și Design Cluj-Napoca. În prezent este asistent curator în cadrul Fundației Art Encounters unde a ajutat la organizarea mai multor expoziții din cadrul programului permanent și a Bienalei Art Encounters 2019. Din 2018, organizează expoziții și proiecte de mediere culturală împreună cu Asociația Culturală Contrasens din Timișoara.

Mihnea Mircan is a curator and a writer currently based in Melbourne. His most recent project is the exhibition *A Biography of Daphne*, currently presented at ACCA Melbourne and part of a PhD degree in Curatorial Practice at MADA, Monash University. His forthcoming projects include a reader on metamorphic identities and ecological entanglements that extends his PhD research, to be published by Spekter Books, Leipzig, in 2022, as well as the group exhibition *Landscape in a Convex Mirror*, for the 2021 edition of the Art Encounters Biennial in Timisoara, Romania. Before moving to Australia, he was the artistic director of Extra City Kunsthal, Antwerp, between 2011-15, where he curated, among other projects, *A Slowdown at the Museum, 1.1. Hans van Houwelingen and Jonas Staal*, the series of exhibitions *Cross-examinations, Jean-Luc Moulène, Endwards and Allegory of the Cave Painting*. Mircan has also curated exhibitions at institutions including the National Museum of Contemporary Art and Salonul de Proiecte, Bucharest; Museion, Bolzano; Stroom, Den Haag; Spinnerei, Leipzig; David Roberts Art Foundation, London; Fondation Ricard, Paris; Project Art Center, Dublin; and the Venice Biennial, as curator of the Romanian Pavilion in 2007. He was the editor of the books *Miklós Onucsán, Hans van Houwelingen: Undone, Cross-examinations* and *Allegory of the Cave Painting*, and has contributed essays to numerous exhibition catalogues, monographs of artists such as Pavel Büchler, Laure Prouvost, Jean-Luc Moulène, and Tom Nicholson, and magazines such as *Manifesta Journal, Stedelijk Studies, Mousse*, and *Afterall*.

Kasia Redzisz is an art historian and curator. In June 2021 she was appointed Artistic Director of Kanal-Centre Pompidou in Brussels and she is going to take up her new role in December. Since 2015 she has been working as Senior Curator at Tate Liverpool, where she is responsible for the programme of exhibitions, collection displays, new commissions, and international collaborations. Her projects include touring retrospectives of artists such as Maria Lassnig and Edward Krasiński, exhibitions with Vivian Sutter and Theaster Gates and new commissions with Sol Calero, Ugo Rondinone, and Judy Chicago among others. Prior to that Redzisz worked at Tate Modern (2010-15), where she curated several exhibitions and interdisciplinary programmes. As part of Tate's international acquisitions team, she contributes to the collection strategy working closely with Russia and Eastern Europe Acquisition Committee. Between 2008 and 2015 she was Director of Open Art Projects, organization focusing on experimental art commissions, working on new productions with artists such as Paweł Althamer or Piotr Ukiński. Since 2011 together with artist Mirosław Bałka,

Redzisz has directed "Otwock", a long-term project focusing on the relationship between art and place. Her independent curatorial work also includes the inaugural exhibition of Muzeum Susch in Switzerland (2020). Redzisz is an author of books on contemporary art, she has edited and contributed to several exhibition catalogues and published her texts in magazines such as *Frieze, Mousse*, and *Tate Etc.*

Maria Rus Bojan is a Romanian art critic and independent curator living and working in Amsterdam. During her 30-year career, Maria Rus Bojan organized international projects including seminal figures of the Romanian art scene, such as Ana Lupaș, Cornel Brudășcu, Ion Grigorescu, Paul Neagu, as well as contributing to the debut of today's most successful artists from the new generation including Victor Man, Adrian Ghenie, Ciprian Mureșan, and Alin Bozbiacu. Her long-term collaboration with German artist Ulay (1943-2020) led to the publication of the authoritative monograph "Whispers", which was awarded the AICA Netherlands Prize in 2015. She curated Ulay's first international retrospective at Centro Parraga Murcia, 2005 and contributed as an expert to the recent retrospectives at Schirn Kunsthalle Frankfurt, 2016, and the Stedelijk Museum Amsterdam, 2020. Maria Rus Bojan has been a co-curator of *Performing History*, the Romanian Pavilion at the Venice Biennial in 2011. Between 2017-2020 she has curated three retrospective exhibitions and was editor of several publications dedicated to the renowned Polish artist Magdalena Abakanowicz. Maria Rus Bojan is chairman of the European ArtEast Foundation, and since 2008 she runs MB Art Agency, a platform for curatorial projects and artistic consultancy dedicated to Eastern European art.

Bogdan Ghiu is a poet and writer, one of the main members of Generation 80 and of the former Cenaclul de Luni (Monday Cenacle, some of the most important literary movements and, respectively, literary groups of Eastern Europe in the last decade of the communist regime). Multilaterally, he writes and publishes poetry, essays (on literature, philosophy, media, contemporary art, architecture, translation theory and pedagogy, politics) and translations (over 70) of French philosophy and literature (Foucault, Derrida, Deleuze, Bourdieu, Latour, Baudrillard, Guattari, Rancière, Bataille, Bergson, Weil, Veyne, Barthes, Baudelaire, Artaud, Breton, Leiris, Duras, Sade, Sansal, Nothomb etc.). In 2011, together with the curators Maria Rus Bojan and Ami Barak, he represented Romania at the Venice Biennale, and since 2011 he has been the general curator of the

Bucharest triennial of architecture *East Centric*. His most recent books are the volumes of poetry *Stringerea armelor (Metoda)* [Gathering Arms (The Method)], 2021; *Cu Orice e posibil* [With Anything (Is) Possible], 2019; and the essays *Pandemicroația* [Pandemocracy], 2020; *Totul trebuie tradus. Noua paradigmă (un manifest)* [Everything Must Be Translated. The New Paradigm (a Manifesto)], 2015; and *Linia de producție: lucrând cu arta* [The Production Line: Working with Art], 2014. He worked in relation to important visual artists (such as Thomas Hirschhorn, Daniel Knorr, Victor Man, Miklós Onucsán, etc.).

Diana Marincu is a curator and art critic, member of AICA and IKT, Artistic Director of Art Encounters Foundation in Timișoara. In 2017 she got her PhD degree at the University of Arts, Bucharest, at the department of Art Theory and History. Her recent exhibitions include: *Harun Farocki & Antje Ehmman, Reality Would Have to Begin*, Art Encounters Foundation, Timișoara (2020); *Persona*, MUCEM, Marseille (2019); *Manufacturing Nature / Naturalizing the Synthetic*, Frac des Pays de la Loire (2018); *Marianne Mispelaëre, Sounds Make Worlds*, Art Encounters Foundation, Timișoara; *Double Heads Matches* (with Zsuzsanna Szegedy-Maszák), New Budapest Gallery (2018); *Life – A User's Manual* (with Ami Barak), Art Encounters Biennial Timișoara & Arad (2017); *The White Dot and The Black Cube* (a curatorial project in six parts co-curated with Anca Verona Mihuleț), MNAC Bucharest (2015-2017). Recent publications include *Infra-Noir. Anatomii ale dorinței. Metamorfoze ale imaginilor*, Editura Art Encounters, Timișoara, 2020 (co-editor with Mica Gherghescu); *Revista ARTA*, nr. 44-45 / 2020 (co-editor with Ruxandra Demetrescu); the exhibition catalogue *Manufacturing Nature / Naturalising the Synthetic*, Frac des Pays de la Loire, 2020 (co-editor with Emmanuel Lebeau).

Georgia Țidorescu is a young curator, with a MA in Contemporary Curatorial Practices at the University of Art and Design, Cluj-Napoca. She is assistant curator at Art Encounters Foundation, where she helped in organizing exhibitions for the permanent program, as well as the Art Encounters Biennial 2019. Since 2018, she has been organizing exhibitions and running cultural mediation programs for the Contrasens Cultural Association in Timișoara.

OTHER US OUR OTHER US OUR
 JS OUR OTHER US OUR OTHER
 OTHER US OUR OTHER US OUR
 JS OUR OTHER US OUR OTHER

Landscape in a Convex Mirror / Peisaj în oglindă convexă curator: Mihnea Mircan	How To Be Together / Cum să coabităm curator: Kasia Redzisz	Seasons End curator: Kasia Redzisz Expoziție deschisă între 1-31 octombrie	Aripa secretă / Secret Wing curatori: Maria Rus Bojan & Bogdan Ghiu
1 2 5 Benjamin Bannan Rosa Barba Erik Bünger Alexander Carver Traian Chereșes Sara Culmann Dulica Dračić Sári Ember Alice Gancevici & Remus Pușcariu Fabien Giraud & Raphaël Siboni Adela Giurgiu Femke Herregraeven Florence Jung Hiwa K Zsófia Keresztes Szabolcs KissPál Gert Jan Kocken KevleKulik Oliver Laric Magdalena Lazarczyk Gil Mocanu Jean-Luc Moulène Robertas Narkus Miklós Orucșán Manuel Pelmuș Joanna Piotrowska Laure Prouvost Ana Pvracki Flaviu Rogojan Daniel Steegman Mangrané Saul Steinberg Hito Steyerl Remco Torenbosch Achraf Touloub Julijonas Urbonas Lonnie van Brummelen & Siebren de Haan Jonathan van Doornum Bernard Volta Phillip Warnell	4 6 8 9 Dobrawa Borkata Agnieszka Brzeźnańska Flaviu Căcoveanu Valiko Chobanov Daniela & Linda Dostálková Nidri Emelele Kitti Gosztola & Bence György Pálinkás Irena Haiduk Haveli Mihaela Hudrea Anna Hulačová Suzanne Husky Nona Inescu Agata Ingarden Dominika Kowynia Iva Lušahi Lala Meredith-Vula Gizela Mickiewicz Hana Milešić Monotremu / Minitremu & Krisztián Török Małgorzata Mirga-Tas Vlad Nancă Davinia-Ann Robinson Selma Selman Jura Shust Wojciech Ireneusz Sobczyk Alexandra Sukhareva Dardan Zhegrova	3 Akademia Ruchu Jerzy Beres Ștefan Bertalan Włodzimierz Borowski Collective Actions Agnes Denes Jan Dobkowski Constantin Flondor Karpo Godina Wanda Gołkowska Pavel Ilie Konrad Jarodźki Aleksandra Kasuba Eva Kmentová Frans Krajcberg Katalin Ladik Liliana Lewicka Ana Lupas MAMU Group Albeta Mihaylova Wanda Mhuleac Teresa Murak OHO Group Pécs Workshop Andrzej Pierzgański Maria Pińska-Beres Eugenia Pop Simona Runcan Zorka Sągłová Sigma 1 Group Rudolf Sikora Ija Šolčić Jerzy Trześniński Doru Tulcan Dimov Vesselin Jana Želbišská Anna Zemánková Kazimiera Zimbyłta	7 Lucas Arnuda Vlad Basarab Ion Bitzan Kasper Bosmans Alin Bozbielu Marcel Broodthaers Cornel Brudacu James Lee Byars Sophie Calle Simion Cernica Traian Chereșes Yehon Chang René Daniëls Marlene Dumas Octav Grigorescu Johannes Helden Peter Jecza Anselm Kiefer Sigalit Landau Gherasim Luca Lucassen Ioan Aurel Mureșan Ioana Nemes Iulia Nistor David Robillard Viviane Sassen Ioan Sârbciu Katrin Schlegel Maden Stilianović Nora Turato Ulay
SPAȚII EXPOZIȚIONALE: 1 Info Point, Pavilionul ISHO Bd. Take Ionescu nr. 46C Orar: Ma-D, 11:00-19:00 2 ISHO Office Bd. Take Ionescu nr. 46C Orar: Ma-D, 11:00-19:00 3 Fundația Art Encounters Bd. Take Ionescu nr. 46C Orar: Ma-D, 11:00-19:00 4 Muzeul de Transport Public „Corneliu Miklos” Bd. Take Ionescu nr. 83 Orar: Ma-D, 11:00-19:00 5 FABER Splaiul Penes Curcanul nr. 4-5 Orar: Ma-D, 11:00-19:00 6 Institutul Francez din Timișoara Bd. C. D. Loga nr. 46 Orar: L-V, 12:00-18:00 Orar special în timpul weekend-ului de deschidere: S, D: 11:00-19:00 7 Muzeul Național de Artă Timișoara Piața Unirii nr. 1 Orar: Ma-D, 10:00-18:00 8 Galeria Helios Piața Victoriei nr. 6 Orar: L-S, 11:00-19:00 Orar special în timpul weekend-ului de deschidere: D: 11:00-19:00 9 Intervenție Suzanne Husky în cartierul Fabric Strada Lunet, Timișoara		SPAȚII EVENIMENTE: 10 Teatrul Național „Mihai Eminescu” Timișoara / Sala 2 Parcul Chic, Bd. Ion C. Brătianu 11 Casa Artelor Str. Episcop Augustin Pacha nr. 8 12 Librăria La Două Butrițe Piața Unirii nr. 11 13 Mansarda Facultății de Arte și Design / Universitatea de Vest Str. Cituz nr. 4 14 Casa Tineretului / FITT Str. Arley nr. 19 15 Galeria Jecza Calea Martirilor 1989 nr. 51/52 16 Art Editions by epretext Pavilionul ISHO, Bd. Take Ionescu nr. 46C	Programul de proiecție video One day the day will come when the day will not come este prezentat în parteneriat cu Neuer Berliner Kunstverein n.b.k. Video-Forum, Berlin. * lucrări noi

* Programul poate suferi modificări. Consultați varianta actualizată online, la: 2021.artencounters.ro

** În fiecare zi, conform orarului spațiilor expoziționale, câte un mediator cultural vă așteaptă pentru tururi ghidate și informații

*** ▷ indice hartă spațiu expozițional

PROGRAM BIENALA ART ENCOUNTERS 2021

OUR OTHER US

1 octombrie – 7 noiembrie 2021

VINERI, 1 OCTOMBRIE

14:00 → Deschiderea oficială a Bienalei Art Encounters 2021 – OUR OTHER US (ISHO)
▷ 2

15:00 – 17:00 → Tururi ghidate în expoziții cu artiștii și curatorii invitați

16:00 → Performance Manuel Pelmuș, „Permanent Collection” (cu: Mihai Mihalcea, sound design: Ion Dumitrescu) (Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”)

17:00 → Vernisajul expoziției „Aripa secretă” în parteneriat cu Fundația Triade (Muzeul Național de Artă Timișoara)

18:00 → Performance – program colateral: VIDEO + RADIO + LIVE (Casa Artelor)
▷ 11

SÂMBĂTĂ, 2 OCTOMBRIE

10:00 → Brunch & talks cu artiștii, curatorii invitați și mediatorii Contrasens (FABER)
▷ 5

11:00 – 13:00 → Program pentru copii (6-12 ani): *Care-i faza cu arta contemporană?* Cu
▷ 4

Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”)

11:00 → Performance Manuel Pelmuș, „Permanent Collection” (cu: Mihai Mihalcea, sound design: Ion Dumitrescu) (Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”)
▷ 4

12:00 → Conferință susținută de Bernard Blistène (Teatrul Național „Mihai Eminescu” Timișoara / Sala 2)
▷ 10

14:00 → Workshop comunitar al artistei Suzanne Husky în parteneriat cu BETA – bienala timișoreană de arhitectură (Strada Lunei, Timișoara)
▷ 9

16:00 → Proiecție video și dezbateri, IRWIN (Casa Tinerețului / FITT)
▷ 14

18:00 → Performance – Program colateral: VIDEO + RADIO + LIVE (Casa Artelor)
▷ 11

18:00 – 23:30 → Opening Party – acces pe bază de bilet de intrare (spațiu exterior ISHO)
▷ 3

DUMINICĂ, 3 OCTOMBRIE

11:00 – 13:00 → Program pentru copii (6-12 ani): *Care-i faza cu arta contemporană?* Cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (Galeria Helios)
▷ 8

11:00 → White Picnic și tur ghidat în expoziția „1 + 2 + 3 + 4 O aniversare, busolă pentru viitor” (Galeria Jecza, Timișoara)
▷ 15

14:00 → Performance Manuel Pelmuș, „Permanent Collection” (cu: Mihai Mihalcea, sound design: Ion Dumitrescu) (Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”)
▷ 4

14:00 – 16:00 → Lectură de poezie în conjuncție cu expoziția „Aripa secretă” – Johannes Heldén și Bogdan Ghiu (Muzeul Național de Artă Timișoara)
▷ 7

17:00 → Lansare de carte (Librăria La Două Bufnițe)
▷ 12

18:00 → Performance – Program colateral: VIDEO + RADIO + LIVE (Casa Artelor)
▷ 11

MARȚI, 5 OCTOMBRIE

10:00 → Ziarul ArtSens – la cafea cu Ioana Terheș (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (live pe Facebook)

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate cu Alex Condache (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (ISHO Office)
▷ 2

MIERCURI, 6 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara)
▷ 2, 4, 7

JOI, 7 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Artist Walk (tur ghidat de un artist invitat) (ISHO Office)
▷ 2

VINERI, 8 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Chill after work cu Adina Ștefănescu (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**ISHO Office**)
▷ 2

SĂMBĂTĂ, 9 OCTOMBRIE

11:00 – 13:30 → Monotremu/Minitremu: „Artă-mă – feluri de a experimenta artele” (pavilionul din curtea **Muzeului de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

17:00 → How to Talk Together cu Anna Harsanyi (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**ISHO Office**)
▷ 2

DUMINICĂ, 10 OCTOMBRIE

11:00 – 12:30 → Program pentru copii (6-12 ani): Care-i faza cu arta contemporană? Cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

15:00 – 17:00 → Tur ghidat specializat pentru adolescenții și tinerii pasionați de artă, cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

17:00 → Dialog Dan Alexe și Mircea Mihăieș (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 7

MARȚI, 12 OCTOMBRIE

10:00 → Ziarul ArtSens – la cafea cu Ioana Terheș (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**live pe Facebook**)

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate cu Alex Condache (în parteneriat cu Asociația Culturală

Contrasens) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)

MIERCURI, 13 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Cursuri de introducere în arta contemporană cu Maria Oroșan-Telea (**Fundația Art Encounters**)
▷ 3

JOI, 14 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Artist Walk (tur ghidat de un artist invitat) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

VINERI, 15 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Chill after work cu Adina Ștefănescu (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

Noaptea Albă a Galerilor – Nocturnă expozițională la **Fundația Art Encounters, ISHO Office, ISHO Pavilion** (expozițiile vor fi deschise până la ora **24:00**)

OPEN STUDIOS WEEKEND (atelierile de artist din Timișoara deschise publicului)

SĂMBĂTĂ, 16 OCTOMBRIE

11:00 – 13:30 → Monotremu/Minitremu: „Artă-mă – feluri de a experimenta artele” (pavilionul din curtea **Muzeului de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

17:00 → How to Talk Together cu Anna Harsanyi (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

OPEN STUDIOS WEEKEND (atelierile de artist din Timișoara deschise publicului)

DUMINICĂ, 17 OCTOMBRIE

11:00 – 12:30 → Atelier pentru copii (6-12 ani) cu Gabriela Robeci (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**ISHO Office**)
▷ 2

15:00 – 17:00 → Tur ghidat specializat pentru adolescenții și tinerii pasionați de artă, cu Ioana Terheș (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Institutul Francez, FABER**)
▷ 5, 6

11:00 → Tur ghidat al expoziției „Aripa secretă” cu Andrei Jecza (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 7

OPEN STUDIOS WEEKEND (atelierile de artist din Timișoara deschise publicului)

MARȚI, 19 OCTOMBRIE

10:00 → Ziarul ArtSens – la cafea cu Ioana Terheș (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**live pe Facebook**)

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate cu Alex Condache (în parteneriat cu Asociația

Culturală Contrasens) (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)

MIERCURI, 20 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Cursuri de introducere în arta contemporană cu Maria Oroșan-Telea (**ISHO Office**)
▷ 2

JOI, 21 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

17:00 → Artist Walk (tur ghidat de un artist invitat) (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 7

VINERI, 22 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Lansare de carte (**Librăria La Două Bufnițe**)
▷ 12

18:00 → Chill after work cu Adina Ștefănescu (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**ISHO Pavilion**)
▷ 1

SĂMBĂTĂ, 23 OCTOMBRIE

11:00 – 13:30 → Monotremu/Minitremu: „Artă-mă – feluri de a experimenta artele” (pavilionul din curtea

Muzeului de Transport Public „Corneliu Mikloși”)
17:00 → How to Talk Together cu Anna Harsanyi (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 7

DUMINICĂ, 24 OCTOMBRIE

11:00 – 12:30 → Program pentru copii (6-12 ani): Care-i faza cu arta contemporană? Cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

15:00 – 17:00 → Tur ghidat specializat pentru adolescenții și tinerii pasionați de artă, cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 7

MARȚI, 26 OCTOMBRIE

10:00 → Ziarul ArtSens – la cafea cu Ioana Terheș (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**live pe Facebook**)

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 7

18:00 → Art Debate cu Alex Condache (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Fundația Art Encounters**)
▷ 3

MIERCURI, 27 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Cursuri de introducere în arta contemporană cu

Maria Oroșan-Telea (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)

JOI, 28 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Artist Walk (tur ghidat de un artist invitat) (**Fundația Art Encounters**)
▷ 3

18:00 → Lectură și discuție moderată de Cosmin Ciotloș în cadrul Festivalului Internațional de Literatură de la Timișoara – „Poeți ai generației 80” (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 7

VINERI, 29 OCTOMBRIE

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Chill after work cu Adina Ștefănescu (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Fundația Art Encounters**)
▷ 3

SĂMBĂTĂ, 30 OCTOMBRIE

11:00 – 13:30 → Monotremu/Minitremu: „Artă-mă – feluri de a experimenta artele” (pavilionul din curtea **Muzeului de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)
▷ 4

16:00 → Lansare de carte (**Librăria La Două Bufnițe**)
▷ 12

17:00 → How to Talk Together cu Anna Harsanyi (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Fundația Art Encounters**)
▷ 3

DUMINICĂ, 31 OCTOMBRIE

11:00 –
12:30 → Program pentru copii (6-12 ani): Care-i faza cu arta contemporană? Cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)

11:00 → Artiști români în expoziție, tur ghidat cu Sorina Jecza (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)

15:00 –
17:00 → Tur ghidat specializat pentru adolescenții și tinerii pasionați de artă, cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Fundația Art Encounters, ISHO Pavilion**)

MARȚI, 2 NOIEMBRIE

10:00 → Ziarul ArtSens – la cafea cu Ioana Terheș (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**live pe Facebook**)

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)

18:00 → Art Debate cu Alex Condrache (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**Galeria Helios**)

MIERCURI, 3 NOIEMBRIE

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)

17:00 → Cursuri de introducere în arta contemporană cu Maria Oroșan-Telea (**Muzeul Național de Artă Timișoara**)

JOI, 4 NOIEMBRIE

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)

18:00 → Artist Walk (tur ghidat de un artist invitat) (**ISHO Office**)

VINERI, 5 NOIEMBRIE

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (program de mediere pentru școli la **ISHO Office, Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”, Muzeul Național de Artă Timișoara**)

18:00 → Lansare de carte Institutul Prezentului: AFTERWORD. The second life of books. Lansări de carte de artă, artiști timișoreni: catalogul Constantin Flondor (2021), publicația expoziției 24 de argumente (2020) și Diet Saylor, Pentru o structurare aleatorie a spațiului, 2019, ediție în cadrul seriei Parkour (**Librăria La Două Bufnițe**)

18:00 → Chill after work cu Adina Ștefănescu (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**FABER**)

SĂMBĂTĂ, 6 NOIEMBRIE

10:00 –
17:00 → Simpozion închidere Bienala Art Encounters 2021. COMUN/ITATE, tactici de a fi împreună, conferință internațională Institutul Prezentului (**Mansarda Facultății de Arte și Design Timișoara**)

11:00 –
13:30 → Monotremu/Miniremu: „Artă-mă – feluri de a experimenta artele” (pavilionul din curtea **Muzeului de Transport Public „Corneliu Mikloși”**)

12:00 → Performance Manuel Pelmuș, „Permanent Collection” (cu: Mihai Mihalcea, sound design: Ion Dumitrescu)

(Muzeul de Transport Public „Corneliu Mikloși”)

17:00 → How to Talk Together cu Anna Harsanyi (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**FABER**)

18:00 → Curator Talk cu Adrian Notz în cadrul Școlii curatoriale de toamnă organizată împreună cu Centrul Cultural Clujean (**FABER**)

18:30 → Prezentarea rezultatelor Școlii curatoriale de toamnă (**FABER**)

19:00 → Closing Party

DUMINICĂ, 7 NOIEMBRIE

15:00 –
17:00 → Tur ghidat specializat pentru adolescenții și tinerii pasionați de artă, cu Suzana Dan (în parteneriat cu Asociația Culturală Contrasens) (**ISHO Office**)

Web: 2021.artencounters.ro
Facebook: timisoaraartencounters
Instagram: art.encounters

* This program is subject to change. Please visit the updated online version at: 2021.artencounters.ro

** A cultural mediator will welcome you for guided tours and details daily, according to the timetable of each exhibition space

*** ▷ exhibition space map index

TIMELINE OF EVENTS ART ENCOUNTERS BIENNIAL 2021

OUR OTHER US

October 1 - November 7, 2021

FRIDAY, OCTOBER 1

14:00 → The official opening of the Art Encounters Biennial 2021 – *Our Other Us* (ISHO) ▷ 2

15:00 – 17:00 → Guided tours of the exhibitions with invited artists and curators

16:00 → Performance
▷ 4 Manuel Pelmuș, “Permanent Collection” (with Mihai Mihalcea, sound design: Ion Dumitrescu) (Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)

17:00 → The opening of the exhibition “The Secret Wing” in partnership with the Triade Foundation (The National Museum of Art Timișoara) ▷ 7

18:00 → Performance – collateral program: VIDEO + RADIO + LIVE (House of Arts) ▷ 11

SATURDAY, OCTOBER 2

10:00 → Brunch and talks with artists, invited curators, and Contrasens mediators (FABER) ▷ 5

11:00 – 13:00 → Program for children (6-12 years): What’s up with ▷ 4

contemporary art? with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) (Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)

11:00 → Performance
▷ 4 Manuel Pelmuș, “Permanent Collection” (with Mihai Mihalcea, sound design: Ion Dumitrescu) (Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)

12:00 → Public lecture by Bernard Blistène (Mihai Eminescu National Theater Timișoara, Hall 2) ▷ 10

14:00 → Community workshop by artist Suzanne Husky in partnership with BETA – Timișoara Architecture Biennial (Lunei Street, Timișoara) ▷ 9

16:00 → Video screening and debate, IRWIN (The Youth House / FITT) ▷ 14

18:00 → Performance – collateral program: VIDEO + RADIO + LIVE (House of Arts) ▷ 11

18:00 – 23:30 → Opening Party – access based on entrance ticket (ISHO open space) ▷ 3

SUNDAY, OCTOBER 3

11:00 – 13:00 → Program for children (6-12 years): What’s up with contemporary art?, with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) (Helios Gallery) ▷ 8

11:00 → White Picnic and guided tour of the exhibition “1 + 2 + 3 + 4 An anniversary, a compass for the future” (Jecza Gallery, Timișoara) ▷ 15

14:00 → Performance
▷ 4 Manuel Pelmuș, “Permanent Collection” (with Mihai Mihalcea, sound design: Ion Dumitrescu) (Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)

14:00 – 16:00 → Poetry reading accompanying the exhibition “Secret Wing” – Johannes Heldén and Bogdan Ghiu (The National Museum of Art Timișoara) ▷ 7

17:00 → Book launch (La Două Bufnițe bookstore) ▷ 12

18:00 → Performance – collateral program: VIDEO + RADIO + LIVE (House of Arts) ▷ 11

TUESDAY, OCTOBER 5

10:00 → The ArtSens newspaper – having a coffee with Ioana Terheș (in partnership with Contrasens Cultural Association) (live on Facebook)

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara) ▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate with Alex Condache (in partnership with Contrasens Cultural Association) (ISHO Office) ▷ 2

WEDNESDAY, OCTOBER 6

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara) ▷ 2, 4, 7

THURSDAY, OCTOBER 7

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara) ▷ 2, 4, 7

18:00 → Artist Walk (guided tour by a guest artist) (ISHO Office) ▷ 2

FRIDAY, OCTOBER 8

11:00 – 15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara) ▷ 2, 4, 7

18:00 → Chill after work with Adina Ștefănescu (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(ISHO Office)**
▷ 2

SATURDAY, OCTOBER 9

11:00 –
13:30 → Monotremu/Minitremu: Art me – ways of experimenting arts (the pavilion in the courtyard of **Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation**)
▷ 4

17:00 → How to Talk Together, with Anna Harsanyi (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(ISHO Office)**
▷ 2

SUNDAY, OCTOBER 10

11:00 –
13:00 → Program for children (6-12 years): What's up with contemporary art? with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)**
▷ 4

15:00 –
17:00 → Guided tour designed for teenagers and young people interested in art, with Suzana Dan **(Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)**
▷ 4

17:00 → Dialogue Dan Alexe and Mircea Mihăieș **(The National Museum of Art Timișoara)**
▷ 7

TUESDAY, OCTOBER 12

10:00 → The ArtSens newspaper – having a coffee with Ioana Terheș (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(live on Facebook)**

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate with Alex Condrache (in
▷ 4

partnership with Contrasens Cultural Association) **(Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)**

WEDNESDAY, OCTOBER 13

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → An introduction to contemporary art, with Maria Oroșan-Telea **(Art Encounters Foundation)**
▷ 3

THURSDAY, OCTOBER 14

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Artist Walk (guided tour by a guest artist) **(Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)**
▷ 4

FRIDAY, OCTOBER 15

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Chill after work with Adina Ștefănescu (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)**
▷ 7

The White Night of Galleries – Late-night viewing at the **Art Encounters Foundation, ISHO Office, ISHO Pavilion** (the exhibitions will be open until 24:00)

OPEN STUDIOS WEEKEND (Timișoara's artist studios open to the public)

SATURDAY, OCTOBER 16

11:00 –
13:30 → Monotremu/Minitremu: Art me – ways of experimenting arts (the pavilion in the courtyard of **Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation**)
▷ 4

17:00 → How to Talk Together, with Anna Harsanyi (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)**
▷ 4

OPEN STUDIOS WEEKEND (Timișoara's artist studios open to the public)

SUNDAY, OCTOBER 17

11:00 –
12:30 → Workshop for children (2-12 years) with Gabriela Robeci (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(ISHO Office)**
▷ 2

15:00 –
17:00 → Guided tour designed for teenagers and young people interested in art, with Ioana Terheș (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(French Institute, FABER)**
▷ 6, 5

11:00 → Guided tour of the exhibition "Secret Wing" with Andrei Jecza **(The National Museum of Art Timișoara)**
▷ 7

OPEN STUDIOS WEEKEND (Timișoara's artist studios open to the public)

TUESDAY, OCTOBER 19

10:00 → The ArtSens newspaper – having a coffee with Ioana Terheș (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(live on Facebook)**

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate with Alex Condrache (in partnership with Contrasens
▷ 7

Cultural Association) **(The National Museum of Art Timișoara)**

WEDNESDAY, OCTOBER 20

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → An introduction to contemporary art, with Maria Oroșan-Telea **(ISHO Office)**
▷ 2

THURSDAY, OCTOBER 21

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

17:00 → Artist Walk (guided tour by a guest artist) **(The National Museum of Art Timișoara)**
▷ 7

FRIDAY, OCTOBER 22

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Book launch (**La Două Bufnițe bookstore**)
▷ 12

18:00 → Chill after work with Adina Ștefănescu (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(ISHO Pavilion)**
▷ 1

SATURDAY, OCTOBER 23

11:00 –
13:30 → Monotremu/Minitremu: Art me – ways of experimenting arts (the pavilion in the courtyard of
▷ 4

Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)
17:00 → How to Talk Together, with Anna Harsanyi (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(The National Museum of Art Timișoara)**
▷ 7

SUNDAY, OCTOBER 24

11:00 –
12:30 → Program for children (6-12 years): What's up with contemporary art?, with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(The National Museum of Art Timișoara)**
▷ 7

15:00 –
17:00 → Guided tour designed for teenagers and young people interested in art, with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(The National Museum of Art Timișoara)**
▷ 7

TUESDAY, OCTOBER 26

10:00 → The ArtSens newspaper – having a coffee with Ioana Terheș (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(live on Facebook)**

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate with Alex Condrache (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(Art Encounters Foundation)**
▷ 3

WEDNESDAY, OCTOBER 27

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → An introduction to contemporary art, with
▷ 4

Maria Oroșan-Telea **(Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation)**

THURSDAY, OCTOBER 28

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Artist Walk (guided tour by a guest artist) **(Art Encounters Foundation)**
▷ 3

18:00 → Public reading and debate conducted by Cosmin Ciotloș, as part of Timișoara International Festival of Literature – "Poets of the 80's" **(The National Museum of Art Timișoara)**
▷ 7

FRIDAY, OCTOBER 29

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Chill after work with Adina Ștefănescu (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(Art Encounters Foundation)**
▷ 3

SATURDAY, OCTOBER 30

11:00 –
13:30 → Monotremu/Minitremu: Art me – ways of experimenting arts (the pavilion in the courtyard of **Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation**)
▷ 4

16:00 → Book launch (**La Două Bufnițe bookstore**)
▷ 12

17:00 → How to Talk Together, with Anna Harsanyi (in partnership with Contrasens Cultural Association) **(Art Encounters Foundation)**
▷ 3

SUNDAY, OCTOBER 31

11:00 –
12:30 → Program for children (6-12 years): What's up with contemporary art?, with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) (**Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation**)
▷ 4

11:00 → Romanian artists in the exhibition, guided tour with Sorina Jecza (**The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 7

15:00 –
17:00 → Guided tour designed for teenagers and young people interested in art, with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) (**Art Encounters Foundation, ISHO Pavilion**)
▷ 3, 1

TUESDAY, NOVEMBER 2

10:00 → The ArtSens newspaper – having a coffee with Ioana Terheș (in partnership with Contrasens Cultural Association) (**live on Facebook**)

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Art Debate with Alex Condrache (in partnership with Contrasens Cultural Association) (**Helios Gallery**)
▷ 8

WEDNESDAY, NOVEMBER 3

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

17:00 → An introduction to contemporary art, with Maria Oroșan-Telea (**The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 7

THURSDAY, NOVEMBER 4

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Artist Walk (guided tour by a guest artist) (**ISHO Office**)
▷ 2

FRIDAY, NOVEMBER 5

11:00 –
15:00 → My Art Encounters (mediation program for schools at **ISHO Office, Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation, The National Museum of Art Timișoara**)
▷ 2, 4, 7

18:00 → Book launch Institute of the Present: AFTERWORD. The second life of books. Art book launches, artists from Timișoara: Constantin Flondor art book (2021), exhibitional catalogue 24 de argumente (2020), and Diet Saylor, Pentru o structurare aleatorie a spațiului, 2019, part of the Parkour series (**La Două Bufnițe Bookstore**)
▷ 12

18:00 → Chill after work with Adina Ștefănescu (in partnership with Contrasens Cultural Association) (**FABER**)
▷ 5

SATURDAY, NOVEMBER 6

10:00 –
17:00 → Closing symposium Art Encounters Biennial 2021. Commun/ity, tactics to be together, international conference Institute of the Present (**attic of the University of Arts and Design**)
▷ 13

11:00 –
13:30 → Monotremu/Minitremu: Art me – ways of experimenting arts (the pavilion in the courtyard of **Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation**)
▷ 4

12:00 → Performance Manuel Pelmuș, "Permanent Collection" (with Mihai Mihalcea, sound
▷ 4

design: Ion Dumitrescu)
(**Corneliu Miklosi Museum of Public Transportation**)

17:00 → How to Talk Together, with Anna Harsanyi (in partnership with Contrasens Cultural Association) (**FABER**)
▷ 5

18:00 → Curator Talk, with Adrian Notz, part of the Autumn School of Curating, in partnership with Cluj Cultural Center (**FABER**)
▷ 5

18:30 → Presentation of the outcomes of the Autumn School of Curating (**FABER**)
▷ 5

19:00 → Closing Party

SUNDAY, NOVEMBER 7

15:00 –
17:00 → Guided tour designed for teenagers and young people interested in art, with Suzana Dan (in partnership with Contrasens Cultural Association) (**ISHO Office**)
▷ 2

Web: 2021.artencounters.ro
Facebook: timisoaraartencounters
Instagram: art.encounters

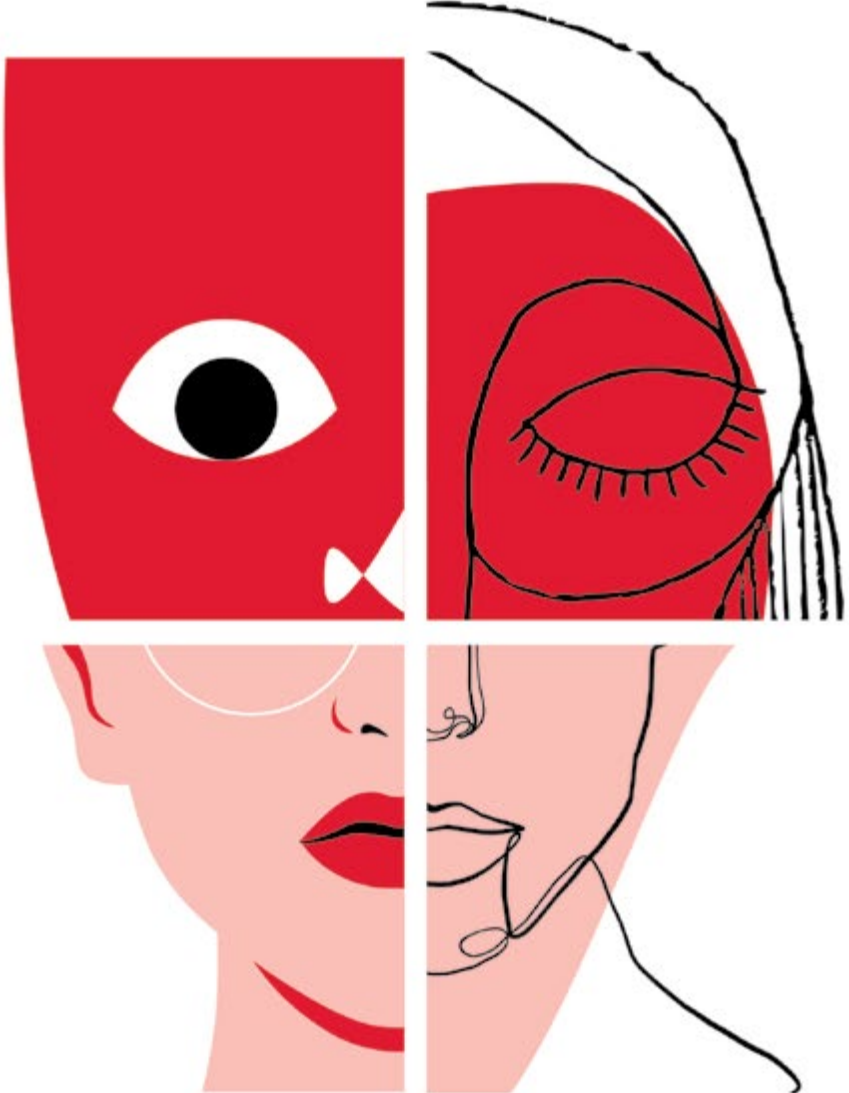

**Sprrijinim de peste 20 de ani arta
și cultura românească.**

Sponsor principal Art Encounters 2021

REGINA MARIA
REȚEAUA PRIVATĂ DE SĂNĂȚATE

Our body.
Our other us.

reginamaria.ro — 021 9268

Această carte fost publicată de Fundația Art Encounters cu ocazia celei de-a patra ediții a Bienalei Art Encounters din Timișoara, *Our Other Us*, 2021.

This book has been published by the Art Encounters Foundation on the occasion of the fourth edition of the Art Encounters Biennial in Timișoara, *Our Other Us*, 2021.

Organizator / Organizer:
Fundația Art Encounters /
Art Encounters Foundation
Evenimentul se desfășoară sub Înaltul Patronaj al Președintelui României. /
The event takes place under the High Patronage of the President of Romania.

Co-organizatori / Co-organizers:
Primăria Municipiului Timișoara /
Timișoara City Hall
Consiliul Local Timișoara /
Timișoara Local Council
Consiliul Județean Timiș /
Timiș County Council
Fundația TRIADE / TRIADE Foundation
Muzeul Național de Artă Timișoara /
The National Museum of Art Timișoara

Sponsor principal / Main Sponsor:
Raiffeisen Bank România

Co-finanțatori și parteneri culturali /
Co-financers and Cultural Partners:
Centrul de Proiecte al Municipiului Timișoara / The Project Centre of Timișoara Municipality
Administrația Fondului Cultural Național / The Administration of the National Cultural Fund
Fondul Mondriaan / The Mondriaan Fund
Institutul Francez din Paris / Institut Français
Ministerul Culturii / The Ministry of Culture
Institutul Cultural Român / The Romanian Cultural Institute

Parte din programul TM 2023, Capitală Culturală Europeană / Part of the programme TM 2023, European Capital of Culture

Partener strategic / Strategic Partner:
Teatrul Național „Mihai Eminescu” Timișoara / Timișoara National Theatre
Partener al programului de mediere / Partner of the Mediation Program:
Asociația Culturală Contrasens / Contrasens Cultural Association

Parteneri / Partners:
Neuer Berliner Kunstverein n.b.k.
European ArtEast Foundation
London
Institutul Polonez din București / The Polish Institute in Bucharest
Institutul Francez Timișoara / The French Institute in Timișoara
Centrul Cultural German / German Cultural Center
Muzeul Național de Artă Timișoara / The National Museum of Art Timișoara

Universitatea de Vest Timișoara / The West University of Timișoara
Facultatea de Arte și Design din cadrul Universității de Vest Timișoara / The Arts and Design Faculty of the West University of Timișoara
BETA – bienala timișoreană de arhitectură / BETA - Timișoara Architecture Biennial
Fundația Județeană pentru Tineret Timiș (FITT) / Timiș Youth County Foundation
Librăria La Două Bufnițe / La Două Bufnițe bookstore
FABER
AMBASADA
Uniunea Artiștilor Plastici Timișoara / Timișoara Visual Artists Union
Centrul Cultural Clujean / Cluj Cultural Centre
Direcția Județeană pentru Cultură Timiș / Timiș County Directorate for Culture
STPT, Muzeul de Transport Public
Corneliu Mikloși / Corneliu Mikloși Public Transport Museum
Muzeul Național de Artă al Lituaniei / Lithuanian National Museum of Art
Galeria Plan B Cluj / Berlin / Plan B Gallery Cluj/Berlin
Galeria Jecza / Jecza Gallery
Avantpost
Video + Radio + Live
Institutul Prezentului / Institute of the Present
Insula 42
TIFF Cluj
Electronic Resistance

Cu sprijinul / With the support of:
ISHO
Regina Maria
Ambasada Regatului Țărilor de Jos în România / Embassy of the Kingdom of the Netherlands in Romania
LC Foundation București
Grup Transilvae Cluj / București
MB Art Agency Amsterdam
Thesaurus Wines
Illy
Prospero
Melbo Instal
Agasi
Aeroportul Internațional Traian Vuia
Timișoara
Saint Gobain
Policolor

Parteneri media / Media Partners:
Radio România Cultural
RFI România
The Institute
Zeppelin
Modernism.ro
Revista Arta
Propagarta
StudentFest

Curatori ai Bienalei /
Curators of the Biennial:
Mihnea Mircan & Kasia Redzisz

Co-curator al expoziției Seasons End /
Co-curator of the exhibition
Seasons End: Georgia Țidorescu

Echipa Bienalei / Biennial Team:

Ovidiu Șandor
Fondator și Președinte / Founder and President

Diana Marincu
Director artistic / Artistic Director

Georgia Bacinschi
Director executiv / Executive Director

Sorina Jecza
Membru fondator / Founding Member

Alina Crețu
Manager comunicare /
Communication Manager

Natca Vaszilcsin
Coordonator logistică și ospitalitate /
Head of Logistics and Hospitality

Georgia Țidorescu
Manager producție și co-curator /
Production Manager and Co-curator

Attila Erdei
Transport și asistență tehnică /
Transport and Technical Assistance

Alina Berneker
Manager financiar / Financial Manager

Comunicare / Communication:
Sam Talbot
PR Internațional / International PR

Daniel Crainic
Consultant Comunicare /
Communication Consultant

E Silva Mélanie
Asistent comunicare /
Communication Assistant

Cu sprijin din partea /
With the support of:
Alina Doroș, Daniel Gagiu, Eleonora Maria Scarlat, Gavril Pop, Marina Paladi

Alice Voinea
Identitate vizuală și design grafic /
Visual Identity and Graphic Design

Flaviu Țună
grafic design My Art Encounters

Harald Singer
Dezvoltare web / Web Development

Foto-video / Photo-video:
Adrian Cătu
Andrei Infinit
Andrada Ușvat
Echipa de producție și instalare /
Production and Installation Team:
Matei Ungureanu

Manager al spațiilor expoziționale /
Venue Manager

Justin O'Shaughnessy
Manager de producție și instalare /
Production Manager and Installation
Coordinator

Echipa de instalare / Installation Team:
Andrei Arion
Bogdan Barbu
Maria-Georgiana Bologna
Patricia Maria Chiriac
Amalia Maria Cule
Andra Diana Dascălu
Aida Ioana Feldiorean
Bogdan Girbovan
Cristian Vasile Josan
Alexandra Lac
Alexandra Pașcondea
Gavril Pop
Adelin-Petrișor Popa (Pitea)
Roberta Răduca
Laurențiu Stănila
Papadopol Teodor
Maxim Zaghidullin

Echipa AV / AV Team:
FITT

Arhitect de expoziție / Exhibition
Architect:
Arh. Roland Rigler
cu o contribuție din partea artistului /
with a contribution from the artist
Vlad Nancă

Echipa de mediere / Mediation Team:
Asociația Culturală Contrasens
Dana Sarmes - Team Leader
Echipa de mediatori: Alexandru
Condache, Suzana Dan, Raluca
Faur, Anna Harsanyi, Germina Ion,
Melissa Ivana, Maria Oroșan Telea,
Marina Paladi, Gabriela Robeci, Adina
Ștefănescu, Ioana Terheș

Mulțumiri speciale pentru asistență,
cercetarea și implementarea lucrării
artistei Suzanne Husky din cartierul
Fabric / Special thanks for support,
research, and implementation of
Suzanne Husky's work in the Fabric
district:
BETA (Alexandra Trofin, Nicoleta
Postolache, Ana Maria Toie),
Miodrag Stoianov

Mulțumiri speciale pentru cercetarea
din cadrul expoziției *Seasons End* /
Special thanks for the research for
Seasons End exhibition:
Marta Adamczak
Iolanda Anastasiei
Bettina Beres
Capucine Boutte
Mădălina Brașoveanu
Polana Bregantová
Julia Ciunowicz
Karoly Elekes
Dorothea Fotivec
Nadine Gandy
Mica Gherghescu
Sabine Haensgen
Marian Ivan
Robert Jarosz
Andrei Jecza (Galeria Jecza)
Kacha Kastner
Rona Kopeczky
Boris Kršnak

Elona Lubyte
Wanda Mihuleac
Ana Mizerit
Mihai Pop
Vesselina Sarieva
Zuzanna Sokalska
Alina Șerban
Terezia Zemankova
Bojana Živec
Krzysztof Żwirblis

Aripa secretă (expoziție invitată) /
Secret Wing (invited exhibition)

Curatori / Curators:
Maria Rus Bojan & Bogdan Ghiu

Co-finanțatori și parteneri culturali /
Co-financers and Cultural Partners:
Centre for Projects Timișoara
National Cultural Fund Administration
(AFCN)
European ArtEast Foundation London
Embassy of the Kingdom of The
Netherlands in Romania
Timiș County Council

Sponsori / Sponsors:
LC Foundation București
Plan B Gallery Cluj/Berlin
grup Transilvae Cluj/București
MB Art Agency Amsterdam

Împrumuturi din următoarele colecții
de artă / Loans from the following
art collections:
Defares Art Collection, Amsterdam
ECKARD COLLECTION,
The Netherlands
Matthijs Erdman Collection, Amsterdam
Paul van Esch Collection, Amsterdam
Ferri de Boer Collection, Lexmond
Irina Bitzan Collection, The Hague
akmo, The Netherlands
Janneke and Marc Dreesmann
Collection
Marie-Puck Broodthaers Collection,
Bruxelles
Timișoara National Art Museum
Collection
Ovidiu Șandor Collection, Timișoara
Anca and Darius Nath Collection, Cluj
Dr. Sorin Costina Collection
Jecza Collection, Timișoara
Francise Chang Collection, London/
Taipei
Dr. Aeneas Bastian Collection, Berlin
Plan B Gallery Collection

Mulțumiri speciale / Special thanks:
Ion Bitzan Foundation
Marlene Dumas Studio
Viviane Sassen Studio
Sigalit Landau Studio
Marcel
Broodthaers Estate
James Lee Byars Estate
Ulay Foundation Amsterdam/Ljubljana
Zeno X Gallery Antwerp
David Zwirner Gallery New York/
London/Paris
Michael Werner Gallery New York/
London
Plan B Gallery Cluj/Berlin
Perrotin Gallery Paris
Mendes Wood DM Gallery Sao Paolo/

New York/Bruxelles
Gladstone Gallery New York/Bruxelles
LambdaLambdaLambda Gallery
Prishtina/Bruxelles
Jecza Gallery Timisoara
Ron Mandos Gallery Amsterdam
Sector 1 Gallery Bucuresti
Suzanne Tarasieve Gallery Paris
Frank Elbaz Paris
Stevenson Gallery Johannesburg/
Cape Town/Amsterdam

Traduceri / Translations:
Daria Bojan

Corectură / Proofreading:
Andreas Patsalides

Partener media principal / Main media
partner:
EM360 Group

Parteneri media / Media partners:
Pepper Office Amsterdam
Transilvania Reporter
Sinteza
Arta
Observator Cultural
zeppelin
igloo
modernism.ro

Publicație / Publication

Editor / Editor:
Diana Marincu

Editor tehnic și traducere /
Technical editing and translation:
Bertha Savu

Corectură / Proofreading:
Diana Marincu
Bertha Savu

Autori texte / Text Authors:
Bogdan Ghiu
Diana Marincu
Mihnea Mircan
Kasia Redzisz
Maria Rus Bojan

Design grafic / Graphic Design:
Larisa Sitar

Tipar / Print:
AZERO

Litera / Typeface:
Neue Haas Grotesk Text Pro
Parafina

Tipărit pe / Printed on:
Antalis Claro Bulk 115 gsm
Arktika 350 gsm

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale
a României
Art Encounters 2021 - Our Other Us :
1:10-07.11.2021 /
curatori: Kasia Redzisz & Mihnea
Mircan. - Timișoara :
Art Encounters, 2021
ISBN 978-606-93957-1-4
I. Redzisz, Kasia (curator)
II. Mircan, Mihnea (curator)
73

© 2021 Fundația Art Encounters /
Art Encounters Foundation

Toate drepturile rezervate. Nicio parte
din această carte nu poate fi reprodusă
fără permisiunea deținătorilor de
copyright. Toate imaginile se află sub
copyright, aparțin autorilor și sunt
reproduse cu permisiunea artiștilor sau
a reprezentanților acestora.

All rights reserved. No part of this
publication may be reproduced in
any manner without permission from
the copyright owners. All images are
under the copyright of the authors,
reproduced with the kind permission of
the artists and/or their representatives

